

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 7 sierpnia 2001 r.

Nr 81

TREŚĆ:

Poz.:

USTAWY:

- 873 — z dnia 8 czerwca 2001 r. o zmianie ustawy o utworzeniu Agencji Techniki i Technologii 5946
874 — z dnia 21 czerwca 2001 r. o zmianie ustawy o Państwowej Straży Pożarnej 5946
875 — z dnia 21 czerwca 2001 r. o zmianie ustawy o izbach rolniczych oraz niektórych innych
ustaw 5947
876 — z dnia 6 lipca 2001 r. o zmianie ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez
Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne 5953
877 — z dnia 6 lipca 2001 r. o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospo-
litej Polskiej, ustawy o odszkodowaniach przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą w Milicji Obywatelskiej, ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin, ustawy o uposażeniu żołnierzy, ustawy o Policji, ustawy o Urzędzie Ochrony Państwa, ustawy o Państwowej Straży Pożarnej, ustawy o kontroli skarbowej, ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, ustawy o Służbie Więziennej oraz ustawy o Inspekcji Celnej 5954

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

- 878 — z dnia 17 lipca 2001 r. w sprawie ustalenia dla producentów cukru minimalnej ceny
zbytu cukru na rynku krajowym 5985

ROZPORZĄDZENIA PREZESA RADY MINISTRÓW:

- 879 — z dnia 26 lipca 2001 r. w sprawie zasad organizacji wojewódzkich inspektoratów Inspekcji
Handlowej 5985
880 — z dnia 6 sierpnia 2001 r. w sprawie nadania statutu Ministerstwu Gospodarki 5986

ROZPORZĄDZENIA:

- 881 — Ministra Finansów z dnia 23 lipca 2001 r. w sprawie sprawozdania komitetu wyborczego
w wyborach do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej 5987
882 — Ministra Finansów z dnia 30 lipca 2001 r. w sprawie wysokości opłat za czynności orga-
nów i urzędów administracji miar oraz trybu ich pobierania 5992
883 — Ministra Finansów z dnia 30 lipca 2001 r. w sprawie wysokości opłat za czynności orga-
nów i urzędów administracji probierczej oraz trybu ich pobierania 6001
884 — Ministra Gospodarki z dnia 11 lipca 2001 r. w sprawie ustanowienia automatycznej reje-
stracji obrotu w przywozie sprzętu do gier towarzyskich 6002
885 — Ministra Gospodarki z dnia 23 lipca 2001 r. w sprawie pozwoleń na przywóz na polski
obszar celny sprzętu do gier towarzyskich 6003
886 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 lipca 2001 r. w sprawie szczegółowego sposobu wy-
konywania nadzoru nad wykonywaniem orzeczeń w sprawach nieletnich 6007
887 — Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 lipca 2001 r. w sprawie należno-
ści pieniężnych przysługujących członkom komisji wyborczych w wyborach do Sejmu i do
Senatu oraz trybu udzielania im dni wolnych od pracy 6008
888 — Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 lipca 2001 r. w sprawie lokali
obwodowych komisji wyborczych dostosowanych do potrzeb wyborców niepełnospraw-
nych 6010

OBWIESZCZENIE

- 889 — Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 18 lipca 2001 r. w sprawie ogłoszenia
jednolitego tekstu ustawy o kulturze fizycznej 6011

873**USTAWA**

z dnia 8 czerwca 2001 r.

o zmianie ustawy o utworzeniu Agencji Techniki i Technologii.

Art. 1. W ustawie z dnia 12 kwietnia 1996 r. o utworzeniu Agencji Techniki i Technologii (Dz. U. Nr 74, poz. 352, z 1997 r. Nr 121, poz. 770 i z 2000 r. Nr 48, poz. 550) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. Agencja podlega ministrowi właściwemu do spraw gospodarki.”;

2) użyte w różnych przypadkach w art. 3 w ust. 6, w art. 5 w ust. 1 i 3, w art. 6 w ust. 2 i w art. 7 w ust. 3 wyrazy „Minister Przemysłu i Handlu” zastępują się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „minister właściwy do spraw gospodarki”;

3) użyte w różnych przypadkach w art. 3 w ust. 6, w art. 5 w ust. 3, w art. 7 w ust. 3, w art. 8 i w art. 9 w ust. 5 wyrazy „Minister Finansów” zastępują się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „minister właściwy do spraw finansów publicznych”;

4) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. Agencja działa na podstawie ustawy oraz statutu, nadanego przez ministra właściwego do spraw gospodarki, w drodze rozporządzenia, określającego organizację Agencji oraz szczegółowe zasady działania Rady Agencji, o której mowa w art. 6.”;

5) w art. 6 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organem doradczym i opiniodawczym Prezesa Agencji jest Rada Agencji Techniki i Technologii, zwana dalej «Radą Agencji». W skład Rady Agencji wchodzi po jednym przedstawicielu:

ministra właściwego do spraw gospodarki, ministra właściwego do spraw nauki, ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, ministra właściwego do spraw finansów publicznych, ministra właściwego do spraw środowiska, Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw zdrowia, Prezesa Polskiej Akademii Nauk oraz Prezesa Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej. Po jednym przedstawicielu do składu Rady Agencji może również zaproponować: Federacja Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych, Rada Główna Jednostek Badawczo-Rozwojowych, Rada Główna Szkolnictwa Wyższego oraz Krajowa Izba Gospodarcza.”;

6) w art. 7 dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Minister właściwy do spraw gospodarki, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady gospodarki finansowej Agencji, uwzględniając zakres zadań wykonywanych przez Agencję.”

Art. 2. Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w ustawie, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zachowują moc dotychczasowe przepisy wykonawcze w zakresie, w jakim nie są sprzeczne z ustawą, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

874**USTAWA**

z dnia 21 czerwca 2001 r.

o zmianie ustawy o Państwowej Straży Pożarnej.

Art. 1. W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. Nr 88, poz. 400, z 1992 r. Nr 21, poz. 86 i Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4, poz. 17 i Nr 34, poz. 163, z 1996 r.

Nr 106, poz. 496 i Nr 152, poz. 723, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 88, poz. 554 i Nr 106, poz. 680, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 1999 r. Nr 45, poz. 436 i Nr 110, poz. 1255) art. 19c otrzymuje brzmienie:

„Art. 19c. Wykonywanie zadań zleconych szkołom Państwowej Straży Pożarnej przez osoby prawne lub fizyczne wykraczających poza zakres ustawowych zadań jest finansowane przez właściwego zlecniodawcę na podstawie zawartej umowy, a środki finansowe uzyskane z tego tytu-

tu stanowią środki specjalne jednostki przeznaczone na cele statutowe szkół.”

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

875

USTAWA

z dnia 21 czerwca 2001 r.

o zmianie ustawy o izbach rolniczych oraz niektórych innych ustaw.

Art. 1. W ustawie z dnia 14 grudnia 1995 r. o izbach rolniczych (Dz. U. z 1996 r. Nr 1, poz. 3, z 1997 r. Nr 121, poz. 770 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1126) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 w ust. 1:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) występowanie do organów administracji rządowej w województwie i organów samorządu terytorialnego z inicjatywą w zakresie regulacji prawnych dotyczących rolnictwa, rozwoju wsi i rynków rolnych oraz opiniowanie projektów tych przepisów,”

b) w pkt 14 po wyrazie „rolnych” dodaje się wyrazy „i leśnych”,

c) w pkt 17 kropkę na końcu zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 18 w brzmieniu:

„18) współpraca z administracją publiczną w zakresie ochrony środowiska, zdrowia i wiejskiego dziedzictwa kulturowego.”;

2) po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. 1. Organy administracji rządowej w województwie oraz organy samorządu terytorialnego zasięgają opinii właściwej miejscowo izby o projektach aktów prawa miejscowego dotyczących rolnictwa, rozwoju wsi i rynków rolnych, z wyjątkiem przepisów porządkowych.

2. Termin do przedstawienia opinii, o której mowa w ust. 1, wynosi:

1) co najmniej 14 dni od dnia doręczenia projektu — dla projektów przesłanych przez organy administracji rządowej w województwie,

2) 14 dni od dnia doręczenia projektu — dla projektów przesłanych przez organy samorządu terytorialnego.

3. Nieprzedstawienie przez izbę stanowiska w wyznaczonym terminie uważa się za akceptację przedłożonego projektu.”;

3) w art. 6 w ust. 3 po wyrazach „członków zarządu” dodaje się wyrazy „, a także przewodniczących rad powiatowych izby, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 4,”;

4) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. 1. Izba:

1) nie może prowadzić działalności gospodarczej,

2) może wyłącznie:

a) być współnikiem spółki z ograniczoną odpowiedzialnością lub akcjonariuszem spółki akcyjnej,

b) tworzyć fundacje,

c) być członkiem wspierającym stowarzyszenia oraz założycielem lub członkiem związku stowarzyszeń

— które prowadzą działalność w zakresie zgodnym z ustawowymi i statutowymi zadaniami izby.

2. Dochód izby z tytułu posiadania udziałów lub akcji w spółkach może być przeznaczony wyłącznie na realizację zadań ustawowych i statutowych izby.”;

5) w art. 8 w ust. 2:

a) w pkt 6 wyrazy „organów izby” zastępuje się wyrazami „komisji rewizyjnej i zarządu izby”,

b) w pkt 10 kropkę na końcu zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) szczegółowe zasady działania rad powiatowych izby.”;

- 6) w art. 9:
- w ust. 1 w pkt 3 kropkę na końcu zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
„4) rady powiatowe izby.”,
 - skreśla się ust. 2;
- 7) w art. 10 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Kadencja walnego zgromadzenia trwa 4 lata, licząc od dnia wyborów.”;
- 8) w art. 12 w ust. 1:
- pkt 10 otrzymuje brzmienie:
„10) uchwalanie wysokości diet i zwrotu kosztów podróży służbowych członków walnego zgromadzenia, komisji rewizyjnej, zarządu, komisji problemowych, rad powiatowych izby oraz delegata do Krajowej Rady Izb Rolniczych, a także zasad i trybu ich wyplaty,”
 - pkt 13 otrzymuje brzmienie:
„13) podejmowanie uchwał w sprawach:
 - utworzenia lub przystąpienia do spółki z ograniczoną odpowiedzialnością lub spółki akcyjnej,
 - utworzenia fundacji,
 - przystąpienia do stowarzyszenia w charakterze członka wspierającego,
 - założenia związku stowarzyszeń lub przystąpienia do takiego związku,”;
- 9) w art. 15 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) organów samorządu województwa,”;
- 10) w art. 16 po ust. 3 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:
„4. W przypadku wygaśnięcia mandatu członka walnego zgromadzenia będącego członkiem komisji rewizyjnej walne zgromadzenie dokonuje wyboru uzupełniającego na najbliższym posiedzeniu przypadającym po dniu wygaśnięcia mandatu.
5. W przypadku odwołania komisji rewizyjnej bez równoczesnego wyboru nowej komisji rewizyjnej dotychczasowa komisja rewizyjna działa do czasu wyboru nowej komisji.”;
- 11) w art. 18:
- w ust. 3 kropkę na końcu zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „nie później jednak niż w ciągu 3 miesięcy od dnia wyborów, i działa do czasu wyboru nowego zarządu.”,
 - po ust. 3 dodaje się ust. 4—8 w brzmieniu:
„4. Jeżeli walne zgromadzenie nie dokona wyboru zarządu w terminie określonym w ust. 3, ulega ono rozwiązaniu z mocy prawa.
5. Informację o rozwiązaniu walnego zgromadzenia z mocy prawa z przyczyny określonej w ust. 4 wojewoda przekazuje Zarządowi Krajowej Rady Izb Rolniczych, który zarządza przeprowadzenie wyborów do walnego zgromadzenia.
6. Do czasu wyboru zarządu przez nowe walne zgromadzenie wojewoda wyznacza osobę, która w tym okresie pełni funkcję organów izby.
7. W przypadku wygaśnięcia mandatu członka walnego zgromadzenia będącego członkiem zarządu walne zgromadzenie dokonuje wyboru uzupełniającego na najbliższym posiedzeniu przypadającym po dniu wygaśnięcia mandatu.
8. W przypadku odwołania zarządu bez równoczesnego wyboru nowego zarządu dotychczasowy zarząd działa do czasu wyboru nowego zarządu.”;
- 12) w art. 19:
- skreśla się pkt 6,
 - pkt 7 otrzymuje brzmienie:
„7) podejmowanie czynności związanych z działalnością izby, o której mowa w art. 7 ust. 1 pkt 2.”;
- 13) w art. 20 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
„2. Delegat do Krajowej Rady Izb Rolniczych może uczestniczyć bez prawa głosu w posiedzeniach zarządu izby, o których terminie powinien być powiadamiany.”;
- 14) po art. 21 dodaje się art. 21a w brzmieniu:
„Art. 21a. Członkom walnego zgromadzenia, zarządu, komisji problemowych, komisji rewizyjnej, rady powiatowej izby i delegatowi do Krajowej Rady Izb Rolniczych przysługują diety oraz zwrot kosztów podróży służbowych na zasadach określonych przez walne zgromadzenie.”;
- 15) w art. 22 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Biurem kieruje dyrektor, który w stosunku do pracowników biura wykonuje czynności z zakresu prawa pracy.”;
- 16) po art. 22 dodaje się art. 22a w brzmieniu:
„Art. 22a. 1. Rada powiatowa izby działa na obszarze powiatu.
2. Pracami rady powiatowej izby kieruje jej przewodniczący.
3. Do zadań rady powiatowej izby należy:
 - sporządzanie analiz i opinii, przedstawianie wniosków oraz dokonywanie ocen z zakresu rolnictwa, rozwoju wsi i rynków rolnych i przedstawianie ich zarządowi izby,

- 2) wydawanie opinii w sprawach zgłoszonych przez zarząd lub walne zgromadzenie izby,
 - 3) realizacja innych obowiązków określonych w statucie izby.
4. Przepis ust. 1 nie dotyczy miast na prawach powiatu.”;

17) art. 24 i 25 otrzymują brzmienie:

„Art. 24. 1. Członkowie walnego zgromadzenia są wybierani spośród członków izby w wyborach pośrednich, dwustopniowych, przeprowadzanych w głosowaniu tajnym.

2. Członkowie walnego zgromadzenia wybierani są według zasad:

1) w okręgu wyborczym obejmującym obszar jednej gminy wybiera się członków rady powiatowej izby, z tym że:

a) w okręgu wyborczym, w którym powierzchnia użytków rolnych nie przekracza 4 tys. ha, wybiera się jednego członka tej rady,

b) w okręgu wyborczym, w którym powierzchnia użytków rolnych przekracza 4 tys. ha, wybiera się dwóch członków tej rady,

2) na pierwszym posiedzeniu rada powiatowa izby wybiera spośród swoich członków większością głosów przewodniczącego oraz delegata na walne zgromadzenie i niezwłocznie zgłasza ich wybór ustępującemu zarządowi izby.

3. W przypadku gdy w głosowaniu, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, największą liczbę głosów otrzymało dwóch lub więcej kandydatów, o pierwszeństwie rozstrzyga losowanie przeprowadzone przez radę powiatową izby.

4. Przewodniczący oraz delegat, o których mowa w ust. 2 pkt 2, wchodzi w skład walnego zgromadzenia izby.

5. W okręgu wyborczym stanowiącym obszar miasta na prawach powiatu wybiera się jednego przedstawiciela, który wchodzi w skład rady powiatowej izby działającej na obszarze sąsiedniego powiatu. Przepisy dotyczące wyboru do rad powiatowych izby stosuje się odpowiednio.

6. Jeżeli z miastem na prawach powiatu sąsiaduje więcej niż jeden powiat, radę powiatową izby, w skład której wchodzi przedstawiciel, o którym mowa w ust. 5, ustala, w drodze uchwały, ustępujące walne zgromadzenie izby, na której obszarze działania położone jest miasto na prawach powiatu, naj-

później na 30 dni przed upływem kadencji tego zgromadzenia.

7. Do czasu wyboru przewodniczącego, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, obradom posiedzenia przewodniczy najstarszy wiekiem członek rady powiatowej obecny na posiedzeniu.

Art. 25. 1. Wybory do walnego zgromadzenia zarządza, w drodze uchwały, Krajowa Rada Izb Rolniczych najpóźniej na 30 dni przed upływem kadencji walnego zgromadzenia. Datę wyborów wyznacza się na dzień wolny od pracy przypadający w ciągu 60 dni po upływie kadencji walnego zgromadzenia izby.

2. W uchwale, o której mowa w ust. 1, określa się terminarz wykonania poszczególnych czynności związanych z przeprowadzeniem wyborów.”;

18) w art. 26:

a) w ust. 1 po wyrazie „Wybory” dodaje się wyrazy „do rady powiatowej izby”,

b) w ust. 3 wyrazy „walnego zgromadzenia” zastępuje się wyrazami „rady powiatowej”;

19) w art. 27:

a) w ust. 1 wyrazy „do walnego zgromadzenia izby” zastępuje się wyrazami „do rady powiatowej izby”,

b) w ust. 2 kropkę na końcu zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „a w okręgu wyborczym, w którym liczba członków danej izby wynosi mniej niż 50, zgłoszenie kandydatury wymaga poparcia co najmniej 10% członków danej izby posiadających czynne prawo wyborcze w danym okręgu wyborczym.”;

20) w art. 28 w ust. 1 po wyrazie „Głosowanie” dodaje się wyrazy „w wyborach do rady powiatowej izby”;

21) art. 30—33 otrzymują brzmienie:

„Art. 30. 1. Wyniki głosowania i wynik wyborów w okręgu wyborczym do rady powiatowej izby ustala komisja okręgowa.

2. W okręgu jednomandatowym mandat członka rady powiatowej izby uzyskuje kandydat, który otrzymał największą liczbę głosów. W przypadku gdy dwóch lub więcej kandydatów otrzymało równą liczbę głosów uprawniającą do uzyskania mandatu, o pierwszeństwie rozstrzyga losowanie przeprowadzone przez komisję okręgową.

3. W okręgu dwumandatowym mandaty członków rady powiatowej izby uzyskują dwaj kandydaci, którzy otrzymali kolejno największą liczbę głosów. W przypadku gdy dwóch lub więcej kandydatów otrzymało równą liczbę głosów uprawniającą do uzyskania mandatu

i kandydatów tych jest więcej niż mandatów do uzyskania, o pierwszeństwie rozstrzyga losowanie przeprowadzone przez komisję okręgową.

4. Komisja okręgowa sporządza protokół przeprowadzonego głosowania i wyborów w okręgu wyborczym, który przekazuje niezwłocznie komisji wojewódzkiej.

Art. 31.1. Komisja wojewódzka na podstawie protokołów otrzymanych od komisji okręgowych stwierdza protokolarnie wyniki wyborów do rad powiatowych izby i przedkłada sprawozdanie z wyborów zarządowi izby.

2. Zarząd izby zwołuje pierwsze posiedzenia rad powiatowych izby nie później niż w terminie 21 dni od dnia wyborów do rad powiatowych izby.

Art. 32. Szczegółowe zasady i tryb przeprowadzania wyborów do walnego zgromadzenia, w tym do rady powiatowej izby, określa, w drodze uchwały, Krajowa Rada Izb Rolniczych.

Art. 33. Pierwsze posiedzenie nowo wybranego walnego zgromadzenia zwołuje ustępujący zarząd, nie później niż w terminie 42 dni od dnia wyborów do rad powiatowych izby. Do czasu wyboru przewodniczącego obrady pierwszego posiedzenia walnego zgromadzenia prowadzi najstarszy wiekiem członek walnego zgromadzenia obecny na posiedzeniu.”;

22) w art. 34 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku wygaśnięcia mandatu członka rady powiatowej izby rada powiatowa izby, po stwierdzeniu wygaśnięcia mandatu, podejmuje na następnym posiedzeniu uchwałę o wstąpieniu na jego miejsce kandydata, który w wyborach uzyskał kolejno najwyższą liczbę głosów w tym samym okręgu, a nie utracił biernego prawa wyborczego. W przypadku uzyskania równej liczby głosów przez dwóch lub więcej kandydatów o uzyskaniu mandatu rozstrzyga losowanie przeprowadzone przez radę powiatową.”;

23) art. 35 otrzymuje brzmienie:

„Art. 35. 1. Dochody izb pochodzą:

- 1) z odpisu w wysokości 2% od uzyskanych wpływów z tytułu podatku rolnego pobieranego na obszarze działania izby,
- 2) ze środków na realizację zadań zleconych przez administrację rządową lub samorządową,
- 3) z udziałów lub akcji spółek, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 2 lit. a),
- 4) z innego majątku izby,

5) z darowizn, zapisów, dotacji i innych wpłat,

6) ze składek członkowskich,

7) z opłat z tytułu usług świadczonych przez izbę,

8) z wpływów z oprocentowania rachunków bankowych oraz lokat.

2. Wpływy z podatku rolnego stanowiące dochody izb określone w ust. 1 pkt 1 gminy odprowadzają na rachunki bankowe właściwych izb w terminie 21 dni od dnia, w którym upływa termin płatności danej raty podatku rolnego.

3. Dochody izb z odpisu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, przysługującego od wpływów gminy z tytułu zaległości podatkowych w podatku rolnym oraz odsetek za zwłokę od tych zaległości, gminy odprowadzają na rachunki bankowe właściwych izb w najbliższym terminie, o którym mowa w ust. 2, przypadającym po dniu wpływu tych dochodów na rachunek bankowy gminy.

4. Zarząd gminy przekazuje na wniosek zarządu izby kwartalne informacje o stanie i terminach realizacji dochodów izb, o których mowa w ust. 1 pkt 1.

5. Jeżeli dochody, o których mowa w ust. 1 pkt 1, pobrane na rzecz izby rolniczej nie zostaną przekazane izbie rolniczej w terminie, przysługują jej odsetki ustawowe.

6. W przypadku nieprzekazania izbie rolniczej dochodów z tytułu odpisu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, przysuguje jej prawo dochodzenia należnego świadczenia wraz z odsetkami ustawowymi.”;

24) po art. 35 dodaje się art. 35a w brzmieniu:

„Art. 35a. 1. Izby są obowiązane do przekazywania na wyodrębniony rachunek bankowy Krajowej Rady Izb Rolniczych kwoty z tytułu odpisu od dochodów, o których mowa w art. 35 ust. 1 pkt 1, w wysokości określonej w drodze uchwały przez Krajową Radę Izb Rolniczych, w terminie 7 dni od dnia wpływu tych dochodów na rachunki bankowe izb.

2. W przypadku niedotrzymania terminu określonego w ust. 1 Krajowej Radzie Izb Rolniczych przysuguje prawo dochodzenia należnego świadczenia wraz z odsetkami ustawowymi.

3. Środki finansowe z odpisu, o którym mowa w ust. 1, przeznacza się na wyrównanie dochodów izb, których wpływy z tytułu odpisu, o którym mowa w art. 35 ust. 1 pkt 1, zostały zmniejszone w wyniku udzielania ulg,

zwolnień, odroczeń lub umorzeń podatku rolnego albo zastosowania zaniechania poboru tego podatku lub jego raty.

4. Krajowa Rada Izb Rolniczych przekazuje środki na wyrównanie dochodów, o których mowa w ust. 3, za dany kwartał na wniosek właściwej izby w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku.

5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 4, należy dołączyć zaświadczenia wydane przez właściwe organy gmin, określające wysokość wpływów zmniejszonych w danym kwartale z tytułu podatku rolnego w wyniku udzielania ulg, zwolnień, odroczeń lub umorzeń podatku rolnego albo zastosowania zaniechania poboru tego podatku lub jego raty.

6. Szczegółowe zasady dysponowania środkami przeznaczonymi na wyrównanie dochodów izb, o których mowa w ust. 3, określa, w drodze uchwały, Krajowa Rada Izb Rolniczych.”;

25) w art. 38:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) reprezentowanie izb przed Sejmem, Senatem i organami administracji rządowej, z wyłączeniem administracji rządowej w województwie,”

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) przedstawianie właściwym organom, o których mowa w pkt 1, oraz organom samorządu terytorialnego wniosków w sprawie sytuacji w rolnictwie oraz inicjatyw w zakresie regulacji prawnych,”

c) w pkt 4 kropkę na końcu zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) zarządzanie wyborów do walnych zgromadzeń izb.”;

26) w art. 41 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Biurem kieruje dyrektor, który w stosunku do pracowników biura wykonuje czynności z zakresu prawa pracy.”;

27) po art. 42 dodaje się art. 42a i 42b w brzmieniu:

„Art. 42a. 1. W przypadku wygaśnięcia mandatu członka Krajowej Rady będącego członkiem komisji rewizyjnej lub członkiem zarządu Krajowej Rady, Krajowa Rada dokonuje wyboru uzupełniającego na najbliższym posiedzeniu przypadającym po dniu wygaśnięcia mandatu.

2. W przypadku odwołania komisji rewizyjnej lub zarządu Krajowej Rady, bez równoczesnego wyboru nowego or-

ganu, dotychczasowy organ działa do czasu wyboru nowego organu.

3. Zarząd wybierany jest na pierwszym posiedzeniu Krajowej Rady.

4. Jeżeli zarząd nie zostanie wybrany na pierwszym posiedzeniu, wyboru zarządu należy dokonać w ciągu 3 miesięcy od dnia odbycia tego posiedzenia.

Art. 42b. Członkom Krajowej Rady, komisji problemowych, zarządu oraz komisji rewizyjnej Krajowej Rady przysługują diety oraz zwrot kosztów podróży służbowych na zasadach określonych przez Krajową Radę.”;

28) art. 43 i 44 otrzymują brzmienie:

„Art. 43. 1. Dochody Krajowej Rady pochodzą:

- 1) ze składek opłacanych przez izby,
- 2) z darowizn, spadków i zapisów,
- 3) z opłat z tytułu usług świadczonych przez Krajową Radę,
- 4) z wpływów z oprocentowania rachunków bankowych oraz lokat,
- 5) z innych źródeł.

2. Składki, o których mowa w ust. 1 pkt 1, są pokrywane z odpisów od dochodów izb, określonych w art. 35 ust. 1. Wysokość, sposób i terminy opłacania składek przez izby określa Krajowa Rada w drodze uchwały.

3. Zarząd izby przekazuje Krajowej Radzie kwartalne informacje o stanie i terminach realizacji dochodów izb, o których mowa w art. 35 ust. 1, do 15 dnia miesiąca następującego po upływie danego kwartału.

4. Jeżeli należności z tytułu składek na rzecz Krajowej Rady nie zostaną przekazane przez izbę w terminie, Krajowej Radzie przysługują odsetki ustawowe.

5. W przypadku niedotrzymania przez izbę terminu wpłaty należności z tytułu składek na rzecz Krajowej Rady, przysługuje jej prawo dochodzenia należnego świadczenia wraz z odsetkami ustawowymi.

Art. 44. Szczegółowe zasady organizacji i gospodarki finansowej Krajowej Rady określa jej statut.”;

29) art. 45 otrzymuje brzmienie:

„Art. 45. 1. Organy administracji rządowej zasięgają opinii Krajowej Rady o projektach ustaw i aktów wykonawczych dotyczących rolnictwa, rozwoju wsi oraz rynków rolnych.

2. Termin do przedstawienia opinii, o której mowa w ust. 1, nie może być krótszy niż 14 dni od dnia doręczenia projektu.
3. Nieprzedstawienie przez Krajową Radę stanowiska w wyznaczonym terminie uważa się za akceptację przedłożonego projektu.”;

30) w art. 47:

a) w ust. 1 wyrazy „Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej” zastępuje się wyrazami „minister właściwy do spraw rolnictwa”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do gospodarki środkami, o których mowa w art. 35 ust. 1 pkt 1 i 2, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 155, poz. 1014, z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 49, poz. 485, Nr 70, poz. 778 i Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 6, poz. 69, Nr 12, poz. 136, Nr 48, poz. 550, Nr 95, poz. 1041, Nr 119, poz. 1251 i Nr 122, poz. 1315 oraz z 2001 r. Nr 45, poz. 497 i Nr 46, poz. 499).”;

31) w art. 49 wyrazy „Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej” zastępuje się wyrazami „minister właściwy do spraw rolnictwa”.

Art. 2. W ustawie z dnia 26 marca 1982 r. o scalaniu i wymianie gruntów (Dz. U. z 1989 r. Nr 58, poz. 349, z 1994 r. Nr 127, poz. 627, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i z 2000 r. Nr 12, poz. 136) w art. 10 w ust. 1 w pkt 4 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) przedstawiciel izby rolniczej, na której terenie działania są położone grunty objęte scalem.”

Art. 3. W ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 1993 r. Nr 94, poz. 431, z 1994 r. Nr 1, poz. 3, z 1996 r. Nr 91, poz. 409, z 1997 r. Nr 43, poz. 272 i Nr 137, poz. 926 oraz z 1998 r. Nr 108, poz. 681) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rolnictwa i ministrem właściwym do spraw rozwoju wsi oraz po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Izb Rolniczych, w drodze rozporządzenia, zalicza każdą gminę, miasto oraz dzielnicę miasta do jednego z czterech okręgów podatkowych, kierując się kryteriami określonymi w art. 4 ust. 4.”;

2) w ust. 2 po wyrazach „na wniosek rady gminy może” dodaje się wyrazy „, po zasięgnięciu opinii izby rolniczej,”;

3) w ust. 3 po wyrazach „Rada gminy” dodaje się wyrazy „, po zasięgnięciu opinii izby rolniczej,”.

Art. 4. W ustawie z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym (Dz. U. z 1999 r. Nr 66, poz. 750 i z 2000 r. Nr 120, poz. 1268) w art. 15 po wyrazie „Wojewoda” dodaje się wyrazy „, po zasięgnięciu opinii izby rolniczej,”.

Art. 5. W ustawie z dnia 7 czerwca 1990 r. o utworzeniu Agencji Rynku Rolnego (Dz. U. z 1997 r. Nr 142, poz. 951, z 2000 r. Nr 48, poz. 550 i z 2001 r. Nr 29, poz. 320) w art. 7 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Członków Rady będących przedstawicielami organizacji producentów rolnych w liczbie 8, w tym producentów związanych z przetwórstwem rolno-spożywczym, handlem, i konsumentów oraz przedstawiciela Krajowej Rady Izb Rolniczych powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów, na wniosek właściwych organów zainteresowanych organizacji.”

Art. 6. W ustawie z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. Nr 16, poz. 78, z 1997 r. Nr 60, poz. 370, Nr 80, poz. 505 i Nr 160, poz. 1079, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 120, poz. 1268) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 7 w ust. 2 w zdaniu końcowym po wyrazie „województwo” dodaje się wyrazy „wyrażanej po uzyskaniu opinii izby rolniczej”;

2) w art. 16 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Rada gminy podejmuje jako zadanie własne uchwałę w przedmiocie zatwierdzenia planu, po uzyskaniu opinii izby rolniczej, a także placówek naukowych lub innych osób upoważnionych przez ministra właściwego do spraw rozwoju wsi w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska. Koszty sporządzenia opinii pokrywa zakład przemysłowy.”

Art. 7. W ustawie z dnia 13 października 1995 r. — Prawo łowieckie (Dz. U. Nr 147, poz. 713, z 1997 r. Nr 14, poz. 72, Nr 60, poz. 369, Nr 88, poz. 554, Nr 110, poz. 715 i Nr 133, poz. 884, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 40, poz. 401 oraz z 2000 r. Nr 120, poz. 1268) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 27 w ust. 1 po wyrazach „Polskiego Związku Łowieckiego” dodaje się wyrazy „, a także właściwej izby rolniczej”;

2) w art. 29 w ust. 1 po wyrazach „zarządu gminy” dodaje się wyrazy „oraz właściwej izby rolniczej”;

3) w art. 46 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Oględzin i szacowania szkód, o których mowa w ust. 1, a także ustalania wysokości odszkodowania dokonują przedstawiciele zarządcy lub dzierżawcy obwodu łowieckiego. Na żądanie

strony w oględzinach, szacowaniu szkód oraz ustalaniu wysokości odszkodowania uczestnicy przedstawiciel właściwej terytorialnie izby rolniczej.”

Art. 8. W ustawie z dnia 29 grudnia 1998 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z wdrożeniem reformy ustrojowej państwa (Dz. U. Nr 162, poz. 1126) w art. 33 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kadencja walnych zgromadzeń, o których mowa w ust. 2, upływa z dniem, w którym upływa kadencja organów stanowiących jednostek samorządu terytorialnego wybranych w wyborach w dniu 11 października 1998 r.”

Art. 9. W ustawie z dnia 9 listopada 2000 r. o dostępie do informacji o środowisku i jego ochronie oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U.

Nr 109, poz. 1157 oraz z 2001 r. Nr 73, poz. 761 i Nr 76, poz. 811) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 50 w ust. 2 po wyrazie „praktyki” dodaje się wyrazy „, Krajowej Rady Izby Rolniczych”;
- 2) w art. 51 w ust. 2 po wyrazie „praktyki” dodaje się wyrazy „, właściwej izby rolniczej”.

Art. 10. Przedstawiciel Krajowej Rady Izby Rolniczych, o którym mowa w art. 7 ust. 3 ustawy wymienionej w art. 5, zostanie powołany po raz pierwszy do Rady Agencji Rynku Rolnego na kadencję następującą po kadencji, w czasie której ustawa wchodzi w życie.

Art. 11. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

876

USTAWA

z dnia 6 lipca 2001 r.

o zmianie ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne.

Art. 1. W ustawie z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. Nr 79, poz. 484 i Nr 80, poz. 511, z 2000 r. Nr 48, poz. 550, Nr 60, poz. 693 i Nr 86, poz. 958 oraz z 2001 r. Nr 16, poz. 167) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

- a) w ust. 1 w pkt 3 po wyrazie „poręczeń” dodaje się wyrazy „i gwarancji”;
- b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Poręczenia i gwarancje, o których mowa w ust. 1, nie mogą być udzielane w sposób sprzeczny z przepisami ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr 60, poz. 704).”;

2) w art. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) poręczeniach lub gwarancjach udzielanych przez Bank Gospodarstwa Krajowego — należy przez to rozumieć:

- a) poręczenia spłaty kredytów i pożyczek,
- b) poręczenia lub gwarancje wykonania zobowiązań wynikających z obligacji, udzielane przez Bank Gospodarstwa Krajowego ze środków Krajowego Funduszu Poręczeń Kredytowych,”;

3) w tytule rozdziału 9 po wyrazie „Poręczenia” dodaje się wyrazy „i gwarancje”;

4) w art. 35 w ust. 2:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wpływy z inwestycji środków Krajowego Funduszu Poręczeń Kredytowych w papiery wartościowe emitowane przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski bądź gwarantowane przez Skarb Państwa oraz listy zastawne emitowane na podstawie ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o listach zastawnych i bankach hipotecznych (Dz. U. Nr 140, poz. 940, z 1998 r. Nr 107, poz. 669, z 2000 r. Nr 6, poz. 70 i Nr 60, poz. 702 oraz z 2001 r. Nr 15, poz. 148 i Nr 39, poz. 459),”

b) w pkt 3 po wyrazie „poręczeniami” dodaje się wyrazy „lub gwarancjami”;

5) w art. 36:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Środki Krajowego Funduszu Poręczeń Kredytowych przeznaczone są na:

- 1) zabezpieczenie spłaty kredytów bankowych i pożyczek bankowych oraz odsetek od tych kredytów i pożyczek, a także wykonania zobowiązań wynikających z obligacji poręczonych lub gwarantowanych przez Bank Gospodarstwa Krajowego zgodnie z przepisami ustawy, z zastrzeżeniem ust. 2,

- 2) zabezpieczenie spłaty kredytów studenckich w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 lipca 1998 r. o pożyczkach i kredytach studenckich (Dz. U. Nr 108, poz. 685 i z 2000 r. Nr 48, poz. 550), poręczonych przez Bank Gospodarstwa Krajowego zgodnie z przepisami ustawy,
- 3) pokrycie uzasadnionych kosztów związanych z udzielaniem poręczeń i gwarancji,
- 4) spłatę zobowiązań z tytułu poręczeń Banku Gospodarstwa Krajowego za zobowiązania podmiotów z tytułu wspierania działalności małych i średnich przedsiębiorców w rozumieniu ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. — Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178, z 2000 r. Nr 86, poz. 958 i Nr 114, poz. 1193 oraz z 2001 r. Nr 49, poz. 509 i Nr 67, poz. 679) poręczeniami spłaty pożyczek udzielanych z udziałem środków publicznych lub kredytów,
- 5) obejmowanie lub nabywanie akcji (udziałów) podmiotów udzielających poręczeń spłaty kredytów lub pożyczek dla małych i średnich przedsiębiorców w rozumieniu ustawy, o której mowa w pkt 4, z zastrzeżeniem ust. 1a.”,
- b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. Na cele wymienione w ust. 1 pkt 5 mogą być przeznaczane wyłącznie środki pochodzące z wpływów, o których mowa w art. 35 ust. 2 pkt 2.”;
- 6) w art. 37:
a) po wyrazie „poręczeń” dodaje się wyrazy „lub gwarancji”,
b) po wyrazie „poręczenia” dodaje się wyrazy „lub gwarancji”;
- 7) art. 38 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 38. 1. Kredyty, pożyczki bankowe i środki uzyskane z wyemitowanych obligacji, o których mowa w art. 36 ust. 1 pkt 1, mogą być przeznaczone wyłącznie na:
1) finansowanie inwestycji,
2) zakup materiałów lub surowców do produkcji albo świadczenia usług przez małych i średnich przedsiębiorców w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 36 ust. 1 pkt 4,
3) zakup towarów dokonywany przez małych i średnich przedsiębiorców w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 36 ust. 1 pkt 4,
4) tworzenie nowych miejsc pracy,
5) realizowanie kontraktów eksportowych.
2. Do poręczeń i gwarancji stosuje się przepisy art. 4, 8 i 34.
3. Szczegółowe warunki i tryb udzielania poręczeń lub gwarancji, a także nabywania lub obejmowania papierów wartościowych, o których mowa w art. 36 ust. 1 pkt 5, oraz wysokość, warunki i tryb pobierania opłat prowizyjnych z tych tytułów określi umowa zawarta między ministrem właściwym do spraw finansów publicznych a Bankiem Gospodarstwa Krajowego.”;
- 8) w art. 45 w pkt 3 po wyrazie „poręczeń” dodaje się wyrazy „i gwarancji”;
- 9) w art. 46 w pkt 3 po wyrazie „poręczeniach” dodaje się wyrazy „i gwarancjach”.
- Art. 2.** Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.
- Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

877

USTAWA

z dnia 6 lipca 2001 r.

o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej, ustawy o odszkodowaniach przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą w Milicji Obywatelskiej, ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin, ustawy o uposażeniu żołnierzy, ustawy o Policji, ustawy o Urzędzie Ochrony Państwa, ustawy o Państwowej Straży Pożarnej, ustawy o kontroli skarbowej, ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, ustawy o Służbie Więziennej oraz ustawy o Inspekcji Celnej.

Art. 1. W ustawie z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1992 r. Nr 4, poz. 16, Nr 40, poz. 174

i Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 43, poz. 165, z 1996 r. Nr 7, poz. 44, Nr 10, poz. 56 i Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 6, poz. 31, Nr 28, poz. 153, Nr 80, poz. 495, Nr 88, poz. 554,

Nr 121, poz. 770 i Nr 141, poz. 944, z 1998 r. Nr 146, poz. 961 i Nr 162, poz. 1114 i 1126, z 1999 r. Nr 50, poz. 500, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 109, poz. 1156 oraz z 2001 r. Nr 48, poz. 506) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5, 10 ust. 1, art. 14 ust. 3 i 5, art. 15 ust. 3, art. 16 ust. 2 i 4, art. 19, 24 ust. 1, art. 26 ust. 4, art. 31 ust. 7, art. 37 ust. 3, art. 46 ust. 4, art. 51 ust. 2, art. 53 ust. 2, art. 54 ust. 4, art. 56 ust. 5, art. 60 ust. 1, art. 63, 64 ust. 3 i 4, art. 66, 67 ust. 3, art. 69 ust. 2, art. 70 ust. 1 i 2, art. 74 ust. 4, art. 76 ust. 2—5 i 7, art. 79 ust. 3 i 4, art. 81 ust. 3, art. 82 ust. 3, art. 87 ust. 7, art. 89 ust. 2, art. 90 ust. 1, art. 93 ust. 5, art. 95 ust. 3, art. 106, 113 ust. 1 i 2, art. 114 ust. 2, art. 117 ust. 1 pkt 2, art. 121 ust. 2, art. 129 ust. 2, art. 133 pkt 1, art. 188 ust. 3, art. 192 ust. 2, art. 206 ust. 2 oraz w art. 248 ust. 1 i 2 użyte w różnych przypadkach wyrazy „minister właściwy do spraw obrony narodowej” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „Minister Obrony Narodowej”;
- 2) w art. 6 w ust. 2 w pkt 6 po wyrazie „województw” dodaje się przecinek i wyraz „starostów”;
- 3) skreśla się art. 13;
- 4) w art. 14 skreśla się ust. 2;
- 5) w art. 15:
 - a) w ust. 2 na końcu zdania kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „a uprawnienia Urzędu Ochrony Państwa dotyczą odpowiednio Wojskowych Służb Informacyjnych.”,
 - b) w ust. 3 wyrazy „ministra właściwego do spraw wewnętrznych” zastępuje się wyrazami „Szefa Urzędu Ochrony Państwa”;
- 6) w art. 18 w ust. 2 oraz w art. 139 w ust. 3 użyte w różnych przypadkach wyrazy „Komitet Obrony Kraju” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „Rada Ministrów”;
- 7) w art. 20:
 - a) w ust. 3 skreśla się przecinek oraz wyrazy „zgodnie z decyzjami Komitetu Obrony Kraju”,
 - b) skreśla się ust. 4,
 - c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, skład, zakres oraz szczegółowe zasady i tryb działania wojewódzkich komitetów obrony, zasady uczestniczenia w posiedzeniach tych komitetów osób spoza ich składu, a także szczegółowe zasady i tryb powoływania oraz zakres działania organów wykonawczych tych komitetów.”,
 - d) skreśla się ust. 7;
- 8) w art. 35 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw administracji publicznej oraz Minister Obrony Narodowej określa każdorazowo, w drodze rozporządze-

nia, czas trwania i termin ogłoszenia poboru na terenie kraju oraz roczniki osób podlegających obowiązkowi stawienia się do poboru, uwzględniając w szczególności osoby, które mają obowiązek zgłosić się przed powiatowymi komisjami lekarskimi i przed powiatowymi komisjami poborowymi.”;

- 9) w art. 38 w ust. 2 w pkt 3 wyraz „województw” zastępuje się wyrazami „dyrektorów wojewódzkich urzędów pracy”;
- 10) art. 43 otrzymuje brzmienie:

„Art. 43. Minister właściwy do spraw wewnętrznych i Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, określają, w drodze rozporządzenia, sposób wzywania do poboru, dokumenty, jakie poborowi powinni przedstawić przy poborze, uwzględniając sposób przygotowania i przeprowadzenia poboru oraz czynności wojewodów, starostów, wójtów lub burmistrzów (prezydentów miast) i wojskowych komendantów uzupełnień w tym zakresie.”;
- 11) w art. 45:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Poborowych uznanych za zdolnych do służby wojskowej wojskowy komendant uzupełnień przeznaczają do służby, uwzględniając potrzeby wojska, orzeczenie komisji poborowej i komisji lekarskiej, kwalifikacje zawodowe oraz w miarę możliwości życzenia poborowych.”,
 - b) po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady przeznaczania poborowych do służby, z uwzględnieniem wymogów niezbędnych do kierowania poborowych do poszczególnych rodzajów Sił Zbrojnych i rodzajów wojsk oraz kryteriów kierowania poborowych na poszczególne stanowiska i funkcje wojskowe.”;
- 12) art. 49 otrzymuje brzmienie:

„Art. 49. 1. Wojskowi komendanci uzupełnień z upoważnienia Ministra Obrony Narodowej prowadzą ewidencję wojskową osób podlegających obowiązkowi służby wojskowej.

2. Organy administracji publicznej obowiązane są do bezpłatnego udostępniania danych osobowych w celu ich przetwarzania w ewidencji wojskowej.

3. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, zakres i sposób prowadzenia ewidencji wojskowej, z uwzględnieniem w szczególności miejsca pobytu, zatrudnienia, kwalifika-

cji oraz przebiegu służby wojskowej tych osób.

4. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, zakres i sposób odtwarzania ewidencji wojskowej osób podlegających obowiązkowi służby wojskowej, z uwzględnieniem przypadków, kiedy następuje potrzeba odtworzenia ewidencji wojskowej oraz miejsca odtworzenia tej ewidencji.”;

13) w art. 54 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje i wzory wojskowych dokumentów osobistych, wskazując w szczególności przeznaczenie tych dokumentów, organy wojskowe właściwe do ich wydawania i ewidencjonowania, zakres informacji i danych osobowych wpisanych w tych dokumentach, a także podmioty uprawnione do żądania okazania tych dokumentów. Rozporządzenie w szczególności określi dane, jakie powinien zawierać dokument, z uwzględnieniem imienia, nazwiska, daty urodzenia, stopnia wojskowego, miejsca pełnienia służby oraz fotografii.”;

14) po art. 54 dodaje się art. 54a w brzmieniu:

„Art. 54a. 1. Organy wojskowe wyposażą żołnierzy w czynnej służbie wojskowej oraz inne osoby określone prawem międzynarodowym w karty i tabliczki tożsamości.

2. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, organy właściwe do wydawania i ewidencjonowania kart i tabliczek tożsamości, a także rodzaje i wzory tych kart i tabliczek z uwzględnieniem ich przeznaczenia i wykorzystania przez żołnierzy w czynnej służbie wojskowej, osoby pełniące służbę w jednostkach zmilitaryzowanych przydzielonych do sił zbrojnych, cywilny personel medyczno-sanitarny sił zbrojnych, osoby cywilne towarzyszące siłom zbrojnym, personel stowarzyszenia «Polski Czerwony Krzyż» i inne ochotnicze stowarzyszenia pomocy oraz osoby cywilne wykonujące czynności duszpasterskie w siłach zbrojnych.”;

15) art. 57 otrzymuje brzmienie:

„Art. 57. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, corocznie liczbę poborowych, którzy mogą być powoływani w roku kalendarzowym do zasadniczej służby wojskowej, na przeszkolenie wojskowe, do zasadniczej służby i szkolenia poborowych w obronie cywilnej oraz do służby w formacjach uzbrojonych niewchodzących w skład Sił Zbrojnych, a także żołnierzy rezerwy do odbycia ćwiczeń wojsko-

wych i służby okresowej, jak również do odbycia ćwiczeń w obronie cywilnej, z uwzględnieniem potrzeb etatowych Sił Zbrojnych oraz poszczególnych formacji.”;

16) w art. 60 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, wzory kart powołania i kart mobilizacyjnych oraz ich przeznaczenie, a także wzory obwieszczeń. Wzory kart powinny zawierać pouczenie o skutkach uchylania się od obowiązku służby wojskowej i postępowaniu w razie utraty karty oraz w przypadkach niemożności stawienia się do służby wojskowej.”;

17) art. 62 otrzymuje brzmienie:

„Art. 62. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, Minister Obrony Narodowej oraz minister właściwy do spraw łączności, określą, w drodze rozporządzenia, tryb doręczania kart powołania i rozplakotowania obwieszczeń, uwzględniając w szczególności tryb postępowania organów jednostek wojskowych, Policji i Poczty Polskiej w tym zakresie oraz sposób pokrywania kosztów związanych z doręczeniem dokumentów powołania, a także wzór upoważnień dla kurierów akcji kurierskiej.”;

18) w art. 67:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb postępowania w sprawach o uzyskanie zezwolenia, o którym mowa w ust. 3, z uwzględnieniem w szczególności warunku uzyskania przez żołnierza pozytywnej opinii właściwego organu wojskowego prowadzącego ewidencję żołnierza, wywiązywania się przez niego z powszechnego obowiązku obrony, jeżeli jemu podlega, i zasadności motywów, jakie przytoczył żołnierz w swojej prośbie o uzyskanie zezwolenia.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzory, zasady i sposób noszenia umundurowania oraz odznak i oznak wojskowych, jak również zasady i sposób noszenia uzbrojenia,
- 2) przypadki, w których żołnierze są zwolnieni od obowiązku noszenia umundurowania oraz odznak i oznak wojskowych,
- 3) zasady i sposób noszenia przez żołnierzy orderów, odznaczeń, medali i odznak innych niż wojskowe,

- 4) zasady wydawania przedmiotów umundurowania i wyekwipowania wojskowego w przypadkach, o których mowa w ust. 2 — w szczególności z uwzględnieniem podziału mundurów na wyjściowe, ćwiczebne i polowe, specyfiki związanej z oznakowaniem mundurów, zestawów ubiorczych dla żołnierzy poszczególnych rodzajów wojsk i służb, sposobu oraz okoliczności noszenia umundurowania, odznak i oznak wojskowych oraz charakteru wykonywanych zadań.”;
- 19) w art. 68:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Żołnierze w czynnej służbie wojskowej otrzymują:
- 1) bezpłatne wyżywienie lub równoważnik pieniężny,
 - 2) umundurowanie i wyekwipowanie wojskowe w naturze lub równoważnik pieniężny.”,
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, przypadki, w których żołnierze otrzymują świadczenia, o których mowa w ust. 1, szczegółowe zasady oraz normy ich otrzymywania z uwzględnieniem w szczególności warunków pełnionej służby, sposobów realizacji dodatkowych norm wyżywienia oraz warunków, trybu i terminów wypłacania równoważników pieniężnych.”;
- 20) w art. 75 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Minister Obrony Narodowej może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić inne tytuły wojskowe oraz określić zasady używania stopni i innych tytułów wojskowych, uwzględniając potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.”;
- 21) w art. 82 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Minister Obrony Narodowej może, w drodze rozporządzenia, ograniczać czas trwania zasadniczej służby wojskowej, stosownie do potrzeb Sił Zbrojnych i jeżeli nie zagraża to obronności lub bezpieczeństwu Państwa.”;
- 22) w art. 86 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczególne uprawnienia przysługujące żołnierzom w zakresie zakwaterowania, urlopów i innych świadczeń, których zgłoszenie do nadterminowego pełnienia zasadniczej służby wojskowej zostało przyjęte, z uwzględnieniem w szczególności uprawnień do korzystania z wojskowej służby zdrowia, przejazdów na koszt wojska i gratyfikacji urlopowej.”;
- 23) w art. 95 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb pokrywania kosztów związanych z utworzeniem i działalnością studiów wojskowych, z uwzględnieniem faktu pokrywania tych kosztów z budżetu Ministerstwa Obrony Narodowej.”;
- 24) w art. 96 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Minister właściwy do spraw zdrowia, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, określi, w drodze rozporządzenia, czas i sposób odbywania oraz program zajęć z zakresu medycyny katastrof, uwzględniając:
- 1) liczbę godzin zajęć teoretycznych i praktycznych,
 - 2) program zajęć, w tym medyczne postępowanie ratownicze, doraźne postępowanie medyczne i zagadnienia psychologiczne.”;
- 25) w art. 109:
- a) dodaje się ust. 2a—2c w brzmieniu:
- „2a. Zaciąg ochotniczy przeprowadza wojskowy komendant uzupełnień właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego ochotnika, trwającego ponad dwa miesiące.
- 2b. Obywatele polscy mający stałe miejsce zamieszkania za granicą w sprawach zaciągu ochotniczego zgłaszają się do polskich przedstawicielstw dyplomatycznych.
- 2c. W ramach zaciągu ochotniczego nie powołuje się do czynnej służby wojskowej osób, które na podstawie odrębnych przepisów nie podlegają obowiązkowi tej służby w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny.”,
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady przeprowadzania zaciągu ochotniczego, z uwzględnieniem sytuacji, w których przeprowadzany będzie zaciąg, sposobu ogłaszania zaciągu, warunków, jakie muszą spełniać osoby podejmujące zaciąg, oraz sposobu postępowania z osobami zgłaszającymi się w ramach zaciągu ochotniczego bezpośrednio do dowódców jednostek wojskowych.”;
- 26) w art. 111 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb przeznaczania żołnierzy do służby w jednostkach zmilitaryzowanych, z uwzględnieniem sytuacji i czasu, w których następuje nadanie przeznaczenia do służby, oraz określeniem rodzajów jednostek, w których służba ta jest odbywana.”;

27) w art. 138:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Formacje obrony cywilnej tworzą, w drodze rozporządzenia, ministrowie, a wojewodowie, starostowie, wójtowie lub burmistrzowie (prezydenci miast) — w drodze zarządzenia, uwzględniając w szczególności: skalę występujących zagrożeń, rodzaj formacji, ich przeznaczenie oraz stan osobowy i organizację wewnętrzną.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Formacje obrony cywilnej mogą tworzyć także pracodawcy.”;

28) w art. 139:

a) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, zasady zwalniania przez pracodawców z obowiązku świadczenia pracy osób powołanych do służby w obronie cywilnej w związku ze zwalczaniem klęsk żywiołowych, katastrof i zagrożeń środowiska, biorąc pod uwagę zasady zrekompensowania utraconego wynagrodzenia i uwzględniając w szczególności profil działania zakładu.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, stanowiska w urzędach organów administracji rządowej i innych organów państwowych, instytucjach państwowych, urzędach organów samorządu terytorialnego oraz u przedsiębiorców i w innych jednostkach organizacyjnych, uznawane za równorzędne z odbywaniem służby w obronie cywilnej, uwzględniając w szczególności stanowiska związane z ochroną ludności i zwalczaniem klęsk żywiołowych.”;

29) art. 140 otrzymuje brzmienie:

„Art. 140. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) zadania obrony cywilnej oraz obowiązki i uprawnienia organów administracji rządowej oraz innych organów i instytucji państwowych, organów samorządu terytorialnego, przedsiębiorców i innych jednostek organizacyjnych, a także organizacji społecznych, ze szczególnym uwzględnieniem zasad planowania i organizacji działań ratowniczych, monitorowania zagrożeń, szkolenia i upowszechniania problematyki obrony cywilnej,
- 2) zasady zwalczania klęsk żywiołowych, katastrof i zagrożeń środowiska oraz usuwania ich skutków przez obronę cywilną, uwzględniając w szczególności zasady współdziałania z innymi służbami i kompetencje w tej dziedzinie,

3) ogólne zasady tworzenia i przeznaczenia formacji obrony cywilnej, uwzględniając w szczególności ich modelowe struktury organizacyjne i podporządkowanie, oraz zasady wyposażenia ich w niezbędny sprzęt i środki.”;

30) w art. 143 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, kategorie żołnierzy rezerwy, których przeznaczenie do służby w obronie cywilnej wymaga zgody wojskowego komendanta uzupełnień, z uwzględnieniem celu powołania do służby w obronie cywilnej oraz zadań, jakie mają tam wykonywać.”;

31) w art. 149 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, jednostki organizacyjne obrony cywilnej, w których w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny czynna służba jest pełniona bezterminowo, biorąc pod uwagę jednostki, do których zadań należy wykrywanie zagrożeń, alarmowanie i prowadzenie akcji ratunkowych.”;

32) w art. 158 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wzór i kolor umundurowania osób odbywających służbę w obronie cywilnej, uwzględniając w szczególności rodzaje służby oraz składniki umundurowania.”;

33) art. 165 otrzymuje brzmienie:

„Art. 165. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółową organizację i sposób odbywania służby w obronie cywilnej, uwzględniając w szczególności zasady i tryb powoływania i przeznaczenia do służby oraz zwalniania ze służby, wzory kart powołania do zasadniczej służby w obronie cywilnej oraz karty przydziału do formacji obrony cywilnej, zasady i tryb udzielania wyróżnień i wymierzania kar dyscyplinarnych oraz uprawnienia przełożonych w tym zakresie, zasady wykonywania i skreślania kar,
- 2) wzór odznaki wzorowego ratownika, z uwzględnieniem także wzoru legitymacji do odznaki,
- 3) wzory oznak oraz sposób noszenia tych oznak i umundurowania, uwzględniając w szczególności międzynarodowe i krajowe oznaki obrony cywilnej,
- 4) normy umundurowania przystługującego osobom odbywającym służbę w obronie cywilnej, uwzględniając potrzeby poszczególnych specjalistycznych formacji,

5) w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych wysokość równoważnika pieniężnego w zamian za umundurowanie ratowników, z uwzględnieniem zasad jego wypłacania oraz organów właściwych w tym zakresie.”;

34) w art. 166 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej, określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje szkół, których uczniowie podlegają obowiązkowi odbywania przysposobienia obronnego oraz organizację jego odbywania, z uwzględnieniem możliwości organizowania obozów specjalistycznych.”;

35) art. 167 otrzymuje brzmienie:

„Art. 167. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej, określi, w drodze rozporządzenia, podstawy programowe przysposobienia obronnego dla szkół ponadgimnazjalnych. Podstawy programowe powinny zawierać opis celów kształcenia, treści nauczania i osiągnięć uczniów i powinny być dostosowane do poszczególnych rodzajów szkół.”;

36) w art. 173 w ust. 2 skreśla się wyrazy „na podstawie decyzji Rady Ministrów”;

37) w art. 174:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rada Ministrów, na wniosek ministrów i wojewodów po uprzednim zaopiniowaniu przez Ministra Obrony Narodowej, ustala istniejące i specjalnie tworzone jednostki organizacyjne, które przewiduje się objąć militaryzacją (jednostki przewidziane do militaryzacji) oraz jednostki organizacyjne stanowiące bazę formowania specjalnie tworzonych jednostek zmilitaryzowanych, a także limity osób, które przewiduje się powołać do służby w jednostkach zmilitaryzowanych.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, kategorie zadań uzasadniających militaryzację oraz tryb ustalania jednostek organizacyjnych i limitów osób, o których mowa w ust. 2, a także wzór wniosku o objęcie poszczególnych jednostek organizacyjnych przygotowaniem do militaryzacji. Rozporządzenie uwzględni w szczególności potrzeby związane z rozwinięciem systemu obronności i funkcjonowaniem jego elementów w warunkach zewnętrznego zagrożenia pań-

stwa i w czasie wojny, w tym mobilizacyjne i wojenne potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz zapewnienia wsparcia wojskom sojusznicy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z wyszczególnieniem we wzorze wniosku przeznaczenia tych jednostek, ich siedzib, organów, o których mowa w art. 187 ust. 3, oraz organów, według których ustaleń będą przygotowywane poszczególne jednostki, jak również specyfikacji przewidywanych wydatków z tym związanymi.”;

38) w art. 176 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Rada Ministrów określi corocznie, w drodze rozporządzenia, liczbę osób powoływanych w roku kalendarzowym do odbycia ćwiczeń w jednostkach przewidzianych do militaryzacji, z uwzględnieniem potrzeby zapewnienia realizacji zadań przewidzianych dla tych jednostek na czas mobilizacji oraz wojny.”;

39) art. 178 otrzymuje brzmienie:

„Art. 178. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

1) zadania związane z przygotowaniem jednostek organizacyjnych przewidzianych do objęcia ich militaryzacją oraz organy zobowiązane do realizacji tych zadań, z uwzględnieniem zakresu przedsięwzięć, trybu ich wykonania, terminów gotowości do działania, zabezpieczenia potrzeb, zapewnienia środków finansowych,

2) zasady wyposażania jednostek przewidzianych do militaryzacji i jednostek zmilitaryzowanych w środki transportowe, maszyny i urządzenia oraz w sprzęt wojskowy, z uwzględnieniem źródeł ich pochodzenia,

3) zasady i tryb przeprowadzania kontroli stanu przygotowania jednostek organizacyjnych przewidzianych do objęcia ich militaryzacją oraz organy właściwe w tych sprawach, z uwzględnieniem przedmiotu kontroli i podmiotów objętych kontrolą.”;

40) w art. 188 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb postępowania w sprawach, o których mowa w ust. 1—3, z uwzględnieniem w szczególności potrzeb organizacyjnych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz struktury dowodzenia tymi Siłami Zbrojnymi w czasie pokoju i na wypadek wojny.”;

41) w art. 189 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw pracy ustala, w drodze decyzji administracyjnych, pracodawców, u których poborowi mogą odby-

wać służbę zastępczą, oraz określa stanowiska pracy, na których będą odbywać tę służbę.”;

42) w art. 191 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, wzór umowy i wzór karty skierowania do służby zastępczej; we wzorze umowy powinno być wyszczególnione miejsce i stanowisko pracy poborowego oraz przyczyny rozwiązania umowy. Wzór karty skierowania do służby zastępczej powinien zawierać termin i miejsce stawienia się do pełnienia tej służby, a także pouczenie o skutkach uchylania się od obowiązku służby zastępczej, o postępowaniu w przypadku utraty karty skierowania oraz o postępowaniu w razie niemożności stawienia się poborowego do służby zastępczej z przyczyn zdrowotnych.”;

43) w art. 193:

a) w ust. 1:

— pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) bezpłatne całodzienne wyżywienie lub równoważnik pieniężny, przyznawane na warunkach i w trybie określonym przez Radę Ministrów, w drodze rozporządzenia, z uwzględnieniem możliwości wyboru przez poborowego formy świadczenia oraz przypadków, w których wyżywienie lub równoważnik nie przysługują, a także wskazaniem terminu jego płatności,

2) bezpłatne zakwaterowanie, przyznawane na warunkach i w trybie określonym przez Radę Ministrów, w drodze rozporządzenia, z uwzględnieniem sytuacji, w których poborowy czasowo odbywa służbę zastępczą w miejscowości poza siedzibą pracodawcy,”

— pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) równoważnik pieniężny za ubranie, przyznawany na warunkach i w trybie określonym przez Radę Ministrów, w drodze rozporządzenia, z uwzględnieniem przypadków, w których równoważnik ten nie przysługuje, oraz wskazaniem terminu jego płatności,”

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Rada Ministrów może, w drodze rozporządzenia, przyznać poborowym odbywającym służbę zastępczą inne świadczenia, poza określonymi w ust. 1, w szczególności takie, jakie posiadają pracownicy zatrudnieni na podstawie przepisów prawa pracy.”;

44) art. 199 otrzymuje brzmienie:

„Art. 199. 1. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, tryb i warunki kierowania poborowych do służby zastępczej oraz zawierania umów z pracodawca-

mi, warunki przyznawania i wysokość premii miesięcznych, warunki udzielania i wysokość urlopów wypoczynkowych i z tytułu honorowego krwiodawstwa, warunki i tryb zawieszania służby zastępczej oraz zwalniania z tej służby, a także kierowania do odbycia pozostałego okresu tej służby oraz właściwość organów w sprawach związanych ze służbą zastępczą.

2. Rozporządzenie powinno uwzględniać w szczególności potrzebę współdziałania organów administracji rządowej i organów samorządu terytorialnego w zakresie kierowania poborowych do służby zastępczej i jej pełnienia oraz zwalniania z tej służby, określać przypadki usprawiedliwiającego niestawienie się poborowego do służby w wyznaczonym terminie, wymieniać sytuacje, w których poborowemu nie przysługuje premia miesięczna, a także wskazywać przypadki, w których poborowemu można zawiesić odbywanie służby zastępczej.”;

45) w art. 208 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, dla wykonania niezbędnych świadczeń rzeczowych:

1) rodzaj i liczbę nieruchomości, które mogą być w tym celu w użytkowaniu w danym roku kalendarzowym,

2) rodzaj i liczbę rzeczy ruchomych, jakie w danym roku kalendarzowym mogą być w tym celu pobrane,

uwzględniając w szczególności potrzeby związane z prowadzeniem poboru, przeprowadzaniem ćwiczeń wojskowych, w tym organizowanych z zastosowaniem natychmiastowego stawiennictwa żołnierzy rezerwy i sprawdzaniem gotowości mobilizacyjnej Sił Zbrojnych.”;

46) w art. 223 skreśla się ust. 1.

Art. 2. W ustawie z dnia 16 grudnia 1972 r. o odszkodowaniach przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą w Milicji Obywatelskiej (Dz. U. Nr 53, poz. 345, z 1983 r. Nr 16, poz. 79, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 38, poz. 181 oraz z 1989 r. Nr 35, poz. 192) wprowadza się następujące zmiany:

1) w tytule ustawy oraz w art. 1, 2 ust. 1, art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 1 pkt 2 oraz w art. 16 użyte w różnych przypadkach wyrazy „Milicja Obywatelska” zastępuje się użytym w odpowiednim przypadku wyrazem „Policja”;

2) w art. 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb ustalania

okoliczności i przyczyn wypadków, o których mowa w ust. 1, uwzględniając obowiązki przełożonego funkcjonariusza, gdy powziął informację o tym, że funkcjonariusz uległ wypadkowi lub poniósł śmierć w wyniku wypadku, obowiązki funkcjonariusza, który uległ wypadkowi, a ponadto sposób powoływania i postępowania komisji powypadkowej, w tym prowadzenia postępowania wyjaśniającego, sporządzania protokołów oraz ustalania okoliczności wypadku.”;

3) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, ministrem właściwym do spraw pracy oraz ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego, określi, w drodze rozporządzenia, wykaz chorób, z tytułu których przysługują odszkodowania określone w ustawie, uwzględniając ich związek z pełnioną służbą.”;

4) w art. 10 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, warunki, na jakich przysługuje policjantowi odszkodowanie za utracone, zniszczone lub uszkodzone przedmioty osobistego użytku, który w związku ze służbą poniósł szkodę w tych przedmiotach, a nie doznał uszczerbku na zdrowiu, uwzględniając sposób i termin wypłaty odszkodowania oraz organy właściwe w tych sprawach.”;

5) po art. 17 dodaje się art. 17a w brzmieniu:

„Art. 17a. Odszkodowania określone w ustawie przysługują także funkcjonariuszowi Milicji Obywatelskiej, który doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu wskutek wypadku pozostającego w związku z pełnieniem służby w Milicji Obywatelskiej albo wskutek choroby powstałej w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami tej służby, jak również członkom rodziny funkcjonariusza, który zmarł wskutek takiego wypadku lub choroby.”

Art. 3. W ustawie z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 13, poz. 68, z 1990 r. Nr 36, poz. 206, z 1991 r. Nr 104, poz. 450, z 1992 r. Nr 21, poz. 84, z 1993 r. Nr 129, poz. 602, z 1994 r. Nr 10, poz. 37, z 1995 r. Nr 4, poz. 17 i Nr 138, poz. 681, z 1996 r. Nr 136, poz. 636, z 1997 r. Nr 28, poz. 153 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1118) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 17 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady

i tryb przyznawania inwalidom wojennym świadczeń wymienionych w ust. 1, uwzględniając w szczególności:

- 1) wzór wniosku składanego przez inwalidę,
- 2) kryteria przydziału pomocy rzeczowej lub finansowej,
- 3) częstotliwość korzystania z pomocy.”;

2) w art. 32 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego oraz ministrem właściwym do spraw zdrowia, określi, w drodze rozporządzenia, wykazy chorób i stanów chorobowych, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, określając w szczególności rodzaj schorzenia i jego związek ze służbą wojskową.”

Art. 4. W ustawie z dnia 17 grudnia 1974 r. o uposażeniu żołnierzy (Dz. U. z 1992 r. Nr 5, poz. 18, z 1995 r. Nr 4, poz. 17 i Nr 34, poz. 163, z 1996 r. Nr 7, poz. 44 i Nr 139, poz. 647, z 1997 r. Nr 80, poz. 496, Nr 106, poz. 678 i Nr 141, poz. 943 i 944 oraz z 1999 r. Nr 50, poz. 500 i Nr 110, poz. 1255) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego i ministrem właściwym do spraw pracy, określi, w drodze rozporządzenia, zasady tworzenia i wysokość funduszy na nagrody i zapomogi, ze wskazaniem źródeł ich finansowania.”;

2) w art. 14 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, stawki uposażenia według stanowiska służbowego typowe dla stopni wojskowych, uwzględniając, iż wysokość stawki uposażenia żołnierza powoływanego do zawodowej służby wojskowej, w zależności od posiadanego stopnia wojskowego, powinna stanowić część najniższej stawki uposażenia zasadniczego według stanowiska służbowego żołnierza zawodowego wyznaczonego na stanowisko służbowe o odpowiednim stopniu etatowym.”;

3) w art. 20 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Zasiłek pogrzebowy, o którym mowa w ust. 3, wypłaca się na następujących członków rodziny żołnierza zawodowego:

- 1) małżonka albo byłego małżonka żołnierza zawodowego, wobec którego w dniu śmierci żołnierza był obowiązany do świadczeń alimentacyjnych,
- 2) dzieci własne żołnierza, dzieci jego małżonka, dzieci przysposobione i przyjęte na wychowanie, w tym w ramach rodziny zastępczej, albo inne dzieci, których opiekunem

prawnym został ustanowiony żołnierz lub jego małżonek,

3) rodziców i byłych prawnych opiekunów żołnierza zawodowego albo jego małżonka.

3b. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb wypłacania zasiłków pogrzebowych z tytułu śmierci członków rodziny żołnierza zawodowego, wymienionych w ust. 3a, z uwzględnieniem sposobu dokumentowania uprawnień do tych zasiłków oraz wskazaniem dokumentów stanowiących podstawę wypłaty zasiłków.”;

4) skreśla się art. 29;

5) art. 47 otrzymuje brzmienie:

„Art. 47. 1. W razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny żołnierze pełniący czynną służbę wojskową otrzymują uposażenie i inne należności pieniężne.

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb przyznawania uposażenia i innych należności pieniężnych, o których mowa w ust. 1, oraz organy właściwe w tych sprawach, uwzględniając w szczególności rodzaje tych należności, a także sposób i terminy płatności.”

Art. 5. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2000 r. Nr 101, poz. 1092 i z 2001 r. Nr 41, poz. 465) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 14:

a) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Policja w celu realizacji ustawowych zadań może korzystać z danych o osobie, w tym również w formie zapisu elektronicznego, uzyskanych przez inne organy, służby i instytucje państwowe w wyniku wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz przetwarzać je w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. Nr 133, poz. 883, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 50, poz. 580 i Nr 116, poz. 1216 oraz z 2001 r. Nr 42, poz. 474 i Nr 49, poz. 509), bez wiedzy i zgody osoby, której dane te dotyczą.

5. Administrator danych, o których mowa w ust. 4, jest obowiązany udostępnić dane osobowe, z zastrzeżeniem ust. 7, na podstawie imiennego upoważnienia Komendanta Głównego Policji, komendantów wojewódzkich Policji lub uprawnionego policjanta, okazanego przez policjanta wraz z legitymacją służbową. Fakt udostępnienia tych danych podlega ochronie na podstawie ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 11, poz. 95, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 39, poz. 462 oraz z 2001 r. Nr 22, poz. 247, Nr 27, poz. 298 i Nr 56, poz. 580).”

b) dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wzór upoważnienia, o którym mowa w ust. 5, uwzględniając wyłącznie niezbędne dane upoważnionego policjanta oraz szczegółowe warunki wydania upoważnień w imieniu Komendanta Głównego Policji lub komendantów wojewódzkich Policji innym policjantom.

7. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zakres, warunki i tryb przekazywania Policji informacji o osobie, uzyskanych przez organy uprawnione do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych w czasie wykonywania tych czynności, uwzględniając wymagania wynikające z przepisów o ochronie informacji niejawnych.”;

2) w art. 15 ust. 9 i 10 otrzymują brzmienie:

„9. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, określi, w drodze rozporządzenia, tryb przeprowadzania badań lekarskich, o których mowa w ust. 5, uwzględniając przypadki uzasadniające potrzebę niezwłocznego udzielenia osobie zatrzymanej pierwszej pomocy medycznej lub potrzebę poddania jej niezbędnym badaniom lekarskim, czas i organizację tych badań oraz sposób ich dokumentowania.

10. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki, jakim powinny odpowiadać pomieszczenia w jednostkach organizacyjnych Policji przeznaczone dla osób zatrzymanych lub doprowadzonych w celu wytrzeźwienia, oraz regulamin pobytu osób w tych pomieszczeniach, uwzględniając ich lokalizację i wyposażenie, niezbędne części składowe oraz warunki techniczne pomieszczeń i ich wyposażenia.”;

3) w art. 22b ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór flagi Policji, okoliczności i warunki jej podnoszenia oraz sposób oznakowania jednostek pływających i statków powietrznych, a także znaki rozpoznawcze używane na nich przez Policję w nocy, uwzględniając sposób umieszczenia bandery i flagi na jednostkach pływających, ze wskazaniem, które z nich podnoszą flagę Policji, oraz oznakowania statków powietrznych Policji, z ustaleniem, które z nich oznakowuje się symbolem Policji.”;

4) w art. 27 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze zarządzenia, ceremoniał ślubowania, uwzględniając warunki, tryb i termin składania ślubowania przez policjantów, organy uprawnione do przyjmowania

ślubowania, przebieg i sposób dokumentowania ślubowania oraz wzór formularza aktu ślubowania.”;

5) w art. 35 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza opinii służbowej, szczegółowe zasady i tryb opiniowania funkcjonariuszy, uwzględniając przesłanki opiniowania i jego częstotliwości, kryteria brane pod uwagę przy opiniowaniu, właściwość przełożonych w zakresie wydawania opinii, tryb zapoznawania funkcjonariuszy z opinią służbową oraz tryb wnoszenia i rozpatrywania odwołań od opinii.”;

6) w art. 36:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Komendant Główny Policji może oddelegować policjanta, za jego zgodą, do pełnienia zadań służbowych poza Policją w kraju i za granicą na czas określony.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb oddelegowania, przyznawania uposażenia oraz innych świadczeń przysługujących policjantowi w czasie oddelegowania, uwzględniając charakter zadań służbowych poza Policją, do których policjant może być oddelegowany, organy uprawnione do występowania z wnioskiem o oddelegowanie policjanta, sposób wyrażania przez niego zgody na oddelegowanie, tryb postępowania w przypadku zmiany warunków oddelegowania, uprawnienia i świadczenia przysługujące policjantowi w tym czasie, w szczególności w zakresie ustalania i wypłaty uposażenia oraz prawa do urlopu, a także tryb i sposób odwołania policjanta z oddelegowania oraz zwolnienia policjanta przez instytucję ze stanowiska, które zajmował w niej podczas oddelegowania.”;

7) w art. 39 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb zawieszania policjanta w czynnościach służbowych przez przełożonych, uwzględniając organy uprawnione do zawieszania policjanta w czynnościach służbowych, tryb zaskarżania decyzji o zawieszeniu oraz przypadki uchylania lub wygaśnięcia decyzji o zawieszeniu policjanta w czynnościach służbowych przed ukończeniem postępowania karnego.”;

8) w art. 70 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w dro-

dze rozporządzenia, wysokość i warunki przyznawania równoważnika pieniężnego w zamian za umundurowanie, uwzględniając:

- 1) elementy umundurowania stanowiące podstawę do określenia wysokości równoważnika,
- 2) sposób ustalania wysokości równoważnika,
- 3) tryb i przypadki przyznawania, zwrotu i zawieszania wypłaty równoważnika,
- 4) terminy wypłacania lub zwrotu równoważnika.”;

9) art. 72 otrzymuje brzmienie:

„Art. 72. 1. Policjantowi w czasie wykonywania obowiązków służbowych przysługuje wyżywienie lub równoważnik pieniężny w zamian za wyżywienie.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, przypadki, w których policjant otrzymuje wyżywienie, oraz normy wyżywienia, uwzględniając rodzaje norm i sposób ich ustalenia, osoby uprawnione do otrzymywania norm dodatkowych lub ich części.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, przypadki otrzymywania i wysokość równoważnika pieniężnego w zamian za wyżywienie, uwzględniając przypadki otrzymywania przez policjanta tego równoważnika, sposób obliczania jego wysokości oraz organy uprawnione do wypłat równoważnika.”;

10) art. 73 otrzymuje brzmienie:

„Art. 73. 1. Policjantowi i członkom jego rodziny przysługuje raz w roku prawo przejazdu na koszt właściwego organu Policji środkami publicznego transportu zbiorowego do jednej z obranych przez siebie miejscowości w kraju i z powrotem.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki korzystania przez policjanta z prawa, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając sposób rozliczania kosztów przejazdu.

3. W razie niewykorzystania przysługującego przejazdu osoba uprawniona otrzymuje zryczałtowany równoważnik pieniężny.

4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki przyznania równoważnika pieniężnego, o którym mowa w ust. 3,

uwzględniając sposób ustalania wysokości równoważnika i rozliczania niewykorzystanego przez policjanta przejazdu.

5. Zwrot kosztów przejazdu lub zryczałtowany równoważnik pieniężny, o których mowa w ust. 1 i 3, nie przysługują policjantowi w roku kalendarzowym, w którym wykupiono uprawnienia do bezpłatnych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego na podstawie odrębnych przepisów.
6. Osobom, o których mowa w ust. 1, mogą być przyznawane także inne świadczenia socjalne i bytowe.
7. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego, określi, w drodze rozporządzenia, rodzaj i zakres świadczeń, o których mowa w ust. 6, uwzględniając warunki korzystania z tych świadczeń, sposób ich realizacji, a w przypadku świadczeń finansowych — ich wysokość, sposób obliczania, terminy rozliczeń oraz terminy wypłaty.”;

11) w art. 81 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe prawa i obowiązki oraz przebieg służby policjantów, uwzględniając właściwości i specyfikę służby w jednostkach organizacyjnych Policji, tryb nawiązywania, zmiany i rozwiązywania stosunku służbowego policjanta, zadania kierowników komórek organizacyjnych właściwych w sprawach osobowych, treść rozkazów personalnych o mianowaniu policjanta na dane stanowisko służbowe lub o zwolnieniu policjanta ze służby, tryb wydawania świadectwa służby i opinii o służbie policjanta, ich wzory, termin żądania sprostowania świadectwa i opinii oraz termin dokonania takiego sprostowania.”;

12) w art. 83:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Policjantowi odwołanemu z urlopu przysługuje zwrot kosztów przejazdu według norm ustalonych w przepisach o należnościach służbowych w przypadkach przeniesienia lub oddelegowania, jak również innych kosztów.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb zwrotu kosztów przejazdu i innych poniesionych kosztów przysługujących policjantowi w razie odwołania z urlopu, z uwzględnieniem norm określonych dla przenoszonych lub delegowanych policjantów, udo-

kumentowanych opłat dokonanych przez policjanta, a które nie zostały wykorzystane w związku z odwołaniem z urlopu, jak również opłat poniesionych na członków rodziny, o których mowa w art. 77, jeżeli odwołanie policjanta z urlopu spowodowało także ich powrót.”;

13) art. 86 otrzymuje brzmienie:

„Art. 86. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady przyznawania policjantom urlopów, tryb postępowania w tych sprawach oraz wymiar urlopów, o których mowa w art. 84 i 85, uwzględniając okres służby, wiek policjanta, przypadki warunków szczególnie uciążliwych i szkodliwych dla zdrowia oraz stopnie szkodliwości wpływające na wymiar urlopu dodatkowego.”;

14) w art. 91 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość oraz szczegółowe zasady przyznawania, odmowy przyznania, cofania i zwracania równoważnika, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając podmioty uprawnione do jego otrzymania, wzory wymaganych dokumentów, organy właściwe do jego przyznawania, odmowy przyznania, wypłaty, cofania albo żądania jego zwrotu oraz sposób postępowania w przypadku wystąpienia zbiegu uprawnień do jego otrzymania.”;

15) w art. 92 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość oraz szczegółowe zasady przyznawania, odmowy przyznania, cofania oraz zwracania równoważnika pieniężnego, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając podmioty uprawnione do jego otrzymania, sposób ustalania wysokości równoważnika, wzory wymaganych dokumentów, organy właściwe do jego przyznawania, odmowy przyznania, wypłaty, cofania albo żądania jego zwrotu, a także sposób postępowania w przypadku wystąpienia zbiegu uprawnień do jego otrzymania.”;

16) w art. 94 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania oraz szczegółowe zasady przyznawania, cofania oraz zwracania pomocy finansowej, o której mowa w ust. 1, uwzględniając przypadki, w których pomoc ta jest przyznawana, cofana lub podlega zwrotowi, jak również sposób obliczania wysokości pomocy finansowej przyznawanej lub orzeka-

nej do zwrotu, a także rodzaje dokumentów wymaganych przy ubieganiu się o przyznanie tej pomocy.”;

17) w art. 96 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb przydzielania lokalu mieszkalnego w przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, szczególne zasady zwracania udzielonej pomocy finansowej oraz zwalniania zajmowanych lokali mieszkalnych lub domów określonych w ust. 1, uwzględniając przesłanki uzasadniające przydział lokalu mieszkalnego policjantowi przeniesionemu do służby w innej miejscowości, sposób postępowania w przypadku, gdy policjant ten skorzystał z pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego, oraz rodzaje dokumentów potwierdzających zwolnienie przez policjanta lokalu mieszkalnego dotychczas zajmowanego.”;

18) w art. 97 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej, określi, w drodze rozporządzenia, szczególne zasady przydziału i opróżniania oraz normy zaludnienia lokali mieszkalnych, o których mowa w art. 90, a także szczególne zasady przydziału lokalu mieszkalnego i tymczasowej kwatery policjantowi, opróżnienia lub zamiany tego lokalu i tymczasowej kwatery, oraz organy właściwe do wydawania decyzji administracyjnych w tych sprawach, wysokość norm zaludnienia i sposób ich ustalania.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej oraz ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, warunki najmu lokali mieszkalnych znajdujących się w budynkach będących własnością Skarbu Państwa pozostających w zarządzie jednostek organizacyjnych Policji, a także sposób obliczania czynszu najmu, prawa i obowiązki najemcy oraz wynajmującego, a także części składowe czynszu najmu i okoliczności wpływające na jego wysokość.”;

19) art. 110 otrzymuje brzmienie:

„Art. 110. 1. Policjantowi mogą być przyznawane nagrody roczne, nagrody uznaniowe i zapomogi.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki przyznawania policjantom nagród rocznych, nagród

uznaniowych i zapomóg, uwzględniając sposób ustalania okresu służby warunkującego nabycie prawa do nagrody rocznej, wysokość tej nagrody, przesłanki jej obniżenia i przypadki, kiedy nagroda nie przysługuje, termin wypłaty nagrody rocznej, okoliczności uzasadniające przyznanie policjantowi nagrody uznaniowej, zapomogi, właściwość przełożonych oraz tryb postępowania w tych sprawach.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy oraz ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość funduszu na nagrody roczne, nagrody uznaniowe i zapomogi dla policjantów, uwzględniając jednostki organizacyjne Policji, w których tworzy się fundusz, sposób ustalania wysokości środków finansowych przeznaczonych na nagrody i zapomogi, warunki zwiększania wysokości funduszu, a także sposób ustalania wielkości środków pozostających w dyspozycji kierowników jednostek organizacyjnych Policji z przeznaczeniem na nagrody.”;

20) w art. 111 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, określi, w drodze rozporządzenia, okresy wliczane do okresu służby, od którego zależy nabycie prawa do nagrody jubileuszowej, oraz tryb jej obliczania i wypłacania, uwzględniając okresy służby, pracy i nauki powodujące nabycie prawa do nagrody jubileuszowej, sposób dokumentowania tych okresów oraz postępowania w przypadku zbiegu prawa do kilku nagród, a także termin wypłacania nagrody.”;

21) w art. 112 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Za wykonywanie zleconych zadań wykraczających poza obowiązki służbowe policjant otrzymuje dodatkowe wynagrodzenie.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki otrzymania dodatkowego wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając rodzaje zadań zleconych, wysokość i sposób obliczania wynagrodzenia oraz tryb jego wypłacania.”;

22) art. 113 otrzymuje brzmienie:

„Art. 113.1. W razie przeniesienia policjanta do pełnienia służby w innej miejscowości albo delegowania go do czasowego pełnienia służby, policjantowi przysługują należności za podróże służbowe i przeniesienia.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość, warunki oraz tryb przyznawania należności, o których mowa w ust. 1, uwzględniając sposoby obliczania czasu podróży służbowej oraz rodzaje należności i sposoby ustalania ich wysokości oraz terminy i tryb wypłaty należności.”;

23) w art. 120 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki pokrywania kosztów pogrzebu policjanta ze środków właściwego organu Policji oraz określi członków rodziny, na których przysługuje zasiłek pogrzebowy, uwzględniając rodzaje wydatków pokrywanych w ramach kosztów pogrzebu i ich wysokość, przypadki oraz sposób ustalania wysokości oraz tryb wypłaty zasiłku pogrzebowego lub jego wyrównania z tytułu śmierci członka rodziny oraz dokumenty wymagane do ich wypłaty.”;

24) w art. 121 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, może, w drodze rozporządzenia, ograniczyć w całości lub w części wypłatę niektórych dodatków do uposażenia w okresie choroby, urlopu okolicznościowego albo pozostawania policjanta bez przydziału służbowego, uwzględniając rodzaje i wysokość dodatków, których wypłata podlega ograniczeniu w razie choroby, urlopu okolicznościowego albo pozostawania policjanta bez przydziału służbowego, a także właściwość organów w tych sprawach.”;

25) art. 122 otrzymuje brzmienie:

„Art. 122. 1. Policjant skierowany do szkoły lub na przeszkolenie albo na studia w kraju otrzymuje uposażenie oraz inne należności pieniężne.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość i zasady otrzymywania uposażenia oraz innych należności, o których mowa w ust. 1, uwzględniając przypadki uprawniające policjanta skierowanego do szkoły lub na przeszkolenie albo na studia w kraju do otrzymywania uposażenia, oraz sposób obliczania zryczałtowanego równoważnika pieniężnego na pokrycie kosztów przejazdu, a także zasady rozliczania podróży służbowych związanych z odbywaniem nauki.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z mini-

strem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw pracy, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość uposażenia i innych należności pieniężnych policjanta skierowanego do akademii lub innych szkół (na kursy) za granicą, uwzględniając warunki ich otrzymywania oraz sposób i terminy ich wypłacania.”

Art. 6. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Urzędzie Ochrony Państwa (Dz. U. z 1999 r. Nr 51, poz. 526, Nr 53, poz. 548 i Nr 110, poz. 1255 oraz z 2000 r. Nr 73, poz. 852) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Nazwa Urząd Ochrony Państwa, jej skrót UOP oraz znak graficzny Urzędu Ochrony Państwa przysługują wyłącznie urzędowi, o którym mowa w ust. 3.

5. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wzór znaku graficznego Urzędu Ochrony Państwa, uwzględniając w jego symbolice wizerunek orła oraz ustalając kolorystykę tego znaku.”;

2) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. 1. Organizacja wewnętrzna Urzędu Ochrony Państwa jest jednostopniowa. Jednostkami organizacyjnymi Urzędu Ochrony Państwa są zarządy, biura i delegatury, którymi kierują dyrektorzy.

2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze zarządzenia, szczegółowe zadania Szefa Urzędu Ochrony Państwa.

3. Prezes Rady Ministrów, w drodze rozporządzenia, nadaje Urzędowi Ochrony Państwa statut, który powinien określać organizację Urzędu Ochrony Państwa i ustalać wykaz jednostek organizacyjnych Urzędu, a także siedziby i właściwość terytorialną delegatur.

4. Szef Urzędu Ochrony Państwa określi, w drodze zarządzeń, regulamin organizacyjny Urzędu Ochrony Państwa oraz regulaminy jednostek organizacyjnych, uwzględniając ich strukturę wewnętrzną i szczegółowe zadania.

5. Szef Urzędu Ochrony Państwa, w drodze zarządzenia, może tworzyć zespoły o charakterze stałym lub doraźnym, określając ich nazwę, skład osobowy oraz szczegółowy zakres i tryb działania.

6. Szef Urzędu Ochrony Państwa, w drodze zarządzenia, tworzy, przekształca i likwiduje ośrodki szkolenia, określając ich strukturę, zadania i szczegółowe zasady funkcjonowania.”;

3) w art. 4b w ust. 3 po wyrazach „Straży Granicznej” dodaje się wyrazy „, Biura Ochrony Rządu”;

4) skreśla się art. 5;

5) w art. 5a po ust. 2 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Szef Urzędu Ochrony Państwa może, w drodze zarządzenia, powoływać kolegialne organy doradcze i opiniodawcze, określając ich nazwę, skład osobowy oraz szczegółowy zakres i tryb działania.

4. Szef Urzędu Ochrony Państwa określi, w drodze zarządzenia, sposób i tryb wykonywania wewnętrznej kontroli w Urzędzie Ochrony Państwa, a w szczególności jednostki właściwe do prowadzenia i dokumentowania kontroli.”;

6) art. 6a otrzymuje brzmienie:

„Art. 6a. 1. Urząd Ochrony Państwa w celu realizacji ustawowych zadań może zbierać, także niejawnie, z zachowaniem ograniczeń wynikających z art. 10 ust. 1, dane osobowe, w tym również dane wskazane w art. 27 i 28 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. Nr 133, poz. 883, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 50, poz. 580 i Nr 116, poz. 1216 oraz z 2001 r. Nr 42, poz. 474 i Nr 49, poz. 509), a także korzystać z danych o osobie, w tym również w formie zapisu elektronicznego, uzyskanych przez organy, służby i instytucje państwowe w wyniku wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz przetwarzać je w rozumieniu ustawy o ochronie danych osobowych, bez wiedzy i zgody osoby, której dane te dotyczą.

2. Administrator danych, o których mowa w ust. 1, jest obowiązany udostępnić dane osobowe, z zastrzeżeniem ust. 4, na podstawie imiennego upoważnienia Szefa Urzędu Ochrony Państwa lub upoważnionego funkcjonariusza, okazanego przez funkcjonariusza wraz z legitymacją służbową. Fakt udostępnienia tych danych stanowiących tajemnicę państwową podlega ochronie na podstawie ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 11, poz. 95, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 39, poz. 462 oraz z 2001 r. Nr 22, poz. 247, Nr 27, poz. 298 i Nr 56, poz. 580).

3. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wzór upoważnienia, o którym mowa w ust. 2, uwzględniając wyłącznie niezbędne dane upoważnionego funkcjonariusza oraz szczegółowe warunki wydawania upoważnień w imieniu Szefa Urzędu Ochrony Państwa przez jego zastępcę lub innego funkcjonariusza.

4. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zakres, warunki

i tryb przekazywania Urzędowi Ochrony Państwa informacji o osobie, uzyskanych przez inne organy uprawnione do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych, w czasie wykonywania tych czynności, uwzględniając wymagania wynikające z przepisów o ochronie informacji niejawnych.”;

7) w art. 7 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób przeprowadzania czynności wymienionych w ust. 1 pkt 1, 2 i 4—6, uwzględniając dostosowany do sytuacji sposób przeprowadzania przez funkcjonariuszy Urzędu Ochrony Państwa czynności podejmowanych w ramach ustawowych uprawnień, zwłaszcza sposób ustalenia tożsamości, legitymowania i zatrzymywania osób oraz obowiązki funkcjonariuszy podczas realizacji tych czynności, a także tryb zwracania się o pomoc.”;

8) w art. 8 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje środków przymusu bezpośredniego, o których mowa w ust. 1, oraz przypadki i sposób ich użycia, uwzględniając odpowiednie do sytuacji rodzaje fizycznych, chemicznych i technicznych środków przymusu bezpośredniego, cel, w jakim poszczególne środki mogą być użyte, ograniczenia ich użycia oraz sposób postępowania funkcjonariusza stosującego te środki, a także sposób dokumentowania przypadków ich zastosowania.”;

9) w art. 9 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, dostosowane do sytuacji, warunki i sposób postępowania przy użyciu broni palnej, uwzględniając ograniczenia w zakresie użycia broni palnej, a także sposób dokumentowania przypadków użycia broni palnej.”;

10) w art. 10 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób przeprowadzania i dokumentowania czynności, o których mowa w ust. 1, 1a oraz 2, uwzględniając sposoby kontroli korespondencji oraz rodzaje stosowanych środków technicznych umożliwiających uzyskanie w sposób niejawni informacji o zagrożeniach bezpieczeństwa państwa oraz zbieranie i utrwalanie dowodów przestępstw, tryb zarządzania tych czynności, rodzaje dokumentów sporządzanych w związku z wykonywaniem czynności, a także rodzaje informacji, które powinny zawierać te dokumenty.”;

11) w art. 10a ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób przeprowadzania i do-

kumentowania czynności, o których mowa w ust. 1, uwzględniając formy, w jakich może nastąpić nabycie lub przejęcie przedmiotów pochodzących z przestępstwa, ulegających przepadkowi albo których wytwarzanie, posiadanie, przewożenie jest zabronione lub obrót nimi jest zabroniony, a także sposób przyjęcia lub wręczenia korzyści majątkowej, sposób postępowania z przejętymi przedmiotami, a także rodzaje dokumentów sporządzanych w związku z wykonywaniem czynności i rodzaje informacji, które powinny zawierać te dokumenty.”;

12) w art. 10b ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób przeprowadzania i dokumentowania czynności, o których mowa w ust. 1, wskazując, w jakich formach nastąpić będzie niejawnie nadzorowanie przemieszczania, przechowywania i obrotu przedmiotami przestępstwa, rodzaje dokumentów sporządzanych w związku z wykonywaniem czynności oraz rodzaje informacji, które powinny być zawarte w tych dokumentach.”;

13) art. 16a otrzymuje brzmienie:

„Art. 16a. 1. Przyjęcie kandydata do służby w Urzędzie Ochrony Państwa następuje po przeprowadzeniu postępowania kwalifikacyjnego, na które składa się:

- 1) przyjęcie podania o przyjęcie do służby, kwestionariusza osobowego, a także dokumentów stwierdzających wymagane wykształcenie i kwalifikacje zawodowe, w tym specjalistyczne, oraz zawierających dane o poprzednim zatrudnieniu,
 - 2) przeprowadzenie rozmowy kwalifikacyjnej,
 - 3) postępowanie sprawdzające określone w przepisach o ochronie informacji niejawnych,
 - 4) ustalenie zdolności fizycznej i psychicznej do służby w Urzędzie Ochrony Państwa.
2. W stosunku do kandydata ubiegającego się o przyjęcie do służby w Urzędzie Ochrony Państwa na stanowisko wymagające szczególnych umiejętności lub predyspozycji postępowanie kwalifikacyjne może być rozszerzone o czynności mające na celu sprawdzenie przydatności kandydata do służby na takim stanowisku, w tym przeprowadzenie badania psychofizjologicznego.
3. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wzór kwestionariusza osobowego oraz szczegółowe zasady i tryb przeprowadzania postę-

powania kwalifikacyjnego wobec kandydatów do służby w Urzędzie Ochrony Państwa, określając czynności niezbędne do podjęcia decyzji dotyczącej osoby ubiegającej się o przyjęcie do służby w Urzędzie Ochrony Państwa.”;

14) w art. 18 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wzór legitymacji służbowej i innych dokumentów funkcjonariuszy Urzędu Ochrony Państwa, organy właściwe do ich wydawania, wymiany i unieważniania oraz dokonywania w nich wpisów, przypadki, w których legitymacja służbowa lub inne dokumenty podlegają zwrotowi, wymianie lub unieważnieniu, a także tryb postępowania w przypadku ich utraty, jak również sposób posługiwania się legitymacją służbową oraz innymi dokumentami.”;

15) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Art. 21. 1. Czas pełnienia służby funkcjonariusza jest określany wymiarem jego obowiązków, z uwzględnieniem prawa do wypoczynku.

2. Czas pełnienia służby funkcjonariusza wynosi 40 godzin tygodniowo w przyjętym okresie rozliczeniowym, nieprzekraczającym 3 miesięcy.

3. W zamian za czas służby w wymiarze przekraczającym normę określoną w ust. 2 funkcjonariuszowi przysługuje czas wolny od służby w tym samym wymiarze.

4. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, rozkład czasu służby, tryb udzielania czasu wolnego w zamian za służbę w wymiarze przekraczającym 40 godzin tygodniowo, uwzględniając potrzebę zapewnienia niezakłóconego toku służby.”;

16) art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Art. 22. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, warunki bezpieczeństwa i higieny służby oraz zakres, w jakim mają do tych warunków zastosowanie przepisy działu X Kodeksu pracy, uwzględniając szczególny charakter służby, zagrożenia występujące na niektórych stanowiskach służbowych lub podczas wykonywania niektórych zadań służbowych oraz obowiązki spoczywające na funkcjonariuszach oraz ich przełożonych w zakresie zapobiegania ewentualnym zagrożeniom dla życia lub zdrowia, a ponadto w zakresie dotyczącym stanowisk służbowych nieobjętych specyfiką służby w Urzędzie Ochrony Państwa, uwzględniając przepisy prawa mające zastosowanie do tych stanowisk.”;

17) w art. 23 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza opinii służbowej, szczegółowe zasady i tryb opiniowania funkcjonariuszy, uwzględniając przesłanki opiniowania i jego częstotliwości, kryteria brane pod uwagę przy opiniowaniu i skalę ocen, właściwość przełożonych w zakresie wydawania opinii, tryb zapoznawania funkcjonariuszy z opinią służbową oraz tryb wnoszenia i rozpatrywania odwołań od opinii.”;

18) w art. 25:

a) w ust. 2 skreśla się zdanie drugie,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb oddelegowania, uprawnienia i obowiązki funkcjonariusza w czasie oddelegowania, a także zasady wypłaty uposażenia i innych świadczeń przysługujących oddelegowanemu funkcjonariuszowi, uwzględniając również tryb kierowania funkcjonariusza do wykonywania przez niego zadań służbowych poza Urzędem Ochrony Państwa, właściwość przełożonych oraz szczególne regulacje dotyczące praw i obowiązków funkcjonariusza pełniącego służbę poza Urzędem.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, stanowiska w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, na których zatrudnia się oddelegowanych funkcjonariuszy Urzędu Ochrony Państwa, ustalając liczbę stanowisk i ich zaszeregowanie w stosunku do stawek wynagrodzenia zasadniczego pracowników Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.”;

19) w art. 34 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza świadectwa służby, uwzględniając dane, które należy podać w świadectwie służby, oraz tryb wydawania i sprostowania świadectwa służby, uwzględniając właściwość przełożonych w tych sprawach.”;

20) art. 38a otrzymuje brzmienie:

„Art. 38a. 1. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb szkolenia zawodowego funkcjonariuszy, uwzględniając zakres tematyczny szkolenia i zróżnicowany sposób składania egzaminów na pierwszy stopień podoficera, chorążego lub oficera przed komisjami egzaminacyjnymi.

2. Szef Urzędu Ochrony Państwa, w drodze zarządzenia, powołuje komisje egzaminacyjne, o których mowa w ust. 1, określając ich skład osobowy, a także

ustala terminy egzaminów, określa wzór zaświadczenia o zdaniu egzaminu oraz sposób wynagradzania członków komisji.”;

21) art. 45 otrzymuje brzmienie:

„Art. 45. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o mianowanie na stopień oraz wzór aktu mianowania na stopień, a także szczegółowe zasady i tryb mianowania funkcjonariuszy na stopnie, ustalając sposób postępowania z wnioskiem o mianowanie na stopień i terminy nominacji na stopnie.”;

22) art. 57 otrzymuje brzmienie:

„Art. 57. 1. Funkcjonariusz otrzymuje nieodpłatnie umundurowanie.

2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość i warunki przyznawania funkcjonariuszom równoważnika pieniężnego w zamian za umundurowanie, uwzględniając przysługujące rodzaje umundurowania, jego ilość i okresy używalności, a także okres pełnienia służby w danym roku kalendarzowym.”;

23) w art. 57a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wzory, barwy i normy umundurowania funkcjonariuszy, kryteria i tryb jego przydziału, z uwzględnieniem korpusów funkcjonariuszy, ilości, rodzajów i okresów używalności składników umundurowania przysługujących funkcjonariuszom, a także określi okoliczności i sposób noszenia umundurowania, z uwzględnieniem sposobu noszenia na nim medali i odznak.”;

24) w art. 58 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, normy wyposażenia i uzbrojenia, szczegółowe zasady jego przyznawania i użytkowania, przypadki otrzymywania i wysokość równoważnika pieniężnego w zamian za niektóre przedmioty tego wyposażenia, uwzględniając okresy używalności tych przedmiotów, terminy ich wydawania lub wypłacania równoważnika pieniężnego.”;

25) art. 59 otrzymuje brzmienie:

„Art. 59. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, przypadki, w których funkcjonariusz otrzymuje wyżywienie lub równoważnik pieniężny w zamian za wyżywienie, uwzględniając normy wyżywienia i określając wysokość tego równoważnika pieniężnego, a także przypadki wypłacania funkcjonariuszom równoważnika pieniężnego na utrzymanie, wyżywienie i opiekę weterynaryjną nad psem służbowym oraz wysokość tego równoważnika.”;

26) w art. 60:

a) w ust. 1:

— wyrazy „państwowymi środkami komunikacji” zastępuje się wyrazami „środkami publicznego transportu zbiorowego”,

— skreśla się wyrazy „, na warunkach określonych przez Szefa Urzędu Ochrony Państwa”,

b) w ust. 2 skreśla się wyrazy „, na warunkach określonych przez Szefa Urzędu Ochrony Państwa”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Osobom, o których mowa w ust. 1, mogą być przyznane także inne świadczenia socjalno-bytowe.”,

d) po ust. 4 dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, rodzaj, zakres i sposób ustalania wysokości świadczeń socjalno-bytowych, o których mowa w ust. 4, a także warunki korzystania przez funkcjonariuszy z tych świadczeń.

6. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania wysokości świadczenia, o którym mowa w ust. 2, szczegółowe zasady korzystania przez funkcjonariuszy z uprawnień, o których mowa w ust. 1—3, oraz dokumenty, na podstawie których następuje realizacja tych uprawnień.”;

27) w art. 68 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, przebieg służby funkcjonariuszy, uwzględniając szczegółowe zasady i tryb nawiązania i rozwiązania stosunku służbowego, mianowania na stanowiska służbowe, przenoszenia i zwalniania z tych stanowisk.”;

28) w art. 70:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Funkcjonariuszowi odwołanemu z urlopu przysługuje zwrot kosztów przejazdu poniesionych w związku z odwołaniem, według norm ustalonych w przepisach o należnościach służbowych w przypadku przeniesienia lub delegowania, jak również zwrot innych kosztów poniesionych w związku z odwołaniem.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zasady zwrotu kosztów przejazdu i innych kosztów poniesionych przez funkcjonariusza w związku z odwołaniem z urlopu, z zastosowaniem norm dotyczących przenoszonych lub delegowanych funkcjonariuszy, uwzględniając wymóg udokumentowania opłat dokonanych przez funkcjonariusza, a niewykorzystanych w związku z odwołaniem z urlopu, w tym również opłat poniesionych na członków

rodziny, o których mowa w art. 64, jeżeli odwołanie funkcjonariusza z urlopu spowodowało również powrót tych osób.”;

29) art. 71 otrzymuje brzmienie:

„Art. 71. 1. Funkcjonariuszom, którzy pełnią służbę w warunkach szczególnie uciążliwych i szkodliwych dla zdrowia albo osiągnęli określony wiek lub staż służby, albo gdy jest to uzasadnione szczególnymi właściwościami służby, może być przyznane prawo do płatnego urlopu dodatkowego w wymiarze do 15 dni kalendarzowych.

2. Funkcjonariuszowi można udzielić płatnego urlopu szkoleniowego.”;

30) art. 73 otrzymuje brzmienie:

„Art. 73. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb udzielania funkcjonariuszom urlopów, o których mowa w art. 69, 71 i 72, określając również:

1) przełożonych właściwych w sprawach urlopów,

2) sposób postępowania w przypadku odwołania z urlopu,

3) wymiar urlopu zależnego od szkodliwych lub uciążliwych warunków służby albo uzasadnionego szczególnymi właściwościami służby, rodzaje stanowisk, na których służba pełniona jest w takich warunkach lub ma takie właściwości, a także wiek lub staż służby uprawniające do urlopu dodatkowego i jego wymiar,

4) maksymalny wymiar urlopu zdrowotnego, który może być udzielony jednorazowo, oraz łącznie w ciągu roku,

5) rodzaje urlopów szkoleniowych i ich wymiar,

6) przypadki uzasadniające udzielenie funkcjonariuszowi urlopu okolicznościowego lub bezpłatnego albo zwolnienia od służby i ich wymiar,

7) sposób obliczania ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy.”;

31) w art. 76 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dzieci funkcjonariusza lub jego małżonka, własne, przysposobione lub przyjęte na wychowanie w ramach rodziny zastępczej, pozostające na ich utrzymaniu do czasu ukończenia 18 roku życia, a w razie uczęszczania do szkoły lub odbywania studiów w szkole wyższej — do czasu ukończenia nauki, nie dłużej jednak niż do ukończenia przez nie 25 roku życia, chyba że przed osiągnięciem takiego wieku orzeczono o ich całkowitej niezdolności do pracy.”;

32) w art. 78 skreśla się ust. 2;

33) w art. 79 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania, wysokość oraz szczegółowe zasady przyznawania i zwracania równoważników pieniężnych, o których mowa w ust. 1 oraz w art. 78, uwzględniając sposób obliczania ich wysokości, przypadki, w których świadczenia te są przyznawane funkcjonariuszom, oraz przypadki, w których podlegają zwrotowi.”;

34) w art. 81 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania oraz szczegółowe zasady przyznawania i zwracania pomocy finansowej, o której mowa w ust. 1, uwzględniając zwłaszcza przypadki, w których pomoc ta jest przyznawana lub podlega zwrotowi, jak również sposób obliczania wysokości przyznawanej pomocy finansowej lub orzekanej do zwrotu, a także rodzaje dokumentów wymaganych przy ubieganiu się o przyznanie tej pomocy.”;

35) w art. 83 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania oraz szczegółowe zasady przydziału lokali mieszkalnych w nowym miejscu pełnienia służby, zwracania uzyskanej pomocy finansowej oraz zwalniania lokali mieszkalnych lub domów, w przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, uwzględniając przesłanki uzasadniające przydział lokalu mieszkalnego w nowym miejscu pełnienia służby, terminy zwrotu udzielonej funkcjonariuszowi pomocy finansowej i zwolnienia zajmowanego lokalu mieszkalnego lub domu oraz określając dokumenty wymagane od funkcjonariusza ubiegającego się o przydział lokalu mieszkalnego w trybie tego rozporządzenia, a także zakres stosowania do tego przydziału przepisów wydanych na podstawie art. 84 ust. 1.”;

36) art. 84 otrzymuje brzmienie:

„Art. 84. 1. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania oraz szczegółowe zasady przydziału, opróżniania i gospodarowania lokalami mieszkalnymi oraz tymczasowymi kwaterami przeznaczonymi dla funkcjonariuszy Urzędu Ochrony Państwa, a także normy ich zaludnienia, uwzględniając sposób przydziału lokali mieszkalnych i tymczasowych kwater, ich wielkość z uwzględnieniem uprawnień funkcjonariusza oraz członków jego rodziny, a także przesłanki wydania decyzji o opróżnieniu lokalu lub tymczasowej kwatery.
2. Przydział i opróżnienie lokali mieszkalnych i tymczasowych kwater oraz zała-

twienie spraw, o których mowa w art. 78, 79 ust. 1 oraz w art. 81 ust. 1, następuje w drodze decyzji administracyjnej.”;

37) art. 88 otrzymuje brzmienie:

„Art. 88. 1. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, grupy zaszerogowania i stawki uposażenia zasadniczego funkcjonariuszy w tych grupach oraz wzrost uposażenia zasadniczego z tytułu wysługi lat, ustalając ponadto stopień etatowy stanowiska Szefa Urzędu Ochrony Państwa i zaszerogowanie tego stanowiska do grupy uposażenia.
2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze zarządzenia, stanowiska służbowe i stopnie etatowe stanowiące tajemnicę państwową, uwzględniając zaszerogowanie tych stanowisk do grup uposażenia i przypisanych im stopni etatowych.”;

38) art. 89 otrzymuje brzmienie:

„Art. 89. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zasady i tryb zaliczania okresów służby, pracy i innych okresów do wysługi lat uwzględnianej przy ustalaniu wzrostu uposażenia zasadniczego, uwzględniając okresy innej służby traktowane jako równorzędne ze służbą w Urzędzie Ochrony Państwa, okresy zatrudnienia i inne okresy, które na podstawie odrębnych przepisów podlegają wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.”;

39) w art. 91 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość dodatków, o których mowa w ust. 1, zasady ich przyznawania i obniżania, sposób wypłaty oraz rodzaje dodatków uzasadnionych szczególnymi właściwościami, kwalifikacjami, warunkami albo miejscem pełnienia służby, uwzględniając maksymalną wysokość tych dodatków i biorąc pod uwagę przesłanki ich przyznawania.”;

40) art. 97 otrzymuje brzmienie:

„Art. 97. 1. Funkcjonariuszowi w każdym roku kalendarzowym przysługuje nagroda roczna oraz mogą być przyznawane nagrody uznaniowe i zapomogi.
2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość, warunki i tryb przyznawania nagród i zapomóg, uwzględniając podstawę ustalania wysokości nagród, przesłanki mające wpływ na przyznanie, obniżenie lub nieprzyznanie nagród oraz przyznawanie zapomóg, a także właściwość przeznaczonych w tych sprawach.

3. Szef Urzędu Ochrony Państwa określa, w drodze zarządzenia, wysokość funduszu na nagrody i zapomogi, ustalając jednocześnie wysokość środków finansowych przeznaczonych na nagrody roczne, nagrody uznaniowe i zapomogi.”;

41) w art. 98 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, okresy wliczane do okresu służby, od którego zależy nabycie prawa do nagrody jubileuszowej, oraz zasady jej obliczania i wypłacania, uwzględniając zakończone okresy służby lub pracy przed rozpoczęciem służby w Urzędzie Ochrony Państwa, a także inne okresy uwzględniane przy ustalaniu prawa do nagrody jubileuszowej oraz sposób obliczania tej nagrody i jej wypłacania.”;

42) art. 100 otrzymuje brzmienie:

„Art. 100. 1. W razie przeniesienia do pełnienia służby w innej miejscowości albo delegowania do czasowego pełnienia służby, funkcjonariuszowi przysługują należności za podróże służbowe i przeniesienia.

2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje świadczeń przysługujących funkcjonariuszom w razie przeniesienia do pełnienia służby w innej miejscowości lub delegowania do czasowego pełnienia służby poza stałe miejsce pełnienia służby, określając również wysokość i warunki przyznawania świadczeń, o których mowa w ust. 1, a także sposób ich wypłaty.”;

43) w art. 108 skreśla się ust. 2;

44) art. 109 otrzymuje brzmienie:

„Art. 109. 1. Funkcjonariusz skierowany do szkoły lub na przeszkolenie albo na studia otrzymuje uposażenie oraz inne należności pieniężne.

2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, warunki przyznawania i wysokość uposażenia oraz innych należności, o których mowa w ust. 1, uwzględniając warunki wypłaty należności pieniężnych przysługujących funkcjonariuszom, w powiązaniu z formami kształcenia, o których mowa w ust. 1, oraz wysokość tych należności.”;

45) w art. 114 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, terminy i sposób płatności uposażenia i innych należności pieniężnych, uwzględniając właściwość i tryb postępowania w sprawach wypłacania należności pie-

niężnych oraz dokonywania potrąceń z tych należności.”;

46) art. 124 otrzymuje brzmienie:

„Art. 124. 1. Właściwi do udzielenia wyróżnień oraz wymierzania kar dyscyplinarnych są Szef Urzędu Ochrony Państwa oraz inni uprawnieni przełożeni.

2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb udzielania wyróżnień, przeprowadzania postępowań dyscyplinarnych, wymierzania i wykonywania kar oraz odwoływania się od wymierzonych kar, a także właściwość przełożonych w tych sprawach, z uwzględnieniem:

- 1) zakresu władzy dyscyplinarnej,
- 2) przełożonych, którzy posiadają władzę dyscyplinarną,
- 3) przypadków naruszenia dyscypliny i przypadków, w których postępowania dyscyplinarnego nie wszczynają się,
- 4) formy i treści rozstrzygnięcia o wszczęciu oraz o zakończeniu postępowania dyscyplinarnego, a także o wymierzeniu kary dyscyplinarnej,
- 5) czasu trwania postępowania dyscyplinarnego oraz praw obwinionego w toku tego postępowania,
- 6) sposobu wykonywania oraz warunków i terminów zatarcia poszczególnych kar dyscyplinarnych, a także przesłanek darowania kary dyscyplinarnej,
- 7) przesłanek wznowienia postępowania dyscyplinarnego i trybu postępowania przy wznowieniu tego postępowania,
- 8) okoliczności i trybu udzielania wyróżnień przez przełożonych posiadających władzę dyscyplinarną.

3. Na orzeczenie kończące postępowanie dyscyplinarne wydane w wyniku rozpatrzenia odwołania funkcjonariuszowi przysługuje skarga do Naczelnego Sądu Administracyjnego.”;

47) w art. 132 skreśla się ust. 1.

Art. 7. W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. Nr 88, poz. 400, z 1992 r. Nr 21, poz. 86 i Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4, poz. 17 i Nr 34, poz. 163, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 i Nr 152, poz. 723, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 88, poz. 554 i Nr 106, poz. 680, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 45, poz. 436 i Nr 110, poz. 1255 oraz z 2001 r. Nr 81, poz. 874) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) skreśla się art. 2;
- 2) w art. 3 ust. 1, art. 7 pkt 2, art. 19, 22 ust. 3, art. 23 ust. 3, art. 24 ust. 2, art. 28a ust. 3, art. 29 ust. 1 i 2, art. 29a ust. 2, art. 32 ust. 3, art. 35 ust. 2, art. 36, 36a ust. 4, art. 37 ust. 2, art. 42 ust. 3, art. 44 ust. 2 i 4, art. 51 ust. 4 i 5, art. 53 ust. 3, art. 56 ust. 2, art. 62 ust. 2, art. 63 ust. 3, art. 65, 71 ust. 5, art. 73 ust. 2, art. 76, art. 77 ust. 2, art. 78 ust. 2, art. 80 ust. 2, art. 83 ust. 1 i 2, art. 88, 92 ust. 2, art. 95 ust. 7, art. 95a ust. 2, art. 96 ust. 2, art. 97 ust. 1a, art. 97a ust. 3, art. 105 ust. 2, art. 112 ust. 4, art. 113 ust. 5, art. 121 ust. 1 pkt 4 lit. b) i ust. 2, art. 123 ust. 3, art. 124k ust. 1 i w art. 124m użyte w różnych przypadkach wyrazy „Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach, pisanymi odpowiednio dużą lub małą literą wyrazami „minister właściwy do spraw wewnętrznych”;
- 3) w art. 3 w ust. 3 wyrazy „Ministrowie Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych i Administracji” zastępuje się wyrazami „Minister Obrony Narodowej oraz minister właściwy do spraw wewnętrznych”;
- 4) w art. 8 w ust. 4 w pkt 2 w lit. c) kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 3—5 w brzmieniu:
 - „3) zasady gospodarki transportowej i organizacji zaplecza obsługowo-naprawczego w jednostkach organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej,
 - 4) zasady okresowych badań sprzętu i wyposażenia ratowniczo-gaśniczego będącego w eksploatacji w jednostkach organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej,
 - 5) zasady przeprowadzania okresowych przeglądów technicznych sprzętu i wyposażenia ratowniczo-gaśniczego oraz obiektów jednostek organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej.”;
- 5) w art. 13:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. Komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej powołuje spośród oficerów Państwowej Straży Pożarnej komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej, w porozumieniu ze starostą. Przepisu art. 35 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. Nr 91, poz. 578 i Nr 155, poz. 1014, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 26, poz. 306, Nr 48, poz. 552, Nr 62, poz. 718, Nr 88, poz. 985, Nr 91, poz. 1009 i Nr 95, poz. 1041 oraz z 2001 r. Nr 45, poz. 497) nie stosuje się.”,
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3. Zastępców komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej powołuje spośród oficerów lub aspirantów Państwowej Straży Pożarnej i odwołuje komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej, na wniosek komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej.”;
- 6) w art. 20 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. Akcją ratowniczą organizuje i kieruje nią Państwowa Straż Pożarna.”;
- 7) w art. 20a ust. 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, gatunki i rasy zwierząt, o których mowa w ust. 1, a także szczegółowe zasady ich szkolenia oraz normy wyżywienia, uwzględniając w szczególności:
 - 1) specjalności ratownicze,
 - 2) kwalifikacje egzaminatorów i tryb egzaminowania,
 - 3) wzory dokumentacji szkolenia i żywienia zwierząt.”;
- 8) w art. 30 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, ceremoniał składania ślubowania, z uwzględnieniem w szczególności:
 - 1) osób uprawnionych do przyjmowania ślubowania i uczestniczenia w ślubowaniu,
 - 2) terminów składania ślubowania,
 - 3) przebiegu ceremoniału ślubowania.”;
- 9) po art. 43 dodaje się art. 43a w brzmieniu:
 - „Art. 43a. Stosunek służbowy strażaka wygasa z dniem jego śmierci lub uznania go za zmarłego.”;
- 10) w art. 44 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. W razie uchylenia prawomocnego wyroku skazującego lub prawomocnego orzeczenia o warunkowym umorzeniu postępowania karnego i wydania w nowym postępowaniu prawomocnego wyroku uniewinniającego lub prawomocnego postanowienia o umorzeniu postępowania przygotowawczego na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 lub 2 Kodeksu postępowania karnego, uchyleniu ulegają wszystkie skutki, jakie wynikły dla strażaka w postępowaniu dyscyplinarnym przeprowadzonym w związku z popełnieniem przestępstwa stanowiącego przedmiot rozstrzygnięcia.”;
- 11) w art. 48 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, treść świadectwa służby, opinii o służbie oraz sposób i tryb ich wydawania i prostowania, z uwzględnieniem w szczególności:
 - 1) przełożonych uprawnionych do wydawania świadectw służby i opinii o służbie,
 - 2) niezbędnych danych, które powinny być zamieszczone w świadectwie służby i opinii o służbie,

- 3) trybu wydawania i prostowania świadectw służby oraz odwoływania się od opinii o służbie,
- 4) przełożonych uprawnionych do dokonywania sprostowań w świadectwie służby oraz rozpoznawania odwołań od opinii o służbie.”;

12) w art. 49 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, koszty, o których mowa w ust. 1, warunki ich zwracania oraz przypadki zwalniania z obowiązku zwrotu tych kosztów, z uwzględnieniem w szczególności:

- 1) wysokości kosztów podlegających zwrotowi i sposobu ustalania ich wysokości,
- 2) organów uprawnionych do ustalania tych kosztów i ich egzekwowania,
- 3) trybu egzekwowania należności,
- 4) organów uprawnionych do zwalniania od obowiązku zwrotu tych kosztów,
- 5) trybu zwalniania od obowiązku zwrotu tych kosztów.”;

13) w art. 61:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzory umundurowania, odzieży specjalnej, dystynkcji i znaków identyfikacyjnych strażaków oraz sposób ich noszenia, uwzględniając wzory umundurowania wyjściowego i codziennego, ich kolor, rozmiar, okres ich użytkowania,
- 2) charakterystykę przedmiotów umundurowania i odzieży specjalnej, uwzględniając opis poszczególnych części umundurowania z przeznaczeniem na odpowiednie pory roku oraz cech poszczególnych umundurowania dla poszczególnych stanowisk, wzory oznak identyfikacyjnych i służbowych oraz ich kolor,
- 3) wykaz przedmiotów umundurowania, odzieży specjalnej i ekwipunku, dla których jest wymagane zatwierdzenie wzorów i dokumentacji, oraz zasady zatwierdzania,
- 4) normy umundurowania, odzieży specjalnej i ekwipunku strażaka, określając w szczególności formy realizacji uprawnień do umundurowania i wyposażenia specjalnego na poszczególnych stanowiskach służbowych, z uwzględnieniem specyfiki służby oraz okresów używalności poszczególnych składników umundurowania i wyposażenia specjalnego.”;

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do

spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki otrzymywania równoważnika pieniężnego w zamian za niewydane przedmioty umundurowania, sposób ustalania jego wysokości oraz szczegółowe zasady wypłatania, uwzględniając w szczególności przypadki, w których równoważnik przysługuje, sposób jego naliczania i wypłaty.”;

c) skreśla się ust. 5;

14) w art. 62 ust. 2, art. 77 ust. 2, art. 78 ust. 2 oraz art. 80 ust. 2 użyte w różnych przypadkach wyrazy „Minister Finansów” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „minister właściwy do spraw finansów publicznych”;

15) w art. 63:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Strażakowi i członkom jego rodziny przysługuje prawo do przejazdu, na koszt właściwej jednostki organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej, publicznymi środkami komunikacji raz w roku do jednej z wybranych przez siebie miejscowości w kraju i z powrotem. W razie niewykorzystania przysługującego prawa do przejazdu osoba uprawniona otrzymuje zryczałtowany równoważnik pieniężny.”;

b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Zwrot kosztów przejazdu lub zryczałtowany równoważnik pieniężny, o których mowa w ust. 1, nie przysługują strażakowi w roku kalendarzowym, w którym wykupiono uprawnienia do bezpłatnych przejazdów państwowymi środkami komunikacji, na podstawie odrębnych przepisów.”;

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki korzystania z uprawnienia do przejazdu oraz wypłaty równoważnika pieniężnego, o których mowa w ust. 1, z uwzględnieniem w szczególności:

- 1) rodzaju środka lokomocji,
- 2) sposobu ustalania kwoty równoważnika,
- 3) terminów wypłaty kwoty równoważnika.”;

16) w art. 72 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki zwrotu kosztów przejazdu spowodowanych odwołaniem strażaka z urlopu oraz zwrotu innych kosztów, z uwzględnieniem w szczególności:

- 1) określenia rodzaju innych kosztów podlegających zwrotowi,
- 2) określenia osób, których odwołanie z urlopu razem ze strażakiem powodowałoby zwrot kosztów związanych z odwołaniem z urlopu.”;

- 17) w art. 81 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) posiadającemu w miejscowości, w której pełni służbę, lub w miejscowości pobliskiej lokalnie mieszkalny odpowiadający co najmniej przysługującej mu powierzchni mieszkalnej albo dom jednorodzinny lub dom mieszkalno-pensjonatowy,”;
- 18) w art. 82 skreśla się ust. 3;
- 19) w art. 83:
- a) w ust. 1 wyrazy „Prezesem Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast” zastępuje się wyrazami „ministrem właściwym do spraw gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej”;
- b) w ust. 2 wyrazy „Prezesem Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast” zastępuje się wyrazami „ministrem właściwym do spraw gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej”;
- 20) w art. 88 wyrazy „Ministrem Pracy i Polityki Socjalnej” zastępuje się wyrazami „ministrem właściwym do spraw pracy”;
- 21) art. 90 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 90. 1. Uposażenie zasadnicze i dodatki do uposażenia o charakterze stałym są płatne miesięcznie z góry w pierwszym dniu roboczym miesiąca, za który przysługuje uposażenie.
2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może określić, w drodze rozporządzenia, dodatki o charakterze stałym, które są płatne z dołu, termin oraz tryb ich wypłacania, uwzględniając warunki pełnionej służby.”;
- 22) w art. 96 w ust. 2 wyrazy „Ministrem Pracy i Polityki Socjalnej” zastępuje się wyrazami „ministrem właściwym do spraw pracy”;
- 23) w art. 100 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. W razie śmierci strażaka lub uznania go za zmarłego pozostającej po nim rodzinie przysługuje odprawa pośmiertna w takiej wysokości, w jakiej przysługiwałaby temu strażakowi odprawa, gdyby był zwolniony ze służby, oraz świadczenie określone w art. 98 ust. 1 pkt 2 i 3.”;
- 24) w art. 103 w ust. 2 i 3 wyrazy „Ministerstwa Spraw Wewnętrznych” zastępuje się wyrazami „właściwej jednostki organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej”;
- 25) w art. 104:
- a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:
- „2. Za członka rodziny strażaka, o którym mowa w ust. 1, uważa się:
- 1) małżonka,
 - 2) dzieci własne, dzieci małżonka oraz dzieci przysposobione,
 - 3) dzieci wychowywane w ramach rodziny zastępczej,
 - 4) dzieci przyjęte na wychowanie przed osiągnięciem pełnoletności, jeżeli ich rodzice nie żyją albo nie mogą im zapewnić utrzymania, bądź zostali pozbawieni lub ograniczeni w sprawowaniu władzy rodzicielskiej,
 - 5) rodziców i byłych prawnych opiekunów strażaka albo jego małżonka,
 - 6) osobę, której opiekunem prawnym został ustanowiony strażak lub jego małżonek.
3. Jeżeli w związku ze śmiercią członka rodziny, o którym mowa w ust. 2 pkt 2—6, strażakowi przysługuje zasiłek pogrzebowy na podstawie przepisów o ubezpieczeniu społecznym lub innych przepisów szczególnych, wypłaca mu się tylko wyrównanie zasiłku w wysokości różnicy między zasiłkiem pogrzebowym przysługującym z tytułu służby a pobranym niższym zasiłkiem z tytułu ubezpieczenia społecznego lub z innych tytułów.”;
- b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
- „4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki pokrywania ze środków właściwej jednostki organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej kosztów pogrzebu strażaka, z uwzględnieniem w szczególności:
- 1) rodzaju kosztów pogrzebu, które mogą być pokrywane ze środków właściwej jednostki organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej,
 - 2) wysokości kwot na pokrycie tych kosztów,
 - 3) dokumentów wymaganych do wypłaty zasiłku pogrzebowego.”;
- 26) art. 106 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 106. 1. Strażak może być skierowany do szkoły, na przeszkolenie lub na studia.
2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje placówek, do których może być skierowany strażak, oraz należności pieniężne przysługujące strażakom w przypadkach, o których mowa w ust. 1, a w szczególności:
- 1) uposażenie,
 - 2) inne świadczenia pieniężne wynikające z przepisów płacowych,
 - 3) wysokość dodatku służbowego,
 - 4) ryczałt finansowy na dojazdy do miejsca nauki,
 - 5) zasady odpłatności za noclegi i wyżywienie podczas nauki.”;

27) w art. 110 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, jednostki organizacyjne właściwe do dokonywania potrażeń z uposażenia oraz tryb postępowania w tych sprawach, z uwzględnieniem w szczególności:

- 1) podmiotów uprawnionych do dokonywania potrażeń,
- 2) podstawy do dokonania potrażeń,
- 3) sposobu postępowania z kwotami potrąconymi.”;

28) art. 124j otrzymuje brzmienie:

„Art. 124j. Na orzeczenie kończące postępowanie dyscyplinarne w drugiej instancji stronie przysługuje skarga do Naczelnego Sądu Administracyjnego.”;

29) skreśla się art. 128.

Art. 8. W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 1999 r. Nr 54, poz. 572 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1103 i Nr 116, poz. 1216 oraz z 2001 r. Nr 14, poz. 143) w art. 36:

a) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Kontrola skarbowa, w zakresie określonym w ust. 1, może korzystać z informacji o osobie uzyskanych w czasie wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych przez organy uprawnione do wykonywania tych czynności.”,

b) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zakres, warunki i tryb przekazywania kontroli skarbowej informacji o osobie uzyskanych przez inne organy uprawnione do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych w czasie wykonywania tych czynności, uwzględniając wymagania wynikające z przepisów o ochronie informacji niejawnych.”

Art. 9. W ustawie z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1994 r. Nr 10, poz. 36, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, z 1996 r. Nr 1, poz. 1, z 1997 r. Nr 28, poz. 153 i Nr 141, poz. 944, z 1998 r. Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 106, poz. 1215 oraz z 2000 r. Nr 122, poz. 1313) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 20 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia i ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego, określi, w drodze rozporządzenia, wykazy chorób i schorzeń, o których mowa w ust. 3 pkt 4 i 5, oraz właściwości i warunki służby powodujące ich ujawnienie lub pogorszenie stanu zdrowia,

z uwzględnieniem w szczególności rodzaju schorzeń, rodzaju pełnionej służby mającej wpływ na stan zdrowia żołnierza, dokumentacji potwierdzającej istnienie schorzenia oraz jego związku z rodzajem wykonywanych obowiązków służbowych.”;

2) w art. 38 w ust. 1 w pkt 2 po wyrazach „Straży Granicznej,” dodaje się wyrazy „Biurze Ochrony Rządu,”;

3) w art. 40 w ust. 3 skreśla się wyrazy „, jednakże nie mniej niż o kwotę maksymalnego zmniejszenia, o którym mowa w art. 104 ust. 8 pkt 1 i 2 ustawy, o której mowa w ust. 1”;

4) w art. 53 skreśla się ust. 7.

Art. 10. W ustawie z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, z 1998 r. Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 106, poz. 1215, z 2000 r. Nr 122, poz. 1313 oraz z 2001 r. Nr 27, poz. 298) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki podwyższania emerytury, o których mowa w ust. 2 i 3, uwzględniając dla poszczególnych grup normy roczne: przebywania pod wodą i w podwyższonym ciśnieniu dla nurków i płetwonurków, wykonywania lotu w składzie personelu latającego na samolotach tłokowych i śmigłowcach, wykonania skoków spadochronowych, okresy pełnienia służby na jednostkach pływających; liczbę dni w roku: w rozminowaniu i oczyszczaniu terenu z przedmiotów wybuchowych, w służbie wywiadowczej za granicą z wykonywaniem czynności operacyjno-rozpoznawczych lub kierowaniem takimi czynnościami, działaniach ratowniczych, w fizycznej ochronie osób i mienia w warunkach zagrożenia, bezpośredniej ochrony nad osadzonymi w oddziałach dla nosicieli wirusa HIV oraz okresy pełnienia służby na froncie w czasie wojny i w strefie działań wojennych.”;

2) w art. 20:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych oraz Minister Sprawiedliwości, każdy w zakresie swojego działania, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia i ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego, określają, w drodze rozporządzenia, wykazy chorób i schorzeń, o których mowa w ust. 3 pkt 4 i 5, oraz właściwości i warunki służby powodujące ich ujawnienie lub pogorszenie stanu zdrowia,

uwzględniając w szczególności choroby i schorzenia, które powstały w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby, oraz te, które istniały przed przyjęciem do służby, lecz uległy nasileniu lub ujawniły się w czasie trwania służby, z zastrzeżeniem ust. 4a.”,

b) dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wykaz schorzeń i chorób, o których mowa w ust. 3 pkt 4 i 5, a także właściwość i warunki służby w Urzędzie Ochrony Państwa powodujące ich ujawnienie lub pogorszenie stanu zdrowia, z uwzględnieniem tych chorób i schorzeń, które powstały w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby w Urzędzie Ochrony Państwa, oraz tych, które istniały przed przyjęciem do służby w Urzędzie Ochrony Państwa, lecz uległy nasileniu lub ujawniły się w czasie trwania służby w tej formacji.”;

3) w art. 21:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. O inwalidztwie funkcjonariusza i związku tego inwalidztwa lub śmierci funkcjonariusza ze służbą orzekają komisje lekarskie podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych. W stosunku do funkcjonariuszy Urzędu Ochrony Państwa właściwe w tych sprawach są komisje lekarskie podległe Szefowi Urzędu Ochrony Państwa.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, ministrem właściwym do spraw pracy oraz Ministrem Sprawiedliwości, określa, w drodze rozporządzenia, zasady orzekania o inwalidztwie funkcjonariuszy, emerytów i rencistów, tryb postępowania i właściwość komisji lekarskich w tych sprawach, a także sposób przeprowadzania kontrolnych badań lekarskich oraz wzywania inwalidów na te badania, uwzględniając w orzeczeniach grupę inwalidztwa, do której funkcjonariusz został zaliczony, związek inwalidztwa ze służbą, datę lub okres powstania inwalidztwa oraz ustalenia co do samodzielnej egzystencji.”,

c) po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zasady orzekania o inwalidztwie funkcjonariuszy Urzędu Ochrony Państwa, emerytów i rencistów Urzędu Ochrony Państwa, tryb postępowania i właściwość komisji lekarskich w tych sprawach, a także sposób przeprowadzania kontrolnych badań lekarskich oraz wzywania inwalidów na te badania, uwzględniając w orzeczeniach grupę inwalidztwa, do której funkcjonariusz zo-

stał zaliczony, związek inwalidztwa ze służbą, datę lub okres powstania inwalidztwa oraz ustalenia co do samodzielnej egzystencji.”;

4) art. 27 otrzymuje brzmienie:

„Art. 27. 1. Osobom uprawnionym do zaopatrzenia emerytalnego oraz członkom ich rodzin przysługuje prawo do świadczeń socjalnych z tworzonego na ten cel funduszu socjalnego.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych i Minister Sprawiedliwości określą, każdy w zakresie swojego działania, w drodze rozporządzenia, wysokość funduszu socjalnego oraz zakres i sposoby korzystania ze świadczeń z tego funduszu, uwzględniając rodzaje świadczeń, dysponentów środków funduszu oraz tryb przyznawania świadczeń.

3. Prezes Rady Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, wysokość funduszu socjalnego oraz zakres i zasady korzystania ze świadczeń tego funduszu w odniesieniu do emerytów i rencistów Urzędu Ochrony Państwa oraz członków ich rodzin, uwzględniając rodzaje świadczeń, dysponentów środków funduszu oraz tryb przyznawania świadczeń.”;

5) w art. 32:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w stosunku do funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu i Państwowej Straży Pożarnej oraz członków ich rodzin — organ emerytalny określony przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych,”

b) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Minister właściwy do spraw wewnętrznych po uzgodnieniu z Szefem Urzędu Ochrony Państwa oraz Minister Sprawiedliwości, każdy w zakresie swojego działania, określi, w drodze rozporządzenia, organy, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, wskazując zakres działania, stopień dysponenta środków, siedzibę organu, strukturę organizacyjną oraz sposób powoływania i odwoływania kierownika organu.”;

6) art. 38 otrzymuje brzmienie:

„Art. 38. Minister właściwy do spraw wewnętrznych po zasięgnięciu opinii Szefa Urzędu Ochrony Państwa oraz Minister Sprawiedliwości, każdy w zakresie swojego działania, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady postępowania i właściwość organów w sprawach zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy oraz uprawnionych członków ich rodzin, wskazując elementy wniosku o ustalenie pra-

wa do zaopatrzenia, niezbędne dowody do ustalenia prawa do świadczenia oraz sposób wypłaty świadczeń.”;

7) w art. 41 w ust. 3 skreśla się wyrazy „, jednakże nie mniej niż o kwotę maksymalnego zmniejszenia, o którym mowa w art. 104 ust. 8 pkt 1 i 2 ustawy, o której mowa w ust. 1”;

8) w art. 58 skreśla się ust. 7.

Art. 11. W ustawie z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 86, poz. 433, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 6, poz. 31, Nr 80, poz. 506 i Nr 106, poz. 678, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 86, poz. 964 i Nr 93, poz. 1063, z 2000 r. Nr 6, poz. 70 i Nr 48, poz. 550 oraz z 2001 r. Nr 4, poz. 24) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 19 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej oraz ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki tworzenia funduszy Agencji i sposób prowadzenia gospodarki finansowej Agencji oraz zasady i tryb umarzania, odraczania lub rozkładania na raty należności przysługujących Agencji.”;

2) w art. 20 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezes Rady Ministrów ustala, w drodze rozporządzenia, wynagrodzenie Prezesa Agencji i członków Rady Nadzorczej, stosownie do wyznaczonych im zadań.”;

3) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Art. 23. 1. Żołnierz zawodowy zwolniony z czynnej służby wojskowej, pełnionej jako służba stała, zachowuje, z zastrzeżeniem ust. 2, prawo do kwatery, jeżeli nabył uprawnienia do:

- 1) emerytury wojskowej,
- 2) wojskowej renty inwalidzkiej.

2. Żołnierz zwolniony z czynnej służby wojskowej, pełnionej jako służba stała, jeżeli nie nabył uprawnień do emerytury lub wojskowej renty inwalidzkiej, w przypadku wypowiedzenia stosunku służbowego przez właściwy organ wojskowy z powodu przeniesienia, przekształcenia lub likwidacji jednostki wojskowej, na skutek restrukturyzacji Sił Zbrojnych, zachowuje prawo do zajmowanej kwatery stałej. W tym przypadku przepisu art. 58 ust. 5 nie stosuje się.

3. W razie śmierci:

- 1) żołnierza zawodowego pełniącego czynną służbę wojskową jako służbę stałą, spełniającego warunki wyma-

gane do uzyskania emerytury wojskowej lub wojskowej renty inwalidzkiej oraz żołnierza, o którym mowa w ust. 2,

2) emeryta lub rencisty, o którym mowa w ust. 1

— prawo do kwatery (lokalu mieszkalnego) nabywają, z zastrzeżeniem ust. 4, wspólnie zamieszkali w kwaterze z żołnierzem, emerytem, rencistą w dniu jego śmierci: małżonek, zstępni, wstępni, osoby przysposabiające i przysposobione oraz osoba, która pozostawała we wspólnym pożyciu małżeńskim.

4. Prawo do kwatery (lokalu mieszkalnego), o którym mowa w ust. 1—3, dotyczy jednej wspólnej kwatery. Warunek nie ma zastosowania do rozwiedzionych małżonków i ich zstępnych, wstępnych, osób przysposabiających albo przysposobianych, o ile zamieszkivali oni do dnia 1 stycznia 2001 r. w odrębnych kwaterach stałych lub lokalach mieszkalnych.

5. Zachowanie lub nabycie uprawnień do kwatery stwierdza, w drodze decyzji administracyjnej, dyrektor oddziału terenowego Agencji na podstawie:

1) zaświadczenia o posiadaniu uprawnień, o których mowa w ust. 1 i 3, wydanego przez wojskowy organ emerytalny,

2) zaświadczenia dowódcy jednostki wojskowej, w której żołnierz zawodowy pełnił służbę do dnia zwolnienia z zawodowej służby wojskowej,

3) zaświadczenia właściwego miejscowo organu ewidencji ludności — w przypadku osób, o których mowa w ust. 4.”;

4) w art. 25 w ust. 3 wyrazy „art. 23 ust. 4” zastępuje się wyrazami „art. 23 ust. 5”;

5) w art. 47:

a) w ust. 3 wyrazy „art. 23 ust. 1 i 2” zastępuje się wyrazami „art. 23 ust. 1 i 3”,

b) w ust. 7 po wyrazach „jest obowiązany” dodaje się wyrazy „, z wyłączeniem przypadku, o którym mowa w art. 23 ust. 2,”;

6) w art. 53 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady zakwaterowania tymczasowego i odpłatności za to zakwaterowanie, a także przeznaczania kwatery i innych pomieszczeń mieszkalnych na zakwaterowanie tymczasowe, z uwzględnieniem wysokości opłat obowiązujących za zakwaterowanie w danej miejscowości, wyposażenia lokali oraz czasu pobytu w lokalu.”;

7) w art. 56:

a) w ust. 1 w pkt 3 po wyrazach „w razie śmierci” dodaje się wyraz „uprawnionych”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Kwatery lub lokale mieszkalne mogą być zbywane pod rygorem nieważności, wyłącznie na zasadach określonych w niniejszej ustawie, z zastrzeżeniem art. 59 ust. 1.”;

8) w art. 58:

a) w ust. 2 w zdaniu wstępnym po wyrazach „pomniejsza się” dodaje się wyraz „łącznie”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku osób, o których mowa w ust. 1 pkt 1 oraz art. 23 ust. 1—4, przyjmuje się wysługę lat ustaloną na dzień zwolnienia z zawodowej służby wojskowej lub na dzień śmierci żołnierza zawodowego, a za okres zajmowania kwatery (lokalu mieszkalnego) — okres faktycznego zamieszkania tych osób w tej kwaterze (lokalu mieszkalnym).”,

c) w ust. 7 wyrazy „biegłego rzeczoznawcę” zastępuje się wyrazami „rzeczoznawcę majątkowego, jednak łączna wysokość pomniejszenia nie może przekroczyć 95% ceny sprzedaży kwatery lub lokalu mieszkalnego”,

d) skreśla się ust. 7a,

e) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

8. Minister Obrony Narodowej, w drodze rozporządzenia, określi szczegółowe zasady i tryb sprzedaży osobnych kwater stałych i lokali mieszkalnych, z uwzględnieniem w szczególności opracowywania przez dyrektorów oddziałów rejonowych Wojskowej Agencji Mieszkańowej planów sprzedaży kwater i lokali mieszkalnych, sposobu rozliczenia zaliczki wpłacanej przez osoby zainteresowane wykupem mieszkania, określenia przypadków, w których następuje odmowa zawarcia umowy kupna—sprzedaży kwatery lub lokalu mieszkalnego, spłaty należności w przypadku sprzedaży nabytej kwatery lub lokalu mieszkalnego obciążonych hipoteką i oddawania nieruchomości gruntowej w użytkowanie wieczyste oraz opłaty z tego tytułu.”;

9) w art. 59:

a) w ust. 1 wyrazy „art. 56 ust. 1 pkt 3” zastępuje się wyrazami „art. 56 ust. 1 pkt 2, 2a oraz 3”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dla potrzeb stosowania ustawy, o której mowa w ust. 1, za okres pracy, od którego uzależniona jest wysokość ulgi, przyjmuje się okres pracy pracownika wojska lub byłego pracownika w jednostkach organizacyjnych Sił Zbrojnych, natomiast za okres najmu lokalu mieszkalnego, od którego uzależniona jest wysokość przysługującej ulgi, okres jego

faktycznego zamieszkania przez pracownika wojska lub byłego pracownika w zajmowanym lokalu mieszkalnym.”,

c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Na wniosek osoby, która jest małżonkiem, zstępny, wstępny, osobą przysposabiającą albo przysposobioną, oraz osoby, która pozostawała we wspólnym pożyciu małżeńskim z pracownikiem wojska lub byłym pracownikiem, zalicza się według jego wyboru jako okres pracy lub najmu, od którego uzależniona jest wysokość przysługującej ulgi przy zakupie zajmowanego lokalu mieszkalnego, okres pracy lub najmu pracownika lub byłego pracownika, o którym mowa w ust. 2, jeżeli jest on korzystniejszy.”

Art. 12. W ustawie z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 61, poz. 283 i Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 88, poz. 554 i Nr 133, poz. 883, z 1999 r. Nr 110, poz. 1255 oraz z 2000 r. Nr 2, poz. 5) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10:

a) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, określi, w drodze rozporządzenia, tryb przyznawania i wysokość dodatku, o którym mowa w ust. 2, uwzględniając w szczególności stanowiska i funkcje, których zajmowanie lub pełnienie uprawnia do dodatku, a także wymiar czasu pracy w bezpośrednim kontakcie z osobami pozbawionymi wolności mający wpływ na prawo do dodatku i jego wysokość.

4. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, stanowiska, na których mogą pełnić służbę wyłącznie funkcjonariusze, uwzględniając jednostki organizacyjne i rodzaje tych stanowisk oraz specyfikę zadań na poszczególnych stanowiskach.”,

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje i wykaz stanowisk, na których pracownicy, o których mowa w ust. 1, są zatrudniani na zasadach określonych w przepisach o pracownikach urzędów państwowych, uwzględniając w szczególności charakter wykonywanych prac oraz jednostki organizacyjne, w których te prace są wykonywane.”;

2) w art. 15 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb nadawania oraz wzór odznaki, o której mowa w ust. 3, uwzględniając w szczególności kryteria stosowane przy nadawaniu odznaki oraz jej rodzaje.”;

3) po art. 16 dodaje się art. 16a w brzmieniu:

„Art. 16a. 1. Jednostki organizacyjne mogą tworzyć środki specjalne na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

2. Środki specjalne mogą być tworzone:

1) ze środków, o których mowa w art. 43 § 1 ustawy — Kodeks karny wykonawczy, przydzielonych przez Ministra Sprawiedliwości,

2) z przychodów niewyodrębnionej organizacyjnie z jednostki działalności ubocznej, pochodzących:

a) z zagospodarowania terenów, obiektów i sprzętu jednostki,

b) z produktu pracy nakładczej wykonywanej przez osoby pozbawione wolności,

c) z prowadzonej działalności w zakresie usług.

3. Środki, o których mowa w ust. 2 pkt 1, przeznacza się na finansowanie pomocy osobom pozbawionym wolności, zwalnianym z zakładów karnych i aresztów śledczych oraz ich rodzinom.

4. Środki, o których mowa w ust. 2 pkt 2, przeznacza się na pokrycie kosztów prowadzenia działalności, remonty i konserwację obiektów oraz zakup wyposażenia i poprawę warunków w jednostkach organizacyjnych.”;

4) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia:

1) wzory umundurowania, oznaki służby, dystynkcje i znaki identyfikacyjne funkcjonariuszy oraz wzory wyposażenia specjalnego, z uwzględnieniem podziału umundurowania na letnie i zimowe oraz służbowe i wyjściowe, składników umundurowania i wyposażenia specjalnego, kroju i barwy tych składników, wzorów oznak służby i dystynkcji na poszczególnych składnikach umundurowania oraz wzorów znaków identyfikacyjnych,

2) zasady i sposób noszenia umundurowania oraz orderów, odznaczeń, medali, odznak i znaków identyfikacyjnych, z uwzględnieniem okresów noszenia umundurowania letniego i zimowego, w których funkcjonariusze noszą umundurowanie wyjściowe, sposobu noszenia poszczególnych składników umundurowania i wyposażenia specjalnego, a także ze wskazaniem umiejscowienia oznak służby i dystynkcji oraz znaków identyfikacyjnych na składnikach umundurowania, jak rów-

nież wskazaniem miejsca i kolejności noszenia orderów, odznaczeń, medali i ich baretek,

3) wzory legitymacji służbowej i innych dokumentów funkcjonariusza, organy właściwe do ich wydawania oraz zasady dokonywania wpisów w tych dokumentach, uwzględniając w szczególności okres ważności legitymacji, okoliczności uzasadniające jej wymianę i zwrot, zadania przełożonych w zakresie wydawania legitymacji i dokonywania w niej wpisów, treść legitymacji, a także regulacje dotyczące innych dokumentów, w tym zwłaszcza dokumentów uprawniających do świadczeń lekarskich,

4) zasady naliczeń etatowych w Służbie Więziennej — poprzez ustalenie ogólnych kryteriów naliczania liczby etatów w jednostkach organizacyjnych w ramach liczby etatów kalkulacyjnych funkcjonariuszy wynikającej z ustawy budżetowej, a także kryteriów szczególnych dla zakładów karnych, aresztów śledczych oraz ośrodków szkolenia i doskonalenia kadr Służby Więziennej, uwzględniających specyfikę potrzeb w zakresie obsady kadrowej każdego z tych rodzajów jednostek,

5) uzbrojenie Służby Więziennej, z uwzględnieniem rodzajów broni i środków ochrony stosowanych przez funkcjonariuszy w czasie pełnienia obowiązków służbowych na poszczególnych stanowiskach służbowych w różnych rodzajach jednostek organizacyjnych,

6) normy umundurowania i wyposażenia specjalnego funkcjonariuszy, określając w szczególności formy realizacji uprawnień do umundurowania i wyposażenia specjalnego na poszczególnych stanowiskach służbowych, z uwzględnieniem specyfiki służby oraz okresów używalności poszczególnych składników umundurowania i wyposażenia specjalnego.”;

5) w art. 23 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, określi, w drodze rozporządzenia, tryb współdziałania, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając w szczególności organy obowiązane do współdziałania oraz przypadki i warunki użycia sił Policji na terenie jednostek organizacyjnych.”;

6) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wymagania w zakresie wykształcenia i kwalifikacji zawodo-

wych, jakim powinni odpowiadać funkcjonariusze, ustalając w szczególności wymagania na poszczególnych stanowiskach służbowych oraz tryb awansowania na wyższe stanowiska służbowe, z uwzględnieniem związanej z tym zmiany wymagań.”;

7) w art. 26 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, określi, w drodze rozporządzenia, wymagania w zakresie zdolności fizycznej i psychicznej do służby, uwzględniając w szczególności kategorie zdolności do służby kandydatów oraz osób pełniących już służbę, z uwzględnieniem charakteru służby oraz warunków jej pełnienia.

3. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, określi, w drodze rozporządzenia, tryb orzekania o zdolności fizycznej i psychicznej do służby oraz właściwość i tryb postępowania komisji lekarskich w tych sprawach, uwzględniając w szczególności tryb kierowania na komisje lekarskie oraz sposób postępowania w przypadku czasowej niezdolności do służby.”;

8) w art. 27 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, ceremoniał składania ślubowania, uwzględniając warunki, tryb i termin składania ślubowania przez funkcjonariuszy, organy uprawnione do przyjmowania ślubowania oraz wzór formularza aktu ślubowania.”;

9) w art. 31 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres spraw osobowych oraz właściwość przełożonych w tych sprawach, uwzględniając w szczególności właściwość przełożonych w stosunku do funkcjonariuszy pełniących służbę w poszczególnych jednostkach organizacyjnych oraz delegowanych do pełnienia służby poza Służbą Więzienną.”;

10) w art. 32 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, tryb ustalania i szczegółowe zasady rozkładu czasu służby, określając, na czym polega jednozmianowy i wielozmianowy rozkład czasu służby, oraz sposób udzielania czasu wolnego za pełnienie służby poza rozkładem.”;

11) w art. 34 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb delegowania do pełnienia służby poza Służbą Więzienną, przyznawania uposażenia oraz innych

świadczeń przysługujących funkcjonariuszowi w czasie delegowania, uwzględniając charakter zadań służbowych poza Służbą Więzienną, do których funkcjonariusz może być delegowany, organy uprawnione do występowania z wnioskiem o delegowanie funkcjonariusza, sposób wyrażania przez niego zgody na delegowanie, tryb postępowania w przypadku zmiany warunków delegowania, uprawnienia i świadczenia przysługujące funkcjonariuszowi w tym czasie, w szczególności w zakresie ustalania i wypłaty uposażenia oraz prawa do urlopu, a także tryb i sposób odwołania funkcjonariusza z delegowania oraz zwolnienia funkcjonariusza przez instytucję ze stanowiska, które zajmował w niej podczas delegowania.”;

12) po art. 38 dodaje się art. 38a w brzmieniu:

„Art. 38a. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, tryb ustalania okoliczności i przyczyn wypadków pozostających w związku z pełnieniem służby przez funkcjonariuszy, a także wysokość przysługującego odszkodowania, uwzględniając podmioty właściwe do ustalania okoliczności i przyczyn wypadków, a także tryb postępowania, z uwzględnieniem w szczególności interesów osób poszkodowanych, szczegółowe zasady korzystania z opinii biegłych i sposób obliczania przysługującego odszkodowania.”;

13) w art. 44 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, dane, które należy podać w świadectwie służby, a także tryb wydawania i prostowania tych świadectw, uwzględniając w szczególności tryb przyznawania i wysokość odszkodowania z tytułu szkody wyrządzonej niewydaniem w terminie lub wydaniem niewłaściwego świadectwa służby, oraz wzór świadectwa służby.”;

14) art. 51 otrzymuje brzmienie:

„Art. 51. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, program i czas trwania nauki w szkołach Służby Więziennej, tryb składania egzaminów na oficera, chorążego i podoficera, a także sposoby doskonalenia zawodowego funkcjonariuszy, uwzględniając dopuszczalne formy doskonalenia zawodowego oraz sposoby jego realizacji.”;

15) art. 57 otrzymuje brzmienie:

„Art. 57. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb nadawania funkcjonariuszom stopni Służby Więziennej, uwzględniając w szczególności warunki i tryb awansowania na wyższy stopień służbowy.”;

16) w art. 65 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, koszty, o których mowa w ust. 1, warunki ich zwracania oraz przypadki zwalniania z obowiązku zwrotu tych kosztów, z uwzględnieniem w szczególności:

- 1) wysokości kosztów podlegających zwrotowi i sposobu ustalania ich wysokości,
- 2) organów uprawnionych do ustalania tych kosztów i ich egzekwowania,
- 3) trybu egzekwowania tych należności,
- 4) organów uprawnionych do zwalniania od obowiązku zwrotu tych kosztów,
- 5) trybu zwalniania od obowiązku zwrotu tych kosztów.”;

17) w art. 69 ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, zasady i normy przydzielania funkcjonariuszom umundurowania i wyposażenia, o których mowa w ust. 1, z uwzględnieniem funkcjonariuszy uprawnionych do wyposażenia specjalnego i zasad przydziału takiego wyposażenia pozostałym funkcjonariuszom, zasad wydawania umundurowania i wyposażenia używanego, warunków wydawania elementów wyposażenia specjalnego i składników umundurowania przed upływem okresu używalności oraz zasad zwrotu przez funkcjonariuszy wyposażenia specjalnego i umundurowania, a także ilościowych norm umundurowania dla funkcjonariuszy mężczyzn i kobiet, w tym norm materiałów wydawanych w zamian za gotowe mundury.

5. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość, szczegółowe zasady otrzymywania i zwrotu równoważnika pieniężnego w zamian za umundurowanie oraz wysokość równoważnika pieniężnego za czyszczenie chemiczne umundurowania dla funkcjonariuszy, uwzględniając w szczególności wysokość równoważnika dla poszczególnych stopni służbowych przy uwzględnieniu należnych norm umundurowania, oraz tryb ustalania okoliczności skutkujących obowiązkiem zwrotu pobranego równoważnika.”;

18) art. 71 otrzymuje brzmienie:

„Art. 71. 1. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, uprawnienia funkcjonariuszy i pracowników do żywienia podczas pełnienia służby, uwzględniając w szczególności przypadki, w których przysługuje wyżywienie, normy żywienia oraz wysokość dziennej stawki budżetowej na wyżywienie, a także dopuszczalne przekroczenia dziennej stawki budżetowej.

2. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, tryb i warunki otrzymywania równoważnika pieniężnego w zamian za wyżywienie podczas pełnienia służby oraz jego wysokość, uwzględniając w szczególności przypadki, w których równoważnik przysługuje, sposób jego naliczania i wypłaty.”;

19) w art. 72:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Funkcjonariuszowi i członkom jego rodziny przysługuje raz w roku prawo przejazdu na koszt właściwej jednostki organizacyjnej środkami publicznego transportu zbiorowego do jednej z obranych przez siebie miejscowości w kraju i z powrotem.”,

b) w ust. 3 wyrazy „państwowymi środkami komunikacji” zastępuje się wyrazami „środkami publicznego transportu zbiorowego”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb oraz warunki zwrotu kosztów i wypłaty równoważnika, o których mowa w ust. 2, uwzględniając w szczególności rodzaj środka transportu i odległość, które stanowiąc będą podstawę wyliczenia zryczałtowanego równoważnika pieniężnego za przejazd, oraz wzór wniosków, na podstawie których następować będzie zwrot poniesionych kosztów lub wypłata równoważnika.”;

20) w art. 84 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, tryb udzielania wyróżnień oraz właściwość przełożonych w tych sprawach, uwzględniając w szczególności sposób i formę dokonywania wyróżnień.”;

21) w art. 88 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość oraz szczegółowy tryb przyznawania i wypłaty równoważnika, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając właściwość organów w tych sprawach, a także sposób zwrotu nienależnie pobranego równoważnika pieniężnego.”;

22) w art. 89:

a) w ust. 1 wyrazy „członkowie jego rodziny, określani w art. 86” zastępuje się wyrazami „jego małżonek”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów

publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość oraz szczegółowe zasady przyznawania i wypłaty równoważnika, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając właściwość organów w tych sprawach, a także zasady zwrotu nienależnie pobranego równoważnika pieniężnego.”;

23) w art. 90 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość, szczegółowe zasady przyznawania i wypłaty oraz zwrotu pomocy finansowej, o której mowa w ust. 1, uwzględniając przypadki, w których pomoc ta jest przyznawana lub podlega zwrotowi, jak również sposób obliczania wysokości pomocy finansowej przyznawanej lub orzekanej do zwrotu, a także rodzaje dokumentów wymaganych przy ubieganiu się o przyznanie tej pomocy.”;

24) art. 95 otrzymuje brzmienie:

„Art. 95. 1. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady przydziału i opróżniania lokali mieszkalnych i tymczasowych kwater oraz normy powierzchni mieszkalnej przysługującej funkcjonariuszom i członkom ich rodzin, o których mowa w art. 86, uwzględniając sposób obliczania normy powierzchni mieszkalnej przysługującej funkcjonariuszom i członkom ich rodzin, właściwość organów i tryb postępowania w tych sprawach, przypadki, w których funkcjonariusz nie może zajmować lokalu mieszkalnego na podstawie decyzji organu kwaterunkowego, przypadki wydawania decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego lub tymczasowej kwatery pozostających w dyspozycji jednostek organizacyjnych, a także zasady zamiany lokali mieszkalnych.

2. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość czynszu najmu lokali mieszkalnych Służby Więziennej, opłat dodatkowych oraz zasady zwrotu różnicy w opłatach czynszowych, uwzględniając w szczególności wysokość czynszu najmu, części składowych czynszu najmu i okoliczności wpływające na jego wysokość, sposób obliczania różnicy w opłatach czynszowych oraz przypadki, w których zwrot nie przysługuje, a także tryb wypłaty tych należności.

3. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze zarządzenia, sposób zarządzania lokalami mieszkalnymi i budyn-

kami mieszkalnymi przeznaczonymi dla funkcjonariuszy, pozostającymi w dyspozycji lub trwałym zarządzie jednostek organizacyjnych, uwzględniając właściwość oraz zakres zadań poszczególnych organów kwaterunkowych w tych sprawach.”;

25) art. 98 otrzymuje brzmienie:

„Art. 98. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, określi, w drodze rozporządzenia, uposażenie zasadnicze funkcjonariuszy, uwzględniając zróżnicowanie wymogów kwalifikacyjnych oraz specyfikę służby na poszczególnych stanowiskach w różnych rodzajach jednostek organizacyjnych.”;

26) w art. 100:

a) w ust. 1 po wyrazie „uposażenia” dodaje się wyraz „zasadniczego” oraz skreśla się pkt 4,

b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Funkcjonariuszowi można przyznać inne dodatki niż określone w ust. 1, jeżeli jest to uzasadnione szczególnymi właściwościami, warunkami lub miejscem pełnienia służby.”,

c) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Przy ustalaniu dodatku za wysługę lat uwzględnia się okres zasadniczej służby wojskowej oraz okresy zatrudnienia w jednostkach organizacyjnych w pełnym wymiarze czasu pracy.

3. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, określi, w drodze rozporządzenia, tryb i warunki przyznawania dodatków o charakterze stałym, o których mowa w ust. 1, uwzględniając w szczególności wysokość tych dodatków, sposób ich obliczania, a w przypadku dodatku służbowego — także warunki jego obniżania.”,

d) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Minister Sprawiedliwości może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady przyznawania i wypłaty dodatków, o których mowa w ust. 1a, uwzględniając w szczególności właściwości, warunki albo miejsce pełnienia służby uzasadniające przyznanie tych dodatków, a także wysokość, tryb oraz warunki ich obniżania lub cofania.”;

27) w art. 101 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Sprawiedliwości może określić, w drodze rozporządzenia, które dodatki płatne są z dołu, termin oraz tryb ich wypłacania, uwzględniając warunki i miejsce pełnionej służby.”;

28) w art. 106 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb przyznawania

nagród i zapomóg, o których mowa w ust. 1, uwzględniając w szczególności sposób ustalania okresów służby warunkujących nabycie prawa do nagrody rocznej, przesłanki jej obniżania, a także terminy jej wypłaty oraz okoliczności uzasadniające przyznawanie nagród uznaniowych i zapomóg pieniężnych.”;

29) w art. 107 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, określi, w drodze rozporządzenia, inne okresy, poza wymienionymi w ust. 2, wliczane do okresu służby uprawniającego do nagrody jubileuszowej oraz szczegółowy tryb jej obliczania i wypłacania, uwzględniając okresy służby, pracy i nauki powodujące nabycie prawa do nagrody jubileuszowej, sposób dokumentowania tych okresów oraz postępowania w przypadku zbiegu praw do kilku nagród, a także termin wypłacania nagrody.”;

30) w art. 108 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, warunki otrzymywania dodatkowego wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając rodzaje zadań zleconych, wysokość i sposób obliczania wynagrodzenia oraz tryb jego wypłacania.”;

31) w art. 109 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje należności, o których mowa w ust. 1, ich wysokość oraz tryb ich przyznawania i wypłaty, uwzględniając w szczególności sposób obliczania czasu podróży służbowej.”;

32) art. 117 otrzymuje brzmienie:

„Art. 117. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, warunki pokrywania kosztów pogrzebu funkcjonariusza ze środków właściwej jednostki organizacyjnej oraz określi członków rodziny, na których przysługuje zasiłek pogrzebowy, uwzględniając rodzaje wydatków pokrywanych w ramach kosztów pogrzebu i ich wysokość, przypadki oraz sposób ustalania wysokości oraz tryb wypłaty zasiłku pogrzebowego lub jego wyrównania z tytułu śmierci członka rodziny, a także dokumenty wymagane do ich wypłaty.”;

33) w art. 118 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Sprawiedliwości może określić, w drodze rozporządzenia, przypadki ograniczenia w całości lub w części wypłaty niektórych dodatków do uposażenia w okresie cho-

roby, urlopu okolicznościowego albo pozostawania funkcjonariusza bez przydziału służbowego, uwzględniając w szczególności powiązanie dodatków z faktycznym pełnieniem służby w określonych warunkach.”;

34) w art. 119 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje innych należności, o których mowa w ust. 1, uwzględniając w szczególności ich wysokość, warunki otrzymywania i wypłaty oraz sposób i terminy ich wypłacania.”;

35) w art. 123 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, przełożonych właściwych do dokonywania potrąceń z uposażenia funkcjonariuszy oraz tryb postępowania w tych sprawach, uwzględniając przypadki dokonywania potrąceń z uposażenia, w tym potrąceń za jego zgodą, oraz sposób ich dokonywania.”

Art. 13. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. o Inspekcji Celnej (Dz. U. Nr 71, poz. 449, z 1998 r. Nr 137, poz. 886, z 1999 r. Nr 49, poz. 483, Nr 83, poz. 931 i Nr 101, poz. 1178 oraz z 2000 r. Nr 104, poz. 1103) w art. 27 dodaje się ust. 7 i 8 w brzmieniu:

„7. Inspekcja Celna może, w zakresie koniecznym do wykonywania jej ustawowych zadań, korzystać z informacji o osobie uzyskanych w czasie wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych przez organy uprawnione do wykonywania tych czynności.

8. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zakres, warunki i tryb przekazywania Inspekcji Celnej informacji o osobie uzyskanych przez inne organy uprawnione do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych w czasie wykonywania tych czynności, uwzględniając wymagania wynikające z przepisów o ochronie informacji niejawnych.”

Art. 14. Przepis art. 6 pkt 46 stosuje się do spraw niezakończonych orzeczeniem wydanym w postępowaniu odwoławczym do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 15. Akty wydane na podstawie upoważnień ustawowych zmienianych niniejszą ustawą zachowują moc do czasu ich zastąpienia przez akty wydane na podstawie niniejszej ustawy.

Art. 16. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 11, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

878**ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW**

z dnia 17 lipca 2001 r.

w sprawie ustalenia dla producentów cukru minimalnej ceny zbytu cukru na rynku krajowym.

Na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 26 sierpnia 1994 r. o regulacji rynku cukru i przekształceniach własnościowych w przemyśle cukrowniczym (Dz. U. Nr 98, poz. 473, z 1996 r. Nr 152, poz. 724 i z 1997 r. Nr 121, poz. 770) zarządza się, co następuje:

§ 1. Dla producentów cukru minimalna cena zbytu cukru na rynku krajowym, obowiązująca od dnia 1 października 2001 r. do dnia 30 września 2002 r., wynosi 2,00 zł za kg.

§ 2. Przez cenę minimalną, o której mowa w § 1, rozumie się cenę loco magazyn cukrowni, bez podatku od towarów i usług.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek***879****ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW**

z dnia 26 lipca 2001 r.

w sprawie zasad organizacji wojewódzkich inspektoratów Inspekcji Handlowej.

Na podstawie art. 8 ust. 5 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 4, poz. 25) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wojewódzkim inspektoratem Inspekcji Handlowej, zwanym dalej „wojewódzkim inspektoratem”, kieruje wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, zwany dalej „wojewódzkim inspektorem”, przy pomocy zastępców wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej, dyrektorów delegatur wojewódzkiego inspektoratu oraz kierowników komórek organizacyjnych wojewódzkiego inspektoratu.

§ 2. W skład wojewódzkiego inspektoratu wchodzi:

- 1) wydział kontroli,
- 2) wydział ochrony konsumentów,
- 3) wydział prawno-organizacyjny,
- 4) wydział budżetowo-administracyjny,
- 5) sekretariat stałego polubownego sądu konsumenci-
ckiego.

§ 3. 1. W skład wojewódzkiego inspektoratu mogą wchodzić delegatury.

2. W skład delegatury wojewódzkiego inspektoratu wchodzi:

- 1) zespół lub zespoły kontroli,

2) samodzielne stanowisko pracy do spraw prawnych,

3) samodzielne stanowisko pracy do spraw ochrony konsumentów.

§ 4. 1. Szczegółową organizację wojewódzkiego inspektoratu określa regulamin organizacyjny ustalany przez wojewódzkiego inspektora i zatwierdzany przez wojewodę.

2. Regulamin organizacyjny powinien określać:

- 1) nazwy i symbole komórek organizacyjnych wojewódzkiego inspektoratu,
- 2) zakresy działania komórek organizacyjnych wojewódzkiego inspektoratu,
- 3) zakresy działania samodzielnych stanowisk wojewódzkiego inspektoratu,
- 4) nazwy, siedziby, zakresy i obszary działania delegatur wojewódzkiego inspektoratu oraz zakresy działania wchodzących w ich skład komórek organizacyjnych i samodzielnych stanowisk pracy,
- 5) inne sprawy istotne dla organizacji i funkcjonowania wojewódzkiego inspektoratu.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*

880**ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW**

z dnia 6 sierpnia 2001 r.

w sprawie nadania statutu Ministerstwu Gospodarki.

Na podstawie art. 39 ust. 5 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o organizacji i trybie pracy Rady Ministrów oraz o zakresie działania ministrów (Dz. U. z 1999 r. Nr 82, poz. 929 i z 2000 r. Nr 120, poz. 1268) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ministerstwu Gospodarki nadaje się statut, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Traci moc rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 24 października 2000 r. w sprawie nadania statutu Ministerstwu Gospodarki (Dz. U. Nr 90, poz. 999).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*

Załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 sierpnia 2001 r. (poz. 880)

STATUT MINISTERSTWA GOSPODARKI

§ 1. Ministerstwo Gospodarki, zwane dalej „Ministerstwem”, zapewnia obsługę Ministra Gospodarki właściwego, na podstawie rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2000 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 50, poz. 588 i z 2001 r. Nr 75, poz. 801), do spraw:

- 1) gospodarki,
- 2) turystyki,
- 3) łączności.

§ 2. W skład Ministerstwa wchodzi następujące komórki organizacyjne:

- 1) Gabinet Polityczny Ministra,
- 2) Departament Administrowania Obrotem Towarami i Usługami,
- 3) Departament Analiz i Prognoz,
- 4) Departament Energetyki,
- 5) Departament Handlu i Usług,
- 6) Departament Instrumentów Polityki Gospodarczej,
- 7) Departament Integracji Europejskiej i Organizacji Międzynarodowych,
- 8) Departament Jednostek Badawczo-Rozwojowych i Współpracy Naukowej,
- 9) Departament Kontroli Eksportu,
- 10) Departament Polityki Przemysłowej,
- 11) Departament Postępowań Ochronnych,
- 12) Departament Prawny i Legislacji,
- 13) Departament Promocji Gospodarczej,

- 14) Departament Przemysłowego Systemu Obronnego,
- 15) Departament Regulacji Rynku Poczтового,
- 16) Departament Restrukturyzacji Przemysłu,
- 17) Departament Rzemiosła, Małych i Średnich Przedsiębiorstw,
- 18) Departament Społeczeństwa Informacyjnego,
- 19) Departament Strategii i Rozwoju Telekomunikacji,
- 20) Departament Techniki Telekomunikacyjnej,
- 21) Departament Stosunków Gospodarczych z Zagranicą,
- 22) Departament Strategii Gospodarczej,
- 23) Departament Turystyki,
- 24) Biuro Administracyjno-Budżetowe,
- 25) Biuro Informatyki i Oprogramowania,
- 26) Biuro Kadr, Szkolenia i Organizacji,
- 27) Biuro Oceny Legalności Decyzji Nacjonalizacyjnych,
- 28) Biuro Rzecznika Prasowego,
- 29) Biuro Zamówień Publicznych,
- 30) Sekretariat Ministerstwa,
- 31) Wydział Ochrony Informacji Niejawnych.

§ 3. Obsługę zadań Ministra Gospodarki, zwanego dalej „Ministrem”, w zakresie działania gospodarka zapewniają w szczególności:

- 1) Departament Administrowania Obrotem Towarami i Usługami,

- 2) Departament Analiz i Prognoz,
 - 3) Departament Energetyki,
 - 4) Departament Handlu i Usług,
 - 5) Departament Instrumentów Polityki Gospodarczej,
 - 6) Departament Jednostek Badawczo-Rozwojowych i Współpracy Naukowej,
 - 7) Departament Kontroli Eksportu,
 - 8) Departament Polityki Przemysłowej,
 - 9) Departament Postępowań Ochronnych,
 - 10) Departament Promocji Gospodarczej,
 - 11) Departament Przemysłowego Systemu Obronnego,
 - 12) Departament Restrukturyzacji Przemysłu,
 - 13) Departament Rzemiosła, Małych i Średnich Przedsiębiorstw,
 - 14) Departament Stosunków Gospodarczych z Zagranicą,
 - 15) Departament Strategii Gospodarczej,
 - 16) Biuro Oceny Legalności Decyzji Nacjonalizacyjnych.
- § 4. Obsługę zadań Ministra w zakresie działu turystyka zapewnia w szczególności Departament Turystyki.
- § 5. Obsługę zadań Ministra w zakresie działu łączność zapewniają w szczególności:
- 1) Departament Regulacji Rynku Poczтового,
 - 2) Departament Społeczeństwa Informacyjnego,
 - 3) Departament Strategii i Rozwoju Telekomunikacji,
 - 4) Departament Techniki Telekomunikacyjnej.
- § 6. Bezpośredni nadzór nad Gabinetem Politycznym Ministra sprawuje Minister.

881

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 23 lipca 2001 r.

w sprawie sprawozdania komitetu wyborczego w wyborach do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej.

Na podstawie art. 120 ust. 4 ustawy z dnia 12 kwietnia 2001 r. — Ordynacja wyborcza do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 46, poz. 499 i Nr 74, poz. 786) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się:

- 1) wzór sprawozdania wyborczego, stanowiący załącznik nr 1 do rozporządzenia,
- 2) wykaz rodzajów dokumentów załączanych do sprawozdania wyborczego, stanowiący załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 2. Szczegółowy zakres sprawozdania wyborczego obejmuje:

1) informacje ogólne, które zawierają dane o:

a) przychodach lub wpływach, na które składają się:

- środki pieniężne gromadzone na rachunku bankowym, w tym pochodzące od osób fizycznych oraz z odsetek od środków na rachunkach bankowych, kredytów, Funduszu Wyborczego lub Funduszy Wyborczych partii wchodzących w skład koalicji wyborczej oraz inne wpływy,

— wartość pozyskanych darowizn niepieniężnych, w tym wartość darowizn rzeczowych,

— wartość wykonanych nieodpłatnie usług na rzecz komitetu wyborczego,

b) wydatkach lub kosztach, na które składają się:

- zużycie materiałów i energii,
- usługi obce, w tym korzystanie ze środków masowego przekazu, wykonanie materiałów wyborczych, koszty spotkań wyborczych i podróży oraz pozostałe koszty,

— wynagrodzenia i pochodne od wynagrodzeń,

— pozostałe wydatki gotówkowe,

c) wykorzystaniu otrzymanych darowizn niepieniężnych,

d) wydatkach poniesionych ponad limit określony w art. 114 ust. 2 pkt 1 lub pkt 2 ustawy z dnia 12 kwietnia 2001 r. — Ordynacja wyborcza do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, zwanej dalej „ustawą”,

e) wydatkach komitetu wyborczego na kampanię wyborczą prowadzoną w formach i na zasadach

właściwych dla reklamy, w tym w prasie w rozumieniu przepisów prawa prasowego, poniesionych ponad limit określony w art. 115 ustawy,

2) informacje szczegółowe, które zawierają dane o:

- a) obrotach na rachunku bankowym,
- b) nazwiskach osób fizycznych, które dokonały wpłaty,
- c) wpłatach dokonanych ponad limit określony w art. 113 ust. 3 ustawy,
- d) nazwiskach osób fizycznych, od których pozyskano darowizny, spadki i zapisy niepieniężne i ich wartości,
- e) nazwiskach osób fizycznych, które świadczyły na rzecz komitetu nieodpłatne usługi,
- f) otrzymanych kredytach bankowych, spłaconych oraz pozostałych do spłacenia, a także warunkach ich uzyskania,

g) kredytodawcach,

h) podmiotach udzielających gwarancji kredytowych,

i) wierzycielach,

j) funduszach wyborczych, z których pochodzą środki finansowe, wraz z określeniem ich wysokości,

k) zobowiązaniach pozostałych na ostatni dzień okresu sprawozdawczego,

l) wysokości nadwyżki, o której mowa w art. 116 ustawy.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Bauc*

Załączniki do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 23 lipca 2001 r. (poz. 881)

Załącznik nr 1

WZÓR SPRAWOZDANIA WYBORCZEGO

SPRAWOZDANIE WYBORCZE

za okres od dnia do dnia r.

o przychodach, wydatkach i zobowiązaniach finansowych komitetu, w tym o uzyskanych kredytach bankowych i warunkach ich uzyskania w związku z wyborami do Sejmu / Senatu¹ Rzeczypospolitej Polskiej, przeprowadzonymi w dniu

.....
(pełna nazwa komitetu wyborczego albo koalicyjnego komitetu wyborczego, albo komitetu wyborców)

.....
(adres siedziby komitetu)

.....
(imię-imiona, nazwisko, adres zamieszkania, numer ewidencyjny PESEL pełnomocnika wyborczego)

.....
(imię-imiona, nazwisko, adres zamieszkania, numer ewidencyjny PESEL pełnomocnika finansowego)

¹ Niepotrzebne skreślić.

Państwowa Komisja Wyborcza
w Warszawie

W wykonaniu obowiązku nałożonego art. 120 ust. 1 ustawy z dnia 12 kwietnia 2001 r. — Ordynacja wyborcza do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 46, poz. 499 i Nr 74, poz. 786), przedkłada się sprawozdanie wyborcze wraz z dokumentami oraz opinią i raportem biegłego rewidenta.

I. Informacje ogólne

Wyszczególnienie	Kwota w zł
A. Przychody/wpływy (suma z pkt I+II)	
I. Środki pieniężne gromadzone na rachunku bankowym	
1. Pochodzące od osób fizycznych	
2. Odsetki od środków na rachunkach bankowych	
3. Pochodzące z kredytów	
4. Pochodzące z funduszu(y) wyborczego(ych)	
5. Pozostałe przychody (niewymienione wyżej)	
II. Wartość pozyskanych darowizn niepieniężnych i usług świadczonych nieodpłatnie na rzecz komitetu (wycenionych zgodnie z art. 120 ust. 6 ustawy*)	
1. Wartość darowizn rzeczowych	
2. Wartość usług świadczonych nieodpłatnie na rzecz komitetu	
B. Wydatki/koszty (suma z pkt I+II+III)	
I. Wydatki	
1. Zużycie materiałów i energii	
2. Odpłatne usługi obce:	
1) korzystanie ze środków masowego przekazu:	
a) dzienniki i czasopisma	
b) radio	
c) telewizja	
d) inne	
2) wykonanie materiałów wyborczych:	
a) plakaty wyborcze	
b) wydawnictwa	
c) ulotki	
d) inne (np. plakietki, reklamówki)	
3) koszty spotkań wyborczych (np. wynajęcie sali, sprzętu, nagłośnienie)	
4) koszty podróży	
5) pozostałe	
3. Wynagrodzenia i pochodne od wynagrodzeń	
4. Pozostałe wydatki gotówkowe	

5. Poniesione ponad limit określony w art. 114 ust. 2 pkt 1 lub pkt 2 ustawy*	
6. Poniesione ponad limit określony w art. 115 ustawy*	
II. Wartość nieodpłatnie świadczonych usług	
III. Wartość darowizn niepieniężnych	
1. Wartość zużytych darowizn niepieniężnych	
2. Wartość niezaużytych darowizn niepieniężnych	

II. Informacje szczegółowe

Wyszczególnienie	Kwota w zł
1. Rachunek bankowy (nazwa banku, nr rachunku bankowego)	
1) wpłaty ogółem a) data pierwszej wpłaty b) data ostatniej wpłaty	
2) wypłaty ogółem a) data pierwszej wypłaty b) data ostatniej wypłaty	
3) stan rachunku w dniu złożenia sprawozdania wyborczego	
2. Wykaz osób fizycznych dokonujących wpłat na rzecz koalicyjnego komitetu wyborczego i komitetu wyborczego wyborców (imię i nazwisko, miejsce zamieszkania):**/**	
1)	
2)	
3. Wpłata ponad limit określony ustawą (art. 113 ust. 3 ustawy*) (imię i nazwisko, miejsce zamieszkania):	
1)	
2)	
4. Wykaz osób fizycznych, od których pozyskano darowizny niepieniężne (imię i nazwisko, miejsce zamieszkania):**	
1)	
2)	
.....	
.....	
5. Wykaz osób fizycznych, które świadczyły nieodpłatnie usługi na rzecz komitetu wyborczego (imię i nazwisko, miejsce zamieszkania):**	
1)	
2)	
.....	
.....	

6. Kredyty bankowe:	
1) kredyty otrzymane	
2) wykaz kredytodawców i warunki uzyskania kredytu:	
3) wykaz podmiotów udzielających gwarancji kredytowych:	
4) kredyty spłacone wraz z odsetkami	
5) kredyty do spłacenia wraz z odsetkami	
7. Wykaz wierzycieli (nazwa lub imię i nazwisko oraz siedziba lub miejsce zamieszkania): 1) 2)	
8. Wykaz funduszy wyborczych, z których pochodzą środki finansowe: 1) 2)	
9. Pozostałe zobowiązania na ostatni dzień okresu sprawozdawczego (nazwa lub imię i nazwisko oraz siedziba lub miejsce zamieszkania): 1) 2)	
10. Wysokość nadwyżki, o której mowa w art. 116 ustawy*	

* Dotyczy ustawy z dnia 12 kwietnia 2001 r. — Ordynacja wyborcza do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 46, poz. 499 i Nr 74, poz. 786).

** W przypadku wykazu zawierającego większą ilość osób należy sporządzić go na oddzielnym arkuszu, który będzie stanowił załącznik odpowiednich punktów do sprawozdania.

*** Wykaz osób fizycznych, o których mowa w pkt II.2, Państwowa Komisja Wyborcza udostępni do wglądu na wniosek, w trybie i na zasadach określonych przepisami ustawy.

.....
(miejscowość, data)

.....
(imię i nazwisko oraz podpis
pełnomocnika finansowego)

WYKAZ RODZAJÓW DOKUMENTÓW ZAŁĄCZANYCH DO SPRAWOZDANIA WYBORCZEGO

1. Dokumenty bankowe każdego wydatku i wpływu na rachunek (komitetu wyborczego, koalicyjnego komitetu wyborczego, komitetu wyborców).
2. Pokwitowania lub komisyjne protokoły przyjęcia i wyceny darowizn niepieniężnych.
3. Protokoły komisyjnej wyceny usług.
4. Umowy, faktury, rachunki i inne dokumenty dotyczące kosztów i wydatków.
5. Pokwitowania odbioru gotówki przez osoby fizyczne (dowody KW).
6. Pokwitowania odbioru materiałów wyborczych (np. plakatów, ulotek).
7. Dokumenty sprzedaży oraz świadczące o wykorzystaniu w inny sposób przedmiotów pochodzących z darowizn rzeczowych.
8. Wykaz wpłat od osób fizycznych na rzecz koalicyjnego komitetu wyborczego i komitetu wyborczego wyborców obejmujący imię, nazwisko i adres.
9. Wykaz osób fizycznych, od których pozyskano darowizny niepieniężne, obejmujący imię, nazwisko i adres.
10. Wykaz osób fizycznych, które świadczyły nieodpłatnie usługi na rzecz komitetu wyborczego, obejmujący imię, nazwisko i adres.
11. Inne dokumenty umożliwiające weryfikację podanych w sprawozdaniu informacji.

882

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 30 lipca 2001 r.

w sprawie wysokości opłat za czynności organów i urzędów administracji miar oraz trybu ich pobierania.

Na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 3 kwietnia 1993 r. — Prawo o miarach (Dz. U. Nr 55, poz. 248, z 1997 r. Nr 43, poz. 272 i Nr 121, poz. 770 oraz z 2000 r. Nr 43, poz. 489 i Nr 120, poz. 1268) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Za czynności organów i urzędów administracji miar, związane z legalizacją lub obowiązkiem uwierzytelnienia przyrządów pomiarowych, oraz za wytworzenie i sprawdzenie materiałów odniesienia (wzorców właściwości chemicznych i fizycznych) pobiera się opłaty w wysokości określonej w załączniku do rozporządzenia lub według stawki godzinowej, w przypadku przyrządów pomiarowych niewymienionych w załączniku.

2. Za pozostałe czynności organów i urzędów administracji miar, niewymienione w ust. 1, pobiera się opłaty według stawki godzinowej w wysokości 50 zł za godzinę pracy pracownika administracji miar.

3. Opłatę oblicza się według stawki godzinowej pomnożonej przez czas zużyty na wykonanie czynności.

4. Za szkolenie z dziedziny metrologii (kurs metrologiczny) opłata stanowi iloczyn liczby godzin i stawki godzinowej w wysokości 150 zł za godzinę pracy pracownika administracji miar.

§ 2. 1. Opłatę należy uiszczyć przed odbiorem przyrządu pomiarowego, lecz nie później niż w terminie 14 dni od dnia doręczenia zgłaszającemu wezwania do zapłaty, ustalającego wysokość opłaty.

2. Opłaty od zgłaszających, zalegających z poprzednimi opłatami, mogą być pobierane z góry.

§ 3. 1. W przypadku wykonywania czynności, o których mowa w § 1, poza siedzibą urzędu, zgłaszający — niezależnie od opłat określonych w załączniku lub według stawki godzinowej — zwraca koszty podróży służbowej pracownika administracji miar, według przepisów w sprawie zasad ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowych na obszarze kraju, a przy wykonywaniu tych czynności poza granicami kraju — według przepisów w sprawie zasad ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju.

2. W przypadku wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1, w jednej miejscowości na rzecz kilku zgłaszających, koszty podróży służbowej pobiera się w równych częściach od wszystkich zgłaszających.

3. W przypadku gdy podróż służbowa związana jest z pobytem w różnych miejscowościach, wszyscy zgła-

szający zwracają koszty tej podróży w częściach proporcjonalnych do kosztów, jakie by ponieśli, gdyby podróż służbowa odbywała się odrębnie do każdego zgłaszającego.

§ 4. W przypadku wykonywania czynności, o których mowa w § 1 ust. 1 i 2, poza granicami kraju zgłaszający załatwia we własnym zakresie przesyłkę (tam i z powrotem) swoich przyrządów pomiarowych kontrolnych i ponosi koszty związane z korzystaniem z tych przyrządów, jak również ponosi koszty związane z przesyłką i z korzystaniem z przyrządów pomiarowych kontrolnych, należących do administracji miar.

§ 5. 1. Opłaty za czynności, o których mowa w § 1, pobiera się bez względu na ich wynik.

2. W przypadku podjęcia decyzji o odmowie legalizacji lub obowiązkowego uwierzytelnienia przyrządu pomiarowego na podstawie jego oględzin zewnętrznych, pobiera się opłatę w wysokości 10% opłaty określonej w kolumnie 3 załącznika, jeżeli czynności związane z legalizacją lub obowiązkowym uwierzytelnieniem wykonano w urzędzie, albo w wysokości 40% opłaty określonej w kolumnie 3 załącznika, jeżeli czynności związane z legalizacją lub obowiązkowym uwierzytelnieniem wykonano poza urzędem.

§ 6. Za czynności, o których mowa w § 1 ust. 1 i 2, wykonane na skutek wniesienia odwołania lub wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie pobiera się opłaty, o ile ich rozpatrzenie spowodowało wydanie decyzji na korzyść odwołującego się.

§ 7. 1. Jeżeli pracownicy administracji miar, skierowani w ustalonym terminie na żądanie zgłaszającego do wykonania określonych czynności poza urzędem, nie mogli przystąpić do pracy, ponieważ przyrządy pomiarowe zgłoszone do legalizacji lub obowiązkowego uwierzytelnienia nie miały zatwierdzenia typu albo były niezgodne z zatwierdzonym typem, bądź w wyniku oględzin zewnętrznych stwierdzono, że wszystkie zgłoszone przyrządy były nieodpowiednio przygotowane lub nieoczyszczone, albo zgłaszający nie dostarczył potrzebnych środków i nie udzielił pomocy lub w inny sposób uniemożliwił wykonanie zleconych czynności — pobiera się opłatę w wysokości 240 zł za każdego skierowanego pracownika administracji miar.

2. Niezależnie od opłaty wymienionej w ust. 1 zgłaszający zwraca koszty podróży służbowej pracowników administracji miar, zgodnie z § 3.

§ 8. 1. Za czynności związane z legalizacją lub obowiązkiem uwierzytelnienia przyrządu pomiarowego, wykonane poza urzędem u zgłaszającego, za które opłata nie została określona w kolumnie 4 załącznika, pobiera się opłatę w wysokości 125% opłaty określonej w kolumnie 3 załącznika.

2. Za czynności związane z legalizacją lub obowiązkiem uwierzytelnienia przyrządu pomiarowego, wykonane w punkcie legalizacyjnym, za które opłata nie została określona w kolumnie 5 załącznika, pobiera się opłatę w wysokości 80% opłaty określonej w kolumnie 3 załącznika.

§ 9. Za czynności, o których mowa w § 1, o które zgłaszający wnosił, aby ich wykonanie odbyło się poza normalnymi godzinami pracy urzędu lub w dniach wolnych od pracy, opłata ulega podwyższeniu o 50%.

§ 10. Za wystawienie na wniosek zgłaszającego dodatkowych świadectw legalizacji lub uwierzytelnienia (oprócz cech legalizacyjnych lub cech uwierzytelnienia) oraz za wystawienie duplikatów wcześniej wydanych świadectw lub duplikatów innych dokumentów pobiera się opłatę w wysokości 30 zł za każdy egzemplarz.

§ 11. 1. Zgłaszający przyrząd pomiarowy do wykonania czynności, o których mowa w § 1 ust. 1 i 2, ponosi koszty transportu kontrolnych przyrządów pomiarowych do miejsca dokonywania tych czynności i z powrotem.

2. W przypadku zwrócenia urzędowi kontrolnych przyrządów, o których mowa w ust. 1, w stanie zanieczyszczonym albo uszkodzonym, zgłaszający ponosi rzeczywiste koszty oczyszczenia albo naprawy zwracanych przyrządów.

3. W przypadku niezwrócenia urzędowi kontrolnych przyrządów, o których mowa w ust. 1, w wyznaczonym terminie, pobiera się opłatę za ich przetrzymanie w wysokości 400 zł za każdą rozpoczętą dobę, licząc od dnia następnego po wyznaczonym terminie zwrotu.

4. W przypadku utraty kontrolnych przyrządów, o których mowa w ust. 1, lub ich zniszczenia w stopniu uniemożliwiającym naprawę, zgłaszający zwraca równowartość 300% aktualnej ceny nabycia tych przyrządów.

§ 12. Za przechowywanie w urzędzie przyrządów pomiarowych, nieodebranych w wyznaczonym terminie, pobiera się opłatę za każdą dobę w wysokości 1% opłaty należnej za wykonaną czynność, licząc od dnia następnego po wyznaczonym terminie odbioru.

§ 13. Za czynności organów i urzędów administracji miar pobiera się opłaty w wysokości obowiązującej w dniu przyjęcia przyrządu pomiarowego lub przyjęcia zgłoszenia do wykonania określonej czynności.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Bauc*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Finansów
z dnia 30 lipca 2001 r. (poz. 882)

**TABELA WYSOKOŚCI OPŁAT ZA CZYNNOŚCI ORGANÓW I URZĘDÓW ADMINISTRACJI MIAR,
ZWIĄZANE Z LEGALIZACJĄ LUB OBOWIĄZKIEM UWIERZYTELNIENIA PRZYRZĄDÓW POMIAROWYCH
ORAZ ZA WYTWORZENIE I SPRAWDZENIE MATERIAŁÓW ODNIESIENIA
(WZORCÓW WŁAŚCIWOŚCI CHEMICZNYCH I FIZYCZNYCH)**

Po- zy- cja	Rodzaje przyrządów pomiarowych	Wysokość opłaty w złotych w zależności od miejsca wykonania czynności		
		w urzędzie	poza urzędem	
			u zgłasza- jącego	w punkcie legaliza- cyjnym
1	2	3	4	5
A	Przyrządy do pomiaru długości			
	Przymiar wstępowy:			
	1 – o górnej granicy zakresu pomiarowego do 20 m	16,00		12,00
	2 – o górnej granicy zakresu pomiarowego powyżej 20 m do 50 m	25,00		14,00
	3 – o górnej granicy zakresu pomiarowego powyżej 50 m	37,00		26,00
	4 Przymiar sztywny lub półsztywny do pomiaru wysokości napełnienia zbiorników	19,00		13,00
	Miernik do pomiaru wysokości napełnienia zbiorników:			
	5 – niezainstalowany na zbiorniku	120,00		100,00
	6 – zainstalowany na zbiorniku		100,00	
	7 Przymiar bławatny	6,00		3,50
	8 Średnicomierz do drewna	12,00		9,00
	Przyrząd do pomiaru długości:			
	9 – drutu		60,00	
	10 – kabla		60,00	
	11 – tkanin		100,00	
	12 – materiałów taśmowych, opatrunkowych lub papierowych		60,00	
	13 Maszyna do pomiaru pola powierzchni skór		81,00	
	14 Pipeta do badania opadu krwi	0,60		0,35
B	Przyrządy do pomiaru ciśnienia, objętości i przepływu płynów			
	Manometr do pomiaru tętniczego ciśnienia krwi:			
	1 – hydrostatyczny	3,50		3,00
	2 – sprężynowy	5,00		4,00
	3 – elektroniczny	5,00		4,00
	Kolba szklana z jedną kreską, klasy „A”:			
	4 – do 250 cm ³	1,50		1,00
	5 – ponad 250 cm ³	2,20		1,60
	6 Pojemnik dokładniejszy	23,00		13,00
	Pipeta laboratoryjna, klasy „A”:			
	7 – jednomiarowa	1,20		1,00
	8 – wielomiarowa	2,40		2,00
	9 Biureta zwykła, klasy "A"	4,30		3,00
	Cylinder pomiarowy wzorcowany na wlew, klasy "A":			
	10 – do 250 cm ³	3,50		2,10
	11 – powyżej 250 cm ³	5,20		4,20
	12 Pływakowy miernik objętości mleka	5,00		3,50
	Beczka stosowana jako naczynie pomiarowe – drewniana lub metalowa:			
	13 – do 105 dm ³	3,00		2,80
	14 – powyżej 105 do 210 dm ³	5,00		3,50
	15 – powyżej 210 do 520 dm ³	9,00		6,50
	16 – powyżej 520 dm ³		90,00	
	Zbiornik pomiarowy – jedna komora – metoda objętościowa:			
	17 – do 2 m ³		90,00	
	18 – powyżej 2 m ³ do 5 m ³		190,00	
	19 – powyżej 5 m ³ do 50 m ³ – 190,00 zł i po 18,00 zł za każdy rozpoczęty m ³ powyżej 5 m ³			
	20 – powyżej 50 m ³ do 110 m ³ – 1000,00 zł i po 12,00 zł za każdy rozpoczęty m ³ powyżej 50 m ³			

1	2	3	4	5
21	– powyżej 110 m ³ – 1720,00 zł i po 18,00 zł za każde rozpoczęte 15 m ³ ponad 110 m ³ Zbiornik pomiarowy – metoda geometryczna:			
22	– do 100 m ³		840,00	
23	– powyżej 100 m ³ do 500 m ³ – 840,00 zł i po 6,00 zł za każde rozpoczęte 10 m ³ powyżej 100 m ³			
24	– powyżej 500 m ³ do 2000 m ³ – 1080,00 zł i po 3,00 zł za każde rozpoczęte 10 m ³ powyżej 500 m ³			
25	– powyżej 2000 m ³ do 20000 m ³ – 1530,00 zł i po 6,00 zł za każde rozpoczęte 100 m ³ powyżej 2000 m ³			
26	– powyżej 20000 m ³ – 2610,00 zł i po 12,00 zł za każde rozpoczęte 1000 m ³ powyżej 20000 m ³ Samochodowa cysterna pomiarowa – jedna komora:			
27	– do 2 m ³		60,00	
28	– powyżej 2 m ³ do 5 m ³		90,00	
29	– powyżej 5 m ³		250,00	
	Licznik do gazów (gazomierz) o maksymalnym strumieniu objętości:			
30	– do 10 m ³ /h	10,00		5,00
31	– powyżej 10 m ³ /h do 100 m ³ /h	100,00		50,00
32	– powyżej 100 m ³ /h	180,00		90,00
33	Rotametr	120,00		80,00
	Licznik do wody (wodomierz) o nominalnym strumieniu objętości:			
34	– do 10 m ³ /h	12,00		9,00
35	– powyżej 10 m ³ /h	42,00		23,00
36	– sprzężony	93,00		58,00
37	Licznik do cieczy innych niż woda	40,00		32,00
	Odmierzacz paliw ciekłych (innych niż gazy ciekłe):			
38	– legalizacja wstępna	40,00		32,00
39	– legalizacja ostateczna		73,00	
40	Instalacja pomiarowa do paliw ciekłych (innych niż gazy ciekłe) o nominalnym strumieniu objętości do 500 dm ³ /min		73,00	
41	Instalacja pomiarowa do paliw ciekłych (innych niż gazy ciekłe) o nominalnym strumieniu objętości powyżej 500 dm ³ /min		100,00	
42	Instalacja pomiarowa do cieczy spożywczych o nominalnym strumieniu objętości do 500 dm ³ /min		146,00	
43	Instalacja pomiarowa do cieczy spożywczych o nominalnym strumieniu objętości powyżej 500 dm ³ /min		200,00	
	Odmierzacz gazu ciekłego propan – butan:			
44	– legalizacja wstępna	80,00		64,00
45	– legalizacja ostateczna		200,00	
46	Instalacja pomiarowa do gazu ciekłego propan – butan o nominalnym strumieniu objętości do 500 dm ³ /min		146,00	
47	Instalacja pomiarowa do gazu ciekłego propan – butan o nominalnym strumieniu objętości powyżej 500 dm ³ /min		162,00	
48	Instalacja pomiarowa do cieczy kriogenicznych o nominalnym strumieniu objętości do 500 dm ³ /min		73,00	
49	Instalacja pomiarowa do cieczy kriogenicznych o nominalnym strumieniu objętości powyżej 500 dm ³ /min		81,00	
	Przetwornik przepływu do ciepłomierza do wody (z wyłączeniem zwężkowego) o nominalnym strumieniu objętości:			
50	– do 10 m ³ /h	12,00	15,00	9,00
51	– powyżej 10 m ³ /h	30,00	36,00	23,00
C	Przyrządy do pomiaru temperatury i innych wielkości cieplnych			
1	Termometr szklany lekarski lub termometr elektroniczny lekarski	1,20		0,70
	Ciepłomierz do wody (z wyłączeniem zwężkowego) o nominalnym strumieniu objętości:			
2	– do 10 m ³ /h	42,00	52,00	32,00
3	– powyżej 10 m ³ /h	60,00	73,00	46,00
4	Przelicznik wskazujący do ciepłomierza do wody (z wyłączeniem przelicznika wskazującego do ciepłomierza do wody zwężkowego)	20,00	25,00	15,00
5	Para czujników temperatury do ciepłomierza do wody (z wyłączeniem pary czujników temperatury do ciepłomierza do wody zwężkowego)	10,00	12,00	8,00
D	Przyrządy do pomiaru masy			
	Odważnik dużej dokładności:			

1	2	3	4	5
	klasy dokładności 1:			
1	- do 200 g	14,00		6,00
2	- powyżej 200 g	16,00		7,00
	klasy dokładności 2:			
3	- do 200 g	12,00		5,00
4	- powyżej 200 g	14,00		6,00
5	klasy dokładności 3	10,00		4,00
	Odważnik:			
	handlowy dokładniejszy (klasa dokładności 4):			
6	- do 500 g	8,00		4,00
7	- powyżej 500 g	12,00		6,00
	handlowy zwyczajny (klasa dokładności 5):			
8	- do 5 kg	6,00		3,00
9	- powyżej 5 kg	10,00		5,00
	Waga nieautomatyczna klasy dokładności 1 – analityczna:			
10	- odważnikowa lub odważnikowo-konikowa		30,00	23,00
11	- odważnikowo-uchyłna, odważnikowo-włącznikowo-uchyłna lub z równoważeniem elektrycznym		61,00	46,00
12	- włącznikowo-uchyłna		94,00	71,00
	Waga nieautomatyczna klasy dokładności 1:			
13	- torsyjna	16,00	19,00	13,00
14	- hydrostatyczna do wyznaczania gęstości cieczy	29,00		23,00
	Waga nieautomatyczna klasy dokładności 2, 3 i 4:			
	bez podziałek (równoramienna lub nierównoramienna):			
15	- prosta (jednodźwigniowa)	13,00	15,00	7,00
16	- złożona do 20 kg	7,00	10,00	6,00
17	- złożona powyżej 20 kg do 500 kg	15,00	16,00	12,00
18	- złożona powyżej 500 kg	29,00	34,00	24,00
	z podziałkami (przesuwnikowa, włącznikowa, uchyłna, sprężynowa lub elektroniczna):			
19	- do 20 kg	16,00	22,00	13,00
20	- powyżej 20 kg do 200 kg	27,00	32,00	17,00
21	- powyżej 200 kg do 500 kg	39,00	42,00	27,00
22	- powyżej 500 kg do 3000 kg	51,00	64,00	44,00
23	- powyżej 3000 kg do 10000 kg		150,00	
24	- powyżej 10000 kg do 20000 kg		240,00	
25	- powyżej 20000 kg do 40000 kg		350,00	
26	- powyżej 40000 kg do 80000 kg		480,00	
27	- powyżej 80000 kg		400,00	
28	do wyznaczania statycznego obciążenia koła pojazdu	73,00		58,00
29	Waga wagonowa do ważenia w ruchu wagonów spiętych		696,00	
30	Waga samochodowa do ważenia pojazdów w ruchu		247,00	
	Waga automatyczna:			
	odważająca (zbiornikowa sumująca):			
31	- do 100 kg		104,00	
32	- powyżej 100 kg do 500 kg		138,00	
33	- powyżej 500kg		167,00	
	porcjująca (w tym dozownik objętościowy):			
34	- do 0,5 kg		73,00	
35	- powyżej 0,5 kg do 2 kg		104,00	
36	- powyżej 2 kg do 10 kg		131,00	
37	- powyżej 10 kg		145,00	
	przenośnikowa (taśmowa) o wydajności maksymalnej:			
38	- do 200 t/h		210,00	
39	- powyżej 200 t/h do 1000 t/h		290,00	
40	- powyżej 1000 t/h		363,00	
	kontrolna:			
41	- do 5 kg		100,00	
42	- powyżej 5 kg		145,00	

1	2	3	4	5
	<p>Uwagi:</p> <p>1. Za sprawdzenie dodatkowego urządzenia: drukującego wagi, zdalnie wskazującego masę, wskazującego należność za wazony towar lub za sprawdzenie zespołu pomiarowego wagi (podzielni przesuwnikowej, głowicy uchylniej, głowicy sprężynowej lub urządzenia włącznikowego) pobiera się 30 % opłaty za sprawdzenie danej wagi (poz. od 19 do 42).</p> <p>2. Za sprawdzenie wagi specjalnego przeznaczenia (do określenia zawartości wody w maśle, skrobi w ziemniakach lub zanieczyszczeń w okopowiznach) pobiera się opłatę o 50 % wyższą od opłaty za sprawdzenie wagi z podziałkami o tym samym obciążeniu maksymalnym (poz. od 19 do 21).</p> <p>3. Za sprawdzenie wag wielopomostowych wymienionych w poz. od 22 do 27 pobiera się opłatę o 30% wyższą dla wag dwupomostowych i o 50% wyższą dla wag trójpomostowych od opłaty za sprawdzenie danej wagi.</p> <p>4. Za sprawdzenie wag wymienionych w poz. od 23 do 26 przy użyciu wzorców masy 500 kg i większych pobiera się opłatę o 20 % niższą od opłaty za sprawdzenie danej wagi.</p> <p>Gęstościomierz zbożowy:</p>			
43	– o pojemności 1/4 l	60,00		40,00
44	– o pojemności 1 l	75,00		55,00
E	Przyrządy do pomiaru siły i wytrzymałości materiałów			
	<p>Wzorzec siły (obciążnik):</p>			
1	– do 50 N	4,40		
2	– powyżej 50 N do 250 N	6,00		
3	– powyżej 250 N do 5 kN	21,00		
4	– powyżej 5 kN do 25 kN	48,00		
5	– powyżej 25 kN	62,00		
	Siłomierz użytkowy klasy dokładności 1 i dokładniejszy, dla jednego rodzaju sił:			
6	– do 50 kN	52,00		
7	– powyżej 50 kN	87,00		
	Maszyna wytrzymałościowa do prób statycznych jedno –, dwu – lub trzyczakresowa, dla jednego rodzaju sił:			
8	– o pionowej osi korpusu do 500 N		116,00	
9	– o pionowej osi korpusu powyżej 500 N klasy dokładności 0,5 i 1		200,00	
10	– o pionowej osi korpusu powyżej 500 N klasy dokładności 2 i 3		160,00	
11	– o poziomej osi korpusu do 500 kN		232,00	
12	– o poziomej osi korpusu powyżej 500 kN		377,00	
	Uwagi:			
	1. Za sprawdzenie siłomierza użytkowego lub siłomierza maszyny wytrzymałościowej, których wskazania nie są mianowane w jednostkach siły, z wykonaniem tablicy wzorcowania, pobiera się opłatę o 110,00 zł wyższą od opłaty za sprawdzanie danego siłomierza (poz. 6 do 12).			
	2. Za sprawdzenie każdego dodatkowego zakresu pomiarowego maszyny wytrzymałościowej pobiera się 30 % opłaty za sprawdzenie danej maszyny (poz. od 8 do 12).			
	3. Za sprawdzenie każdego dodatkowego przetwornika maszyny wytrzymałościowej pobiera się opłatę 160,00 zł, dla jednego rodzaju sił, z uwzględnieniem uwag 1 i 2 (poz. od 8 do 12).			
13	Młot wahadłowy typu Charpy'ego – jeden zakres pomiarowy		380,00	
	Uwaga: Za sprawdzenie każdego dodatkowego zakresu pomiarowego młota wahadłowego pobiera się opłatę w wysokości 280,00 zł za każdy zakres.			
14	Twardościomierz Rockwella – jedna skala	60,00	75,00	
	Uwaga: Za sprawdzenie każdej następnej skali pobiera się opłatę w wysokości 20 % opłaty poz. 14.			
15	Twardościomierz Brinella lub Vickersa – jedno obciążenie, jeden obiektyw	70,00	85,00	
	Uwaga: Za sprawdzenie każdego dodatkowego obciążenia, układu optycznego dla każdego kolejnego obiektywu lub za sprawdzenie wskazań na dodatkowym wzorcu pobiera się opłatę w wysokości 20 % opłaty poz. 15.			
	Wzorzec twardości:			
16	– Brinella	10,00		
17	– Rockwella	7,00		
18	– Vickersa	12,00		
19	Wgłębnik diamentowy do twardościomierza Rockwella lub Vickersa	29,00		
F	Przyrządy do pomiaru parametrów ruchu			
1	Radarowy przyrząd do pomiaru prędkości pojazdów	139,00		99,00

1	2	3	4	5
2	Prędkościomierz do kontroli prędkości w ruchu drogowym	53,00		39,00
	Taksometr:			
3	– niezainstalowany w pojeździe	58,00		44,00
4	– zainstalowany w pojeździe	32,00		21,00
	Tachograf samochodowy:			
5	– niezainstalowany w pojeździe	60,00		40,00
6	– zainstalowany w pojeździe	40,00		30,00
7	Lasery przyrząd do pomiaru prędkości pojazdów	140,00		105,00
	Uwagi:			
	<i>1. Jeżeli procedura legalizacji lub uwierzytelnienia wymaga użycia pojazdu samochodowego, to zgłaszający ponosi koszty użycia takiego pojazdu.</i>			
	<i>2. Za sprawdzenie taksometru w punkcie legalizacyjnym pobiera się opłatę o 50 % niższą, jeśli wyposażenie i organizacja pracy w tym punkcie pozwalają na jednoczesne sprawdzenie co najmniej 6 taksometrów.</i>			
	<i>3. Za sprawdzenie taksometru elektronicznego, tylko w zakresie zmiany opłat lub układu taryf na nowe opłaty, w urzędzie lub w punkcie legalizacyjnym, pobiera się opłatę w wysokości 18,00 zł.</i>			
G	Przyrządy do pomiaru wielkości elektrycznych i magnetycznych			
	Użytkowy licznik energii elektrycznej prądu przemiennego:			
1	– jednofazowy	19,00		5,00
2	– trójfazowy klasy 1 i mniejszej dokładności	46,00		14,00
3	– trójfazowy klasy dokładności 0,5 i 0,2	116,00		23,00
4	Urządzenie dodatkowe stanowiące integralną część licznika – mechaniczny miernik mocy maksymalnej lub urządzenie dodatkowe wielotaryfowe z liczydłami mechanicznymi obciążającymi wirnik licznika lub wyjście impulsowe	6,50		3,50
	Uwaga:			
	<i>W razie odmowy kontynuowania legalizacji licznika wynikającej z negatywnej próby wytrzymałości elektrycznej izolacji, pobiera się 10 % opłaty za sprawdzenie danego licznika.</i>			
	Przekładnik prądowy do współpracy z licznikami o jednym zakresie pomiarowym na najwyższe napięcie dopuszczalne do 36 kV i na prąd nominalny:			
5	– do 100 A	65,00		17,00
6	– powyżej 100 A do 1000 A	92,00		27,00
7	– powyżej 1000 A	160,00		34,00
8	Przekładnik napięciowy do współpracy z licznikami o jednym zakresie pomiarowym na najwyższe napięcie dopuszczalne do 36 kV	92,00		36,00
9	Przekładnik prądowy lub napięciowy do współpracy z licznikami o jednym zakresie pomiarowym na najwyższe napięcie dopuszczalne powyżej 36 kV do 123 kV	280,00		92,00
10	Przekładnik prądowy lub napięciowy do współpracy z licznikami o jednym zakresie pomiarowym na najwyższe napięcie dopuszczalne powyżej 123 kV	457,00		280,00
11	Każdy dodatkowy zakres pomiarowy przekładnika	32,00		13,00
	Uwaga:			
	<i>W razie odmowy kontynuowania legalizacji przekładnika, wynikającej z negatywnej próby wytrzymałości elektrycznej izolacji, pobiera się 30% opłaty za sprawdzenie jednego zakresu pomiarowego przekładnika.</i>			
	Miernik natężenia pola elektrycznego i magnetycznego w zakresie częstotliwości radiowych:			
12	– pierwsza sonda	139,00		
13	– każda następna sonda	116,00		
H	Przyrządy do pomiaru wielkości chemicznych i fizykochemicznych			
	Alkoholomierz, densymetr do olejów mineralnych lub densymetr do moczu – szklany użytkowy:			
1	– każdy punkt podziałki areometrycznej	1,50		1,20
2	– każdy punkt podziałki termometrycznej	1,00		0,80
	Alkoholomierz, densymetr do olejów mineralnych lub densymetr do moczu – szklany kontrolny:			
3	– każdy punkt podziałki areometrycznej	3,50		
4	– każdy punkt podziałki termometrycznej	1,70		
5	Gęstościomierz oscylacyjny do pomiaru gęstości cieczy – w jednej temperaturze	400,00	500,00	
	Dowodowy analizator wydechu:			
6	– legalizacja pierwotna	250,00		
7	– legalizacja ponowna	150,00		100,00
	Wilgotnościomierz elektryczny lub elektroniczny do zbóż i nasion oleistych:			
8	– oporowy	100,00		
9	– pojemnościowy	150,00		
10	Pełhametr lub konduktometr – jeden kanał pomiarowy	90,00		

1	2	3	4	5
11	Refraktometr ręczny	65,00		
12	Refraktometr użytkowy typu Abbego	131,00		
13	Refraktometr użytkowy typu Pulfricha	253,00	297,00	
14	Refraktometr użytkowy zanurzeniowy z jednym pryzmatem	70,00		
	Uwaga: <i>Za sprawdzenie każdego dodatkowego pryzmatu refraktometru zanurzeniowego pobiera się opłatę w wysokości 22,00 zł (poz. 14).</i>			
15	Refraktometr fotoelektryczny	261,00	319,00	
	Polaryometr:			
16	– wizualny	102,00		
17	– fotoelektryczny	319,00	390,00	
18	Wzorzec kąta skręcania płaszczyzny polaryzacji (polarymetryczny), stały	181,00		
19	Analizator spalin samochodowych	140,00	200,00	
20	Wzorzec gęstości (densymetryczny) (30 cm ³) w 8 temperaturach w zakresie od 15 °C do 50 °C przy użyciu gęstościomierza oscylacyjnego	82,00		
21	Wzorzec lepkości (wiskozymetryczny) (100 cm ³) o lepkości kinematycznej od 1 mm ² /s do 2000 mm ² /s w temperaturze 20 °C	51,00		
22	Wzorzec lepkości (wiskozymetryczny) (100 cm ³) o lepkości kinematycznej od 2000 mm ² /s do 60000 mm ² /s w temperaturze 20 °C	94,00		
23	Wzorzec lepkości (wiskozymetryczny) (100 cm ³) o lepkości dynamicznej powyżej 60000 mPa·s w temperaturze 20 °C	254,00		
24	Wzorzec pH w roztworze wodnym (500 cm ³), kliniczny	59,00		
25	Wzorzec pH w roztworze wodnym (100 cm ³)	21,00		
26	Wzorzec pH w roztworze wodnoorganicznym (100 cm ³)	30,00		
27	Wzorzec przewodności elektrycznej właściwej elektrolitów (konduktometryczny) (100 cm ³)	21,00		
	Uwaga: <i>Za sprawdzenie wzorca pH lub wzorca przewodności elektrycznej właściwej elektrolitów (konduktometrycznego) (1000 cm³) pobiera się opłatę w wysokości 600,00 zł.</i>			
28	Wzorzec współczynnika załamania światła (refraktometryczny), ciekły I klasy dokładności (10 cm ³)	232,00		
29	Wzorzec współczynnika załamania światła (refraktometryczny), ciekły II klasy dokładności (10 cm ³)	123,00		
30	Wzorzec współczynnika załamania światła (refraktometryczny) – płytka płaskorównoległa (20x8x4,5 mm) II klasy dokładności	174,00		
	Uwaga: <i>Za sprawdzenie wzorca pobiera się opłatę w wysokości 60,00 zł (poz. 30).</i>			
31	Wzorzec współczynnika załamania światła (refraktometryczny), ciekły II klasy dokładności przy jednej długości fali i przy 3 temperaturach	180,00		
32	Wzorzec stały liczb falowych w zakresie promieniowania IR (2 szt.)	255,00		
33	Wzorzec stały długości fal w zakresie promieniowania UV–VIS lub VIS	133,00		
34	Wzorzec stały liczb falowych w zakresie promieniowania IR	122,00		
	Uwaga: <i>Poz. 31, 33 i 34 dotyczą tylko sprawdzania.</i>			
	Wzorzec zawartości składników w roztworach wodnych do atomowej spektrometrii emisyjnej i absorpcyjnej:			
35	– 10 cm ³	15,00		
36	– 15 cm ³	17,00		
37	– 50 cm ³	60,00		
38	– 100 cm ³	100,00		
I	Przyrządy do pomiaru czasu			
1	Sekundomierz (stoper) elektryczny	22,00		
J	Przyrządy do pomiaru promieniowania optycznego			
	Radiometr promieniowania optycznego:			
1	– w obszarze nadfioletu	250,00		
2	– w obszarze widzialnym	200,00		
3	Radiometr mocy i energii promieniowania laserowego (przy jednej długości fali)	300,00		
4	Kolorymetr trójchromatyczny	175,00		
5	Spektrofotometr UV, VIS, NIR	220,00	250,00	
	Luksomierz klasy dokładności 10 i mniejszej dokładności:			
6	– zakres podstawowy	35,00		
7	– każdy następny zakres	20,00		

1	2	3	4	5
8	– wyznaczenie współczynnika osłabienia filtra osłabiającego	18,00		
9	– wyznaczenie korekcji cosinusowej	30,00		
10	– wyznaczenie mnożnika korekcyjnego dla jednego źródła światła	10,00		
	Luksomierz klasy dokładności 5 i większej dokładności:			
11	– zakres podstawowy	65,00		
12	– każdy następny zakres	30,00		
13	– wyznaczenie współczynnika osłabienia filtra osłabiającego	18,00		
14	– wyznaczenie korekcji cosinusowej	54,00		
15	– wyznaczenie mnożnika korekcyjnego dla jednego źródła światła	18,00		
	Miernik luminancji:			
16	– klasy dokładności 10 i mniejszej dokładności	130,00		
17	– klasy dokładności 7,5 i większej dokładności	200,00		
18	Spektrokolorymetr chemiczny filtrowy	120,00	150,00	
	Spektrokolorymetr chemiczny pryzmatyczny lub siatkowy:			
19	– klasy dokładności 0,5 i 1	175,00	200,00	
20	– klasy dokładności 3 i 5	145,00	175,00	
	Wzorzec współczynnika przepuszczania (transmitancji):			
21	– widmowego w obszarze widzialnym (od 380 do 780 nm, co 20 nm)	120,00		
22	– widmowego w obszarze bliskiego nadfioletu (od 300 do 380 nm, co 10 nm)	100,00		
23	– widmowego w obszarze bliskiej podczerwieni (od 800 do 1500 nm, co 50 nm)	160,00		
24	– widmowego do sprawdzania spektrofotometrów chemicznych (przy jednej długości fali)	20,00		
25	– całkowitego dla jednego źródła światła	80,00		
	Wzorzec gęstości optycznej współczynnika przepuszczania (absorbancji):			
26	– widmowego w obszarze widzialnym (od 380 do 780 nm, co 20 nm)	120,00		
27	– widmowego w obszarze bliskiego nadfioletu (od 300 do 380 nm, co 10 nm)	100,00		
28	– widmowego w obszarze bliskiej podczerwieni (od 800 do 1500 nm, co 50 nm)	160,00		
29	– widmowego do sprawdzania spektrofotometrów chemicznych (przy jednej długości fali)	20,00		
30	– całkowitego dla jednego źródła światła	80,00		
	Wzorzec współczynnika odbicia:			
31	– widmowego w obszarze widzialnym (od 380 do 780 nm, co 20 nm)	120,00		
32	– widmowego w obszarze bliskiego nadfioletu (od 300 do 380 nm, co 10 nm)	100,00		
33	– widmowego w obszarze bliskiej podczerwieni (od 800 do 1500 nm, co 50 nm)	160,00		
34	– całkowitego dla jednego źródła światła	80,00		
	Wzorzec współczynnika luminancji:			
35	– widmowego w obszarze widzialnym (od 400 do 700 nm, co 20 nm)	100,00		
36	– całkowitego dla jednego źródła światła	80,00		
K	Przyrządy do pomiaru wielkości akustycznych i drgań mechanicznych			
1	Wzorcowe źródło ciśnienia akustycznego	100,00		
2	Mikrofon pomiarowy	125,00		
	Miernik poziomu dźwięku:			
3	– klasy dokładności 0, 1 i 2	350,00		
4	– klasy dokładności 3	250,00		
	Audiometr tonu prostego klasy dokładności 1, 2 i 3:			
5	– w zakresie legalizacji pierwotnej	700,00		
6	– w zakresie legalizacji ponownej lub uwierzytelnienia ponownego	280,00		
	Audiometr tonu prostego klasy dokładności 4 i 5:			
7	– w zakresie legalizacji pierwotnej	300,00		
8	– w zakresie legalizacji ponownej lub uwierzytelnienia ponownego	150,00		
	Uwaga: <i>Za każde sprawdzenie regulatora poziomu przy skoku regulacji mniejszym niż 5 dB pobiera się opłatę w wysokości 75,00 zł (poz. 5 i 6).</i>			
9	Dozymetr hałasu	250,00		
	Filtr pasmowy:			
10	– oktawowy	120,00		
11	– oktawowy i tercjowy	250,00		
12	– oktawowy stanowiący wyposażenie miernika poziomu dźwięku	70,00		
13	– oktawowy i tercjowy stanowiący wyposażenie miernika poziomu dźwięku	140,00		
14	Wzorcowe źródło przyspieszenia, prędkości lub przemieszczenia drgań mechanicznych (kalibrator)	120,00		
	Przetwornik drgań piezoelektryczny użytkowy:			
15	– jednoosiowy	150,00		

1	2	3	4	5
16	– trójosiowy Przyrząd do pomiaru drgań mechanicznych oddziałujących na organizm człowieka (wibrometr):	320,00		
17	– co najwyżej z trzema przetwornikami drgań jednego typu („ładunkowego” lub „napięciowego”)	400,00		
18	– co najwyżej z trzema przetwornikami drgań różnego typu Uwaga: <i>Za sprawdzenie przyrządu do pomiaru drgań mechanicznych oddziałujących na organizm człowieka z każdym następnym przetwornikiem (ponad trzy) pobiera się opłatę w wysokości 50,00 zł. (poz. 17 i 18).</i>	650,00		

883

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 30 lipca 2001 r.

w sprawie wysokości opłat za czynności organów i urzędów administracji probierczej oraz trybu ich pobierania.

Na podstawie art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 3 kwietnia 1993 r. — Prawo probiercze (Dz. U. Nr 55, poz. 249, z 2000 r. Nr 120, poz. 1268 oraz z 2001 r. Nr 63, poz. 636) zarządza się, co następuje:

§ 1. Za czynności organów i urzędów administracji probierczej, związane z badaniem i cechowaniem stopów metali szlachetnych oraz wyrobów wykonywanych z takich stopów, pobiera się opłaty w wysokości określonej w załączniku do rozporządzenia.

§ 2. Za czynności organów i urzędów administracji probierczej, związane z wydawaniem opinii i przeprowadzaniem ekspertyz, pobiera się opłaty według stawki godzinowej w wysokości 50 zł za każdą rozpoczętą godzinę pracy pracownika administracji probierczej.

§ 3. Opłaty za czynności organów i urzędów administracji probierczej pobiera się z góry, z wyjątkiem

opłat za czynności określone w § 2, które pobiera się najpóźniej przy odbiorze badanego wyrobu.

§ 4. W przypadku wykonywania czynności przez organy i urzędy administracji probierczej poza siedzibą urzędu, zgłaszający, niezależnie od opłat określonych w rozporządzeniu, zwraca koszty podróży służbowej pracowników administracji probierczej według przepisów w sprawie zasad ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowych na obszarze kraju.

§ 5. Za czynności organów i urzędów administracji probierczej pobiera się opłaty w wysokości obowiązującej w dniu przyjęcia zgłoszenia wyrobów do wykonania określonej czynności.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Bauc*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 30 lipca 2001 r. (poz. 883)

WYSOKOŚĆ OPŁAT ZA CZYNNOŚCI ORGANÓW I URZĘDÓW ADMINISTRACJI PROBIERCZEJ

§ 1. 1. Za zbadanie wyrobów z metali szlachetnych oraz materiałów dentystycznych z tych metali, niezależnie od zastosowanej metody badania, pobiera się następujące opłaty za każdy gram zbadanego wyrobu lub materiału:

- 1) platynowego, palladowego albo złotego — 1,00 zł,
- 2) srebrnego albo srebrnopalladowego — 0,10 zł.

2. Za zbadanie srebrnych wyrobów korpusowych oraz srebrnych sztućców, niezależnie od zastosowanej

metody badania, pobiera się 0,07 zł za każdy gram zbadanego wyrobu.

§ 2. Za zbadanie złota listkowego metodą przybliżoną pobiera się za każdy gram zbadanego złota (łącznie z opakowaniem) opłatę 0,50 zł.

§ 3. Opłaty wymienione w § 1 i 2 oblicza się za każdy rozpoczęty gram zbadanego wyrobu.

§ 4. Za zbadanie złomu, surowców, półfabrykatów lub odpadów produkcyjnych z metali szlachetnych me-

todą analizy chemicznej pobiera się następujące opłaty za każdą analizę:

- 1) platyny, palladu albo złota — 30,00 zł,
- 2) srebra — 8,00 zł.

§ 5. 1. Za zbadanie kopert zegarkowych, wykonanych z metali szlachetnych, metodą przybliżoną pobiera się następujące opłaty za każdą zbadaną sztukę:

- 1) platynową, palladową lub złotą — 10,00 zł,
- 2) srebrną — 4,00 zł.

2. Za zbadanie kopert zegarkowych, wykonanych z metali szlachetnych, zgłoszonych bez mechanizmów i innych elementów z metalu nieszlachetnego oraz szkielec, pobiera się opłaty obliczane zgodnie z § 1 ust. 1.

§ 6. Za zbadanie metodą przybliżoną wyrobów z metali szlachetnych zaopatrzonych w polską cechę probierczą i sprawdzenie tej cechy pobiera się następujące opłaty za każdy zbadany wyrób:

- 1) z platyny, złota albo palladu — 2,00 zł,
- 2) ze srebra — 0,60 zł.

§ 7. Za zbadanie metodą przybliżoną wyrobów z metali nieszlachetnych, pokrytych powłoką z metali szlachetnych albo z wyglądu przypominających wyroby z metali szlachetnych, i oznaczenie ich znakiem „MET” pobiera się za każdy zbadany wyrób 0,50 zł.

§ 8. Za zbadanie każdej oddzielnej próbki cieczy probierczej pobiera się opłatę w wysokości 2,00 zł.

§ 9. Za wystawienie świadectwa badania, jeżeli nie stanowi jedyne dowodu dokonanej czynności, pobiera się opłatę w wysokości 10,00 zł.

884

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI

z dnia 11 lipca 2001 r.

w sprawie ustanowienia automatycznej rejestracji obrotu w przywozie sprzętu do gier towarzyskich.

Na podstawie art. 8 ust. 2 pkt 3 i art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 11 grudnia 1997 r. o administrowaniu obrotem z zagranicą towarami i usługami (Dz. U. Nr 157, poz. 1026, z 1999 r. Nr 55, poz. 587 i Nr 101, poz. 1178, z 2000 r. Nr 119, poz. 1250 oraz z 2001 r. Nr 29, poz. 320 i Nr 42, poz. 472) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do dnia 31 grudnia 2002 r. ustanawia się automatyczną rejestrację obrotu w przywozie na polski ob-

szar celny sprzętu do gier towarzyskich wymienionego w załączniku do rozporządzenia.

§ 2. Pozwolenia na przywóz towarów, o których mowa w § 1, wydają organy celne.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Gospodarki: *J. Steinhoff*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 11 lipca 2001 r. (poz. 884)

WYKAZ SPRZĘTU DO GIER TOWARZYSKICH OBJĘTEGO AUTOMATYCZNĄ REJESTRACJĄ OBROTU W PRZYWOZIE

Kod PCN	Wyszczególnienie
9504	Sprzęt do gier towarzyskich, stołowych, salonowych, w tym bilardy elektryczne, stoły bilardowe, specjalne stoły do gier rozgrywanych w kasynach oraz wyposażenie automatycznych kręgielni:
9504 30	— Pozostałe gry uruchamiane przez wrzucenie monety lub żetonu, oprócz wyposażenia kręgielni:
9504 30 10 0	— — Gry z ekranem
	— — Pozostałe:
9504 30 50 0	— — — Pozostałe
9504 30 90 0	— — Części
9504 90	— Pozostałe:
9504 90 90 0	— — Pozostałe

885**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI**

z dnia 23 lipca 2001 r.

w sprawie pozwoleń na przywóz na polski obszar celny sprzętu do gier towarzyskich.

Na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 11 grudnia 1997 r. o administrowaniu obrotem z zagranicą towarami i usługami (Dz. U. Nr 157, poz. 1026, z 1999 r. Nr 55, poz. 587 i Nr 101, poz. 1178, z 2000 r. Nr 119, poz. 1250 oraz z 2001 r. Nr 29, poz. 320 i Nr 42, poz. 472) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wzór wniosku stosowany w postępowaniu o wydanie pozwolenia na przywóz sprzętu do gier towarzyskich,
- 2) wykaz dokumentów i informacji, które powinny być dołączone do wniosku,
- 3) warunki wydania pozwolenia,
- 4) wzór pozwolenia oraz sposób i tryb ewidencjonowania wydanych pozwoleń w ramach automatycznej rejestracji obrotu, ustanowionej rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 11 lipca 2001 r. w sprawie ustanowienia automatycznej rejestracji obrotu w przywozie sprzętu do gier towarzyskich (Dz. U. Nr 81, poz. 884).

§ 2. 1. Organy celne wydają pozwolenie na przywóz na polski obszar celny sprzętu do gier towarzyskich, wymienionego w załączniku do rozporządzenia, o którym mowa w § 1 pkt 4, zwane dalej „pozwoleniem”, na wniosek osoby krajowej w rozumieniu art. 3 § 1 pkt 11 lit. a) lub b) ustawy z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny, zwanej dalej „wnioskodawcą”.

2. Wnioski o wydanie pozwolenia składa się wraz z dokonaniem zgłoszenia do procedury dopuszczenia do obrotu.

3. Wzór wniosku o wydanie pozwolenia określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 3. Do wniosku o wydanie pozwolenia należy dołączyć:

- 1) aktualne dokumenty potwierdzające prowadzenie przez wnioskodawcę działalności gospodarczej w zakresie działalności wytwórczej, handlowej lub usługowej,
- 2) kopię zaświadczenia o nadaniu wnioskodawcy numeru identyfikacyjnego REGON.

§ 4. Dokument, o którym mowa w § 3 pkt 1, może być dołączony w oryginale lub kopii poświadczony urzędowo, notarialnie lub przez osoby uprawnione do składania oświadczeń woli w imieniu wnioskodawcy.

§ 5. Warunkiem wydania pozwolenia jest:

- 1) złożenie prawidłowo wypełnionego wniosku wraz z wszystkimi wymaganymi dokumentami, zgodnie z postanowieniami § 3,

- 2) wniesienie opłaty za wydanie pozwolenia, określonej w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 24 grudnia 1997 r. w sprawie określenia wysokości opłat za wydanie pozwolenia na przywóz towarów na polski obszar celny lub na wywóz towarów z polskiego obszaru celnego (Dz. U. Nr 162, poz. 1127).

§ 6. Wzór pozwolenia określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 7. Organ celny, który wydał pozwolenie, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych uwierzytelnioną kopię tego pozwolenia wraz z uwierzytelnioną kopią wniosku, na podstawie którego pozwolenie zostało udzielone, w terminie 7 dni od dnia wydania tego pozwolenia.

§ 8. 1. Ewidencja udzielonych pozwoleń jest prowadzona przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, w formie księgi ewidencyjnej, oddzielnie dla każdego pozwolenia.

2. Księgę ewidencyjną, o której mowa w ust. 1, można prowadzić w systemie elektronicznym, pod warunkiem że zawarte w niej dane znajdują potwierdzenie w dokumentach przechowywanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

3. Wpis do księgi ewidencyjnej powinien być trwały i wyraźny, nie może być wymazywany ani w inny sposób usuwany.

4. Księgę ewidencyjną i wydruki z systemu elektronicznego przechowuje się zgodnie z przepisami dotyczącymi klasyfikowania dokumentów do celów archiwalnych.

5. Ewidencja, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać:

- 1) numer pozwolenia,
- 2) datę wydania pozwolenia,
- 3) numer identyfikacyjny (REGON) wnioskodawcy,
- 4) nazwę i adres wnioskodawcy,
- 5) numer wniosku,
- 6) wielkość, na jaką wydano pozwolenie.

§ 9. Rozporządzenie wychodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Gospodarki: *J. Steinhoff*

Załączniki do rozporządzenia Ministra Gospodarki
z dnia 23 lipca 2001 r. (poz. 885)

Załącznik nr 1

miejsce na znaczki skarbowe

DYREKTOR URZĘDU CELNEGO <i>adres</i>	FORMULARZ	Data wpływu
		Numer wniosku
		Wniosek przyjął
		Wniosek przekazano do

Wypełnia wnioskodawca

WNIOSEK
o udzielenie pozwolenia na przywóz sprzętu do gier towarzyskich w ramach
automatycznej rejestracji obrotu ¹

1. Numer identyfikacyjny wnioskodawcy (REGON).....
2. Numer identyfikacji podatkowej wnioskodawcy (NIP).....
3. Wnioskodawca

(pełna nazwa)

Wnioskodawca

(nazwa skrócona)

4. Adres wnioskodawcy: ulica, kod pocztowy
miejsowość
- telefon.....teleks.....telefaks.....
- poczta elektroniczna

5. Wykaz towarów, na które ma być udzielone pozwolenie ²

Kod PCN (9 znaków)	Wyszczególnienie	Cena jednostkowa	Wnioskowana ilość	Wnioskowana wartość

6. Kraj pochodzenia towaru i nazwa producenta
-
7. Kraj zakupu
8. Nazwisko osoby, która mogłaby udzielić dodatkowych informacji
- telefon.....teleks.....telefaks.....
- poczta elektroniczna

Oświadczam, że wszystkie powyższe dane są prawdziwe.

.....
(data wystawienia wniosku)

.....
(podpis i pieczęć osoby upoważnionej
oraz pieczęć firmowa)

Załączniki:

¹ Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 11 lipca 2001r. w sprawie ustanowienia automatycznej rejestracji obrotu w przywozie sprzętu do gier towarzyskich (Dz. U. Nr 81, poz. 884).

² Wniosek powinien zawierać nazwę towaru i odpowiednie oznaczenia kodowe według kodu PCN, zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 11 lipca 2001 r. w sprawie ustanowienia automatycznej rejestracji obrotu w przywozie sprzętu do gier towarzyskich (Dz.U. Nr 81, poz. 884)

(Str. 1)

**DYREKTOR URZĘDU
CELNEGO**

Warszawa **RR.MM.DD**

adres

DECYZJA

NR

Na podstawie:

art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. — Kodeks postępowania administracyjnego w związku z § 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 11 lipca 2001 r. w sprawie ustanowienia automatycznej rejestracji obrotu w przywozie sprzętu do gier towarzyskich (Dz.U. Nr 81, poz. 884)

po rozpatrzeniu wniosku z dnia nr udziela się
pozwolenia:

nazwa i adres osoby, której udzielono pozwolenia

na przywóz następujących towarów:

Lp. 1

Kraj pochodzenia	
Ilość lub masa	
Wartość w walucie	
Kod PCN	Wyszczególnienie

W przypadku większej ilości pozycji w pozwoleniu Lp. do „n”

Pozwolenie jest ważne do **RR.MM.DD.**

ciąg dalszy na stronie 2

(Str. 2)

UWAGI

UZASADNIENIE

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji służy stronie odwołanie do Prezesa Głównego Urzędu Cef, wniesione w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji stronie (art. 127 § 2 i art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego).
2. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem organu celnego, który wydał decyzję (art. 129 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego).
3. Po wyczerpaniu środków odwoławczych strona może wnieść skargę na decyzję z powodu jej niezgodności z prawem bezpośrednio do Naczelnego Sądu Administracyjnego w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji skarżącemu (art. 34 ust. 1 i 2 oraz art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 1995 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym).

Podpis

Pieczęć

886

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 31 lipca 2001 r.

w sprawie szczegółowego sposobu wykonywania nadzoru nad wykonywaniem orzeczeń w sprawach nieletnich.

Na podstawie art. 78 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz. U. Nr 35, poz. 228, z 1992 r. Nr 24, poz. 101, z 1995 r. Nr 89, poz. 443, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 83, poz. 931 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 91, poz. 1010) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy sposób wykonywania przez sędziów rodzinnych nadzoru nad wykonywaniem orzeczeń o skierowaniu nieletniego do ośrodka kuratorskiego, o umieszczeniu w placówce opiekuńczo-wychowawczej, domu pomocy społecznej, ośrodka szkolno-wychowawczym, publicznym zakładzie opieki zdrowotnej, schronisku dla nieletnich i zakładzie poprawczym, jak również decyzji o umieszczeniu w policyjnej izbie dziecka, a w szczególności:

- 1) tryb przeprowadzania kontroli,
- 2) sposób dokumentowania jej przebiegu i wyników,
- 3) tryb wykonywania zaleceń wydanych w toku sprawowania nadzoru.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o placówce, należy przez to rozumieć ośrodek kuratorski, placówkę opiekuńczo-wychowawczą, dom pomocy społecznej, ośrodek szkolno-wychowawczy, publiczny zakład opieki zdrowotnej, schronisko dla nieletnich, zakład poprawczy, policyjną izbę dziecka.

§ 3. Nadzór nad placówką wykonuje sędzia rodziny wyznaczony przez prezesa sądu okręgowego, w którego okręgu znajduje się ta placówka.

§ 4. Sędzia rodzinny niezwłocznie powiadamia kierownika placówki o przystąpieniu do czynności kontrolnych i o zakresie kontroli.

§ 5. Wykonywanie nadzoru polega na kontroli i ocenie:

- 1) legalności umieszczenia i pobytu nieletnich w placówce oraz zwalniania ich z placówki,
- 2) zgodności umieszczania nieletnich w placówce z orzeczeniami sądów,
- 3) przestrzegania praw i obowiązków nieletnich, zwłaszcza w zakresie, w jakim naruszenie tych praw i obowiązków może pociągać za sobą odpowiedzialność karną i dyscyplinarną,
- 4) zgodności udzielania nagród i stosowania kar dyscyplinarnych z obowiązującymi w tym zakresie przepisami,
- 5) prawidłowości stosowanych w placówce metod i środków oddziaływania na nieletnich, zwłaszcza w zakresie ich zgodności z prawem i skuteczności,
- 6) prawidłowości dokumentacji dotyczącej nieletniego oraz dokonywania okresowych analiz i ocen postępów w procesie resocjalizacji,
- 7) przestrzegania ustalonego porządku, dyscypliny i prawidłowości postępowania w przypadku ujawnienia popełnienia przestępstwa oraz w innych przypadkach zagrożenia bezpieczeństwa placówki,

- 8) zapewnienia nieletniemu warunków bytowych i sanitarnych, opieki zdrowotnej oraz możliwości udziału w zajęciach kulturalno-oświatowych i rekreacyjnych oraz rozwijania jego aktywności społecznej,
- 9) udzielania nieletnim opuszczającym placówkę odpowiedniej pomocy określonej odrębnymi przepisami,
- 10) prawidłowości i terminowości załatwiania próśb, skarg i wniosków nieletnich.

§ 6. 1. Z przebiegu kontroli sędzia rodzinny sporządza sprawozdanie, które powinno zawierać dane dotyczące zakresu kontroli, omówienie czynności kontrolnych oraz zwięzłe ustalenie wyników przeprowadzonej kontroli wraz z zaleceniami pokontrolnymi, zmierzającymi do usunięcia stwierdzonych uchybień i zapobieżenia ich powstawaniu.

2. Oryginał sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, przechowuje się w aktach właściwego sądu okręgowego. Jego odpis prezes sądu okręgowego przesyła w terminie 14 dni od dnia zakończenia kontroli kierownikowi placówki oraz organowi prowadzącemu placówkę.

§ 7. 1. Kierownik placówki lub organ prowadzący placówkę może w terminie 14 dni od dnia otrzymania sprawozdania zgłosić prezesowi sądu okręgowego zastrzeżenia, uwagi lub wnioski dotyczące ustaleń wyników kontroli i zaleceń pokontrolnych.

2. Prezes sądu okręgowego w terminie 30 dni od dnia otrzymania zastrzeżeń, uwag lub wniosków, o któ-

rych mowa w ust. 1, zawiadamia zgłaszającego o sposobie ich załatwienia i wyznacza termin do wykonania zaleceń pokontrolnych.

3. W celu omówienia wyników kontroli prezes sądu okręgowego może zorganizować naradę pokontrolną. O terminie i przedmiocie narady zawiadamia się kierownika placówki i organ prowadzący placówkę.

§ 8. Kierownik placówki lub organ prowadzący placówkę po upływie wyznaczonego terminu do wykonania zaleceń pokontrolnych niezwłocznie składa sędziemu rodzinnemu sprawującemu nadzór informację dotyczącą zakresu i sposobu ich wykonania.

§ 9. W celu zapewnienia prawidłowego sprawowania nadzoru oraz właściwego wykonywania zaleceń pokontrolnych prezes sądu okręgowego może organizować narady z udziałem sędziów rodzinnych sprawujących nadzór, kierowników nadzorowanych placówek oraz przedstawicieli organów prowadzących te placówki.

§ 10. Traci moc zarządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 26 kwietnia 1983 r. w sprawie zasad i trybu sprawowania przez sędziów rodzinnych nadzoru nad wykonywaniem orzeczeń w sprawach nieletnich (Dz. Urz. Ministerstwa Sprawiedliwości Nr 3, poz. 16).

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *S. Iwanicki*

887

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z dnia 31 lipca 2001 r.

w sprawie należności pieniężnych przysługujących członkom komisji wyborczych w wyborach do Sejmu i do Senatu oraz trybu udzielania im dni wolnych od pracy.

Na podstawie art. 35 ust. 6, art. 40 ust. 3 i art. 47 ust. 2 ustawy z dnia 12 kwietnia 2001 r. — Ordynacja wyborcza do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 46, poz. 499 i Nr 74, poz. 786) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wysokość oraz szczegółowe zasady, na których przysługują diety, zryczałtowane diety, zwrot kosztów podróży i noclegów oraz tryb udzielania dni wolnych od pracy osobom powołanym w skład Państwowej Komisji Wyborczej oraz okręgowych i obwodowych komisji wyborczych, zwanych

dalej „komisjami”, oraz osobom powołanym w skład inspekcji Państwowej Komisji Wyborczej i okręgowych komisji wyborczych.

§ 2. 1. Członkom komisji przysługują, w związku z udziałem w pracach tych komisji, diety oraz zwrot kosztów podróży i noclegów, na zasadach określonych w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 1 czerwca 1998 r. w sprawie zasad ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju (Dz. U. Nr 69, poz. 454 i z 2000 r. Nr 13, poz. 173), z uwzględ-

nieniem zmian wynikających z niniejszego rozporządzenia.

2. Dieta dla członków komisji wynosi półtorej diety określonej w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1.

3. Dieta, której wysokość określono w ust. 2, nie przysługuje za czas związany z przeprowadzeniem głosowania i ustaleniem wyników głosowania.

§ 3. 1. Członkom komisji przysługuje zwrot kosztów przejazdów publicznymi środkami komunikacji.

2. W uzasadnionych przypadkach, związanych w szczególności z brakiem możliwości dojazdu publicznymi środkami komunikacji, członkom komisji, zamieszkałym poza miejscowością stanowiącą siedzibę komisji, przysługuje zwrot kosztów przejazdu własnym pojazdem samochodowym, według stawek określonych w rozporządzeniu Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 26 marca 1998 r. w sprawie warunków ustalania i zasad zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy (Dz. U. Nr 41, poz. 239).

§ 4. Członkom komisji w obwodach głosowania utworzonych za granicą i na polskich statkach morskich przysługują diety i zwrot kosztów podróży na zasadach określonych w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 8 maja 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikowi z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju (Dz. U. Nr 50, poz. 525).

§ 5. Należności, o których mowa w § 2—4, są wypłacane na podstawie polecenia wyjazdu służbowego wystawionego przez przewodniczącego albo, z jego upoważnienia, przez zastępcę przewodniczącego właściwej komisji.

§ 6. 1. Członkom okręgowych i obwodowych komisji wyborczych za czas uczestnictwa w czynnościach związanych z przeprowadzeniem głosowania oraz ustaleniem wyników głosowania i wyborów przysługuje zryczałtowana dieta, w wysokości ustalonej na podstawie kwoty bazowej przyjmowanej do ustalenia wynagrodzenia osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, z zastosowaniem mnożników:

- 1) dla członków okręgowych komisji wyborczych — 0,23,
- 2) dla członków obwodowych komisji wyborczych — 0,085.

2. Zryczałtowana dieta jest wypłacana na podstawie pisemnego potwierdzenia przewodniczącego albo, z jego upoważnienia, zastępcy przewodniczącego właściwej komisji udziału w czynnościach, o których mowa w ust. 1.

§ 7. 1. Członkowie obwodowych komisji wyborczych, w razie zamiaru skorzystania ze zwolnienia od pracy, o którym mowa w art. 35 ust. 3 ustawy z dnia

12 kwietnia 2001 r. — Ordynacja wyborcza do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, są obowiązani, na co najmniej 3 dni przed przewidywanym terminem nieobecności w pracy uprzedzić, w formie pisemnej, pracodawcę o przyczynie i przewidywanym okresie nieobecności w pracy, a następnie nie później niż następnego dnia po ustaniu zwolnienia od pracy dostarczyć pracodawcy zaświadczenie usprawiedliwiające nieobecność w pracy wykonywaniem zadań w obwodowej komisji wyborczej.

2. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać imię i nazwisko osoby wchodzącej w skład obwodowej komisji wyborczej, wskazanie podstawy prawnej zwolnienia od pracy, przyczynę i czas nieobecności w pracy. Zaświadczenie opatruje się pieczęcią obwodowej komisji wyborczej. Zaświadczenie podpisuje przewodniczący obwodowej komisji wyborczej. Zaświadczenie dla przewodniczącego komisji podpisuje jego zastępca.

3. Zaświadczenie jest sporządzane w dwóch egzemplarzach. Jeden egzemplarz otrzymuje osoba zainteresowana, drugi pozostaje w obwodowej komisji wyborczej.

§ 8. 1. Osobom powołanym w skład inspekcji Państwowej Komisji Wyborczej oraz w skład inspekcji okręgowych komisji wyborczych przysługują:

- 1) diety oraz zwrot kosztów podróży i noclegów — w wysokości i na zasadach określonych w § 2—5,
- 2) zryczałtowane diety za czas wykonywania prac związanych z przeprowadzeniem głosowania oraz ustaleniem wyników głosowania — w wysokości ustalonej na podstawie kwoty bazowej przyjmowanej do ustalenia wynagrodzenia osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, z zastosowaniem mnożnika — 0,14,
- 3) zwolnienie od pracy do 5 dni w związku z wykonywaniem zadań w inspekcji.

2. Przy realizacji świadczeń, o których mowa w ust. 1, przepisy § 6 ust. 2 oraz § 7 stosuje się odpowiednio.

§ 9. 1. Należności, o których mowa w § 2—4 oraz § 6 i 8, wypłacają:

- 1) członkom okręgowych komisji wyborczych oraz osobom powołanym w skład inspekcji okręgowych komisji wyborczych — właściwe delegatury wojewódzkie Krajowego Biura Wyborczego,
- 2) członkom Państwowej Komisji Wyborczej oraz osobom powołanym w skład inspekcji Państwowej Komisji Wyborczej — Zespół Finansowy Krajowego Biura Wyborczego,
- 3) członkom obwodowych komisji wyborczych — właściwe zarządy gmin i konsulowie, z zastrzeżeniem pkt 4,
- 4) członkom obwodowych komisji wyborczych na polskich statkach morskich — delegatury woje-

wódkie Krajowego Biura Wyborczego właściwe dla siedziby armatora statku, za pośrednictwem armatora.

2. Członkom, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, należności wypłacane są po przyjęciu protokołów głosowania w obwodach przez właściwą okręgową komisję.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:
M. Biernacki

888

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z dnia 31 lipca 2001 r.

w sprawie lokali obwodowych komisji wyborczych dostosowanych do potrzeb wyborców niepełnosprawnych.

Na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 12 kwietnia 2001 r. — Ordynacja wyborcza do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 46, poz. 499 i Nr 74, poz. 786) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) warunki techniczne, jakim powinien odpowiadać lokal obwodowej komisji wyborczej, tak aby został dostosowany do potrzeb wyborców niepełnosprawnych, zwany dalej „lokałem wyborczym”,
- 2) liczbę lokali wyborczych w gminie.

§ 2. 1. Na każde 15.000 mieszkańców gminy powinien przypadać co najmniej jeden lokal wyborczy, z tym że w każdej gminie powinien być co najmniej jeden taki lokal.

2. W informacji o numerach i granicach obwodów głosowania oraz siedzibach obwodowych komisji wyborczych, o której mowa w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 12 kwietnia 2001 r. — Ordynacja wyborcza do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, zwanej dalej „ustawą”, lokale obwodowych komisji wyborczych dostosowanych do potrzeb wyborców niepełnosprawnych oznacza się adnotacją: „lokal dostosowany do potrzeb wyborców niepełnosprawnych”.

§ 3. Lokal wyborczy powinien znajdować się na parterze budynku, który jest wyposażony w podjazdy lub inne urządzenia umożliwiające samodzielne dotarcie wyborcy niepełnosprawnego do lokalu wyborczego na wózku inwalidzkim, oraz powinien mieć wymiary zapewniające swobodne poruszanie się po nim wyborców niepełnosprawnych, w szczególności przejście pomiędzy miejscem wydania karty do głosowania, miejscem zapewniającym tajność głosowania a urną powinno mieć szerokość co najmniej 1,5 m.

§ 4. 1. Położenie drzwi wejściowych do lokalu wyborczego oraz kształt i wymiary pomieszczeń wejścio-

wych powinny umożliwiać dogodne warunki ruchu osobom niepełnosprawnym.

2. Drzwi wejściowe do lokalu wyborczego:

- 1) powinny mieć szerokość w świetle co najmniej 0,9 m, a w wypadku zastosowania drzwi zewnętrznych dwuskrzydłowych szerokość skrzydła zasadniczego nie może być mniejsza niż 0,9 m,
- 2) mogą być obrotowe lub wahadłowe, pod warunkiem usytuowania przy nich drzwi rozwieranych lub rozsuwanych, przystosowanych do ruchu osób niepełnosprawnych.

3. W drzwiach, o których mowa w ust. 2, wysokość progów nie może przekraczać 5 mm.

§ 5. Urna wyborcza w lokalu wyborczym powinna mieć nie więcej niż 1 m wysokości.

§ 6. 1. W lokalu wyborczym należy zapewnić osobom niepełnosprawnym co najmniej jedno miejsce zapewniające tajność głosowania, dostosowane do potrzeb wynikających z ich niepełnosprawności.

2. Miejsce, o którym mowa w ust. 1, powinno mieć co najmniej 1,2 m szerokości i 1,2 m głębokości oraz umożliwiać pisanie na dwóch wysokościach: 0,8 i 1,1 m.

§ 7. W lokalu wyborczym urzędowe obwieszczenia i informację Państwowej Komisji Wyborczej, o których mowa w art. 65 ustawy, umieszcza się również w miejscu dostępnym dla wyborców poruszających się na wózkach inwalidzkich na wysokości 0,9 m.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:
M. Biernacki

889

OBWIESZCZENIE MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 18 lipca 2001 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o kulturze fizycznej.

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. Nr 62, poz. 718 i z 2001 r. Nr 46, poz. 499) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 25, poz. 113), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 21 listopada 1996 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. Nr 137, poz. 639),
- 2) ustawą z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. Nr 121, poz. 769),
- 3) ustawą z dnia 20 sierpnia 1997 r. — Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. Nr 121, poz. 770),
- 4) ustawą z dnia 22 sierpnia 1997 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. Nr 106, poz. 680),
- 5) ustawą z dnia 11 grudnia 1997 r. o zmianie ustawy o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 160, poz. 1078),
- 6) ustawą z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej — w związku z reformą ustroju państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 668),
- 7) ustawą z dnia 4 listopada 1999 r. o zmianie ustawy o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 96, poz. 1106),
- 8) ustawą z dnia 19 listopada 1999 r. — Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178),
- 9) ustawą z dnia 20 stycznia 2000 r. o zmianie ustawy o kulturze fizycznej oraz ustawy o grach losowych i zakładach wzajemnych (Dz. U. Nr 9, poz. 117),
- 10) ustawą z dnia 26 lipca 2000 r. o zmianie ustawy o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 72, poz. 839),
- 11) ustawą z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 43),
- 12) ustawą z dnia 22 grudnia 2000 r. o zmianie niektórych upoważnień ustawowych do wydawania aktów normatywnych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 120, poz. 1268)

i zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy nie obejmuje:

- 1) art. 58—60 oraz art. 63 i 64 ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 25, poz. 113), które stanowią:

„Art. 58. W ustawie z dnia 26 stycznia 1982 r. — Karta Nauczyciela (Dz. U. Nr 3, poz. 19, Nr 25, poz. 187 i Nr 31, poz. 214, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 4, poz. 24 i Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 197 i 198, Nr 36, poz. 206 i Nr 72, poz. 423, z 1991 r. Nr 95, poz. 425 i Nr 104, poz. 450, z 1992 r. Nr 53, poz. 252, Nr 54, poz. 254 i Nr 90, poz. 451, z 1993 r. Nr 129, poz. 602, z 1994 r. Nr 43, poz. 163, Nr 105, poz. 509 i Nr 113, poz. 547 oraz z 1995 r. Nr 138, poz. 681) w art. 5 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

«4) trenerów zatrudnionych w szkołach i klasach z rozszerzonym programem wychowania fizycznego, szkołach i klasach sportowych, szkołach i klasach mistrzostwa sportowego, placówkach wychowania pozaszkolnego oraz w uczniowskich klubach sportowych, a także trenerów zatrudnionych w innych klubach sportowych, dla których praca z dziećmi i młodzieżą stanowi podstawowe zajęcie — w porozumieniu z Prezesem Urzędu Kultury Fizycznej i Sportu^{a)}.»

Art. 59. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 1993 r. Nr 90, poz. 416 i Nr 134, poz. 646, z 1994 r. Nr 43, poz. 163, Nr 90, poz. 419, Nr 113, poz. 547 i Nr 123, poz. 602 oraz z 1995 r. Nr 5, poz. 25 i Nr 133, poz. 654) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 21 w ust. 1:

a) dodaje się pkt 10a w brzmieniu:

«10a) wartość otrzymanego ubioru reprezentacyjnego i sportowego członka polskiej reprezentacji olimpijskiej,»

b) dodaje się pkt 40a w brzmieniu:

«40a) nagrody wypłacane przez Polski Komitet Olimpijski i Polski Komitet Paraolimpijski za uzyskanie wyników na igrzyskach olimpijskich i paraolimpijskich,»;

^{a)} Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 stycznia 2000 r. o zmianie ustawy o kulturze fizycznej oraz ustawy o grach losowych i zakładach wzajemnych (Dz. U. Nr 9, poz. 117), która weszła w życie z dniem 26 lutego 2000 r., z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 2000 r.

2) w art. 22 w ust. 9 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

«3a) z tytułu uprawiania sportu, z wyłączeniem sportu profesjonalnego, oraz z tytułu prowadzenia zawodów sportowych przez sędziego — 50%,».

Art. 60. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 1993 r. Nr 106, poz. 482 i Nr 134, poz. 646, z 1994 r. Nr 1, poz. 2, Nr 43, poz. 163, Nr 80, poz. 368, Nr 87, poz. 406, Nr 90, poz. 419, Nr 113, poz. 547, Nr 123, poz. 602 i Nr 127, poz. 627 oraz z 1995 r. Nr 5, poz. 25, Nr 86, poz. 433, Nr 96, poz. 478, Nr 133, poz. 654 i Nr 142, poz. 704) w art. 17 w ust. 1 dodaje się pkt 4l w brzmieniu:

«4l) dochody przekazane na rzecz Polskiego Komitetu Olimpijskiego oraz Polskiego Komitetu Paraolimpijskiego w części przeznaczonych na przygotowanie, wyposażenie i uczestnictwo krajowej reprezentacji w igrzyskach olimpijskich i paraolimpijskich.»

„Art. 63. 1. W sprawach o rejestrację stowarzyszeń kultury fizycznej, wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy ustawy — Prawo o stowarzyszeniach.

2. Postępowanie likwidacyjne stowarzyszeń kultury fizycznej, wszczęte przed dniem wejścia w życie ustawy, prowadzi się na podstawie dotychczasowych przepisów.

Art. 64. Dotychczasowe organy rejestracyjne stowarzyszeń kultury fizycznej i ich związków, w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, przekażą dokumentację tych stowarzyszeń i ich związków, z wyjątkiem uczniowskich klubów sportowych, do właściwych sądów rejestrowych.”;

2) art. 8 ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. Nr 137, poz. 639), który stanowi:

„Art. 8. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1997 r. i ma zastosowanie do dochodów uzyskanych od tego dnia.”;

3) art. 88 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. Nr 121, poz. 769), który stanowi:

„Art. 88. Ustawa wchodzi w życie w terminie i na zasadach określonych ustawą — Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym, z wyjątkiem:

1) przepisów art. 6, art. 19 ust. 4, art. 48, art. 54, art. 83 i art. 87, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia,

2) przepisów art. 85, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1998 r.”;

4) art. 99 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. — Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. Nr 121, poz. 770), który stanowi:

„Art. 99. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r., z tym że przepisy art. 12—98 wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;

5) art. 28 ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. Nr 106, poz. 680), który stanowi:

„Art. 28. Ustawa wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 19, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1999 r.”;

6) art. 2 ustawy z dnia 11 grudnia 1997 r. o zmianie ustawy o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 160, poz. 1078), który stanowi:

„Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1998 r.”;

7) art. 150 ustawy z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej — w związku z reformą ustrojową państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 668), który stanowi:

„Art. 150. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1999 r., z wyjątkiem art. 26, art. 128 pkt 2, art. 139 pkt 1 i 10, art. 145 ust. 2 i 4, art. 146 ust. 2 i 4 oraz art. 147 ust. 2 i 3, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, i art. 34 pkt 1, art. 36 pkt 23, art. 48 pkt 1 i 3, art. 84, art. 97 pkt 1—3, 5—10 i 12—36 oraz art. 139 pkt 9 lit. a), które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2000 r.”;

8) art. 2—5 ustawy z dnia 4 listopada 1999 r. o zmianie ustawy o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 96, poz. 1106), które stanowią:

„Art. 2. Do dnia 30 czerwca 2002 r. w skład ligi zawodowej, o której mowa w art. 36 ustawy wymienionej w art. 1, mogą wchodzić oprócz sportowych spółek akcyjnych również stowarzyszenia kultury fizycznej.

Art. 3. W styczniu i lutym 2000 r. świadczenie, o którym mowa w art. 28a ustawy wymienionej w art. 1, przysługuje w wysokości przeciętnego wynagrodzenia w 1998 r., ogłoszonego na podstawie art. 20 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118 oraz

z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 70, poz. 774 i Nr 72, poz. 801 i 802).

Art. 4. Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w art. 1 zachowują moc dotychczasowe przepisy wykonawcze, z wyjątkiem przepisów wydanych na podstawie art. 48 ust. 1 i 3 ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 6, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2000 r.”;

9) art. 100 ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. — Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178), który stanowi:

„Art. 100. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r., z wyjątkiem przepisów art. 4 pkt 3 i 4, rozdziału 5 i 6 oraz art. 89, art. 90 i art. 98 ust. 1 i 2, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, oraz art. 13 w zakresie dotyczącym możliwości realizacji określonych obowiązków za pośrednictwem rachunku w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, art. 79 oraz art. 88 ust. 2 i 3, które wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.”;

10) art. 3 ustawy z dnia 20 stycznia 2000 r. o zmianie ustawy o kulturze fizycznej oraz ustawy o grach losowych i zakładach wzajemnych (Dz. U. Nr 9, poz. 117), który stanowi:

„Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 2000 r.”;

11) art. 2 ustawy z dnia 26 lipca 2000 r. o zmianie ustawy o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 72, poz. 839), który stanowi:

„Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem 31 sierpnia 2000 r.”;

12) art. 75 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 43), który stanowi:

„Art. 75. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.”;

13) art. 78 i 79 ustawy z dnia 22 grudnia 2000 r. o zmianie niektórych upoważnień ustawowych do wydawania aktów normatywnych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 120, poz. 1268), które stanowią:

„Art. 78. Akty wydane na podstawie upoważnień ustawowych zmienianych niniejszą ustawą zachowują moc do czasu ich zastąpienia przez akty wydane na podstawie niniejszej ustawy.

Art. 79. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów:

1) art. 74, który wchodzi w życie z dniem 30 grudnia 2000 r.,

2) art. 27 pkt 5 lit. b) i c), które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r.,

3) art. 61, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r.”

Marszałek Sejmu: *M. Płażyński*

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 18 lipca 2001 r. (poz. 889)

USTAWA

z dnia 18 stycznia 1996 r.

o kulturze fizycznej.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Kultura fizyczna jest częścią kultury narodowej, chronionej przez prawo. Obywatele, bez względu na wiek, płeć, wyznanie, rasę oraz stopień i rodzaj niepełnosprawności — korzystają z równego prawa do różnych form kultury fizycznej.

2. Ustawa określa zasady działalności w sferze kultury fizycznej, a także zadania organów administracji rządowej i samorządu terytorialnego, stowarzyszeń kultury fizycznej i ich związków oraz innych podmiotów w zakresie zapewnienia prawidłowej realizacji procesu

wychowania fizycznego, uprawiania sportu i rekreacji ruchowej oraz prowadzenia rehabilitacji ruchowej.

Art. 2. 1. Podstawowymi celami kultury fizycznej jest dbałość o prawidłowy rozwój psychofizyczny i zdrowie wszystkich obywateli.

2. Cele, o których mowa w ust. 1, realizowane są w szczególności poprzez:

1) wychowanie fizyczne,

2) sport,

3) rekreację ruchową,

4) rehabilitację ruchową.

Art. 3. W rozumieniu niniejszej ustawy:

- 1) kulturą fizyczną jest wiedza, wartości, zwyczaje, działania podejmowane dla zapewnienia rozwoju psychofizycznego, wychowania, doskonalenia uzdolnień i sprawności fizycznej człowieka, a także dla zachowania oraz przywrócenia jego zdrowia,
- 2) wychowanie fizyczne jest procesem kształtującym harmonijny rozwój psychofizyczny dzieci i młodzieży,
- 3) sport jest formą aktywności człowieka, mającą na celu doskonalenie jego sił psychofizycznych, indywidualnie lub zbiorowo, według reguł umownych,
- 4) sport wyczynowy jest formą działalności człowieka, podejmowaną dobrowolnie, w drodze rywalizacji, dla uzyskania maksymalnych wyników sportowych,
- 5) sport profesjonalny jest rodzajem sportu wyczynowego, uprawianym w celach zarobkowych,
- 6) zawodnikiem jest osoba uprawiająca amatorsko albo profesjonalnie określoną dyscyplinę sportu i uczestnicząca we współzawodnictwie sportowym,
- 7) współzawodnictwo sportowe jest indywidualną lub zbiorową rywalizacją osób zmierzających, zwłaszcza w trakcie zawodów sportowych, do pokonania czasu, przestrzeni, przeszkód lub przeciwnika,
- 8) rekreacja ruchowa jest formą aktywności fizycznej, podejmowaną dla wypoczynku i odnowy sił psychofizycznych,
- 9) rehabilitacja ruchowa jest procesem mającym na celu przywrócenie, poprawę lub utrzymanie psychofizycznej sprawności osób czasowo lub trwale niepełnosprawnych za pomocą specjalnych zabiegów i ćwiczeń fizycznych — w oparciu o wiedzę medyczną.

Art. 4.¹⁾ Organy administracji rządowej i jednostki samorządu terytorialnego tworzą warunki prawno-organizacyjne i ekonomiczne dla rozwoju kultury fizycznej.

Rozdział 2

Struktura organizacyjna kultury fizycznej

Art. 5. 1.²⁾ Centralnym organem administracji rządowej w zakresie kultury fizycznej jest Prezes Urzędu Kultury Fizycznej i Sportu.

¹⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 111 pkt 1 ustawy z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej — w związku z reformą ustrojową państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 668), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 1999 r.

²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 stycznia 2000 r. o zmianie ustawy o kulturze fizycznej oraz ustawy o grach losowych i zakładach wzajemnych (Dz. U. Nr 9, poz. 117), która weszła w życie z dniem 26 lutego 2000 r., z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 2000 r.

2.²⁾ Zadania Prezesa Urzędu Kultury Fizycznej i Sportu oraz sposób ich realizacji określa ustawa.

3. (skreślony).³⁾

4.⁴⁾ Jednostki samorządu terytorialnego realizują zadania w zakresie kultury fizycznej jako zadania własne.

Art. 6. 1. Podstawową jednostką organizacyjną realizującą cele i zadania w zakresie kultury fizycznej jest klub sportowy.

2. Kluby sportowe, uczestniczące we współzawodnictwie sportowym, tworzone są w formie:

- 1) stowarzyszeń, zwanych dalej „stowarzyszeniami kultury fizycznej”,
- 2) spółek akcyjnych, zwanych dalej „sportowymi spółkami akcyjnymi”.

3. Kluby sportowe, które nie uczestniczą we współzawodnictwie sportowym, mogą być tworzone w innych, niż wymienione w ust. 2, przewidzianych prawem formach organizacyjnych.

Art. 7. 1. Szczególnym rodzajem klubu sportowego jest uczniowski klub sportowy.

2. Uczniowski klub sportowy działa na zasadach przewidzianych w ustawie z dnia 7 kwietnia 1989 r. — Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 855), z wyłączeniem przepisów dotyczących rejestracji.

3. Członkami uczniowskiego klubu sportowego mogą być w szczególności uczniowie, rodzice i nauczyciele.

4.⁵⁾ Uczniowskie kluby sportowe podlegają wpisowi do ewidencji, prowadzonej przez starostów właściwych ze względu na siedzibę klubów.

5. Uczniowskie kluby sportowe posiadają osobowość prawną.

Art. 8. 1. Kluby sportowe, o których mowa w art. 6 ust. 2, w liczbie co najmniej trzech mogą zakładać związki klubów, zwane dalej „związkami sportowymi”.

2. Członkami wspierającymi związku sportowego mogą być również kluby, o których mowa w art. 6 ust. 3, oraz inne osoby prawne i jednostki organizacyjne, których celem jest działalność w zakresie kultury fizycznej.

3. Do stowarzyszeń kultury fizycznej i związków sportowych stosuje się odpowiednio przepisy ustawy,

³⁾ Przez art. 111 pkt 2 lit. a) ustawy, o której mowa w przypisie 1.

⁴⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 111 pkt 2 lit. b) ustawy, o której mowa w przypisie 1.

⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 111 pkt 3 ustawy, o której mowa w przypisie 1.

o której mowa w art. 7 ust. 2, ze zmianami wynikającymi z niniejszej ustawy.

Art. 9. 1. Do podstawowych zadań związków sportowych należy w szczególności:

- 1) prowadzenie działalności w zakresie sportu i rekreacji ruchowej,
- 2) organizowanie zawodów, imprez sportowych i rekreacyjnych,
- 3) prowadzenie działalności wychowawczej i popularyzatorskiej w zakresie kultury fizycznej,
- 4) szkolenie oraz doskonalenie kadr trenersko-instruktorskich,
- 5) wspieranie działalności uczniowskich klubów sportowych.

2. Szczegółowe zadania związków sportowych oraz sposób ich realizacji określają statuty związków sportowych.

Art. 10. 1. Związkiem sportowym o zasięgu ogólnokrajowym, działającym tylko w jednej dyscyplinie lub dziedzinie sportu, jest polski związek sportowy.

2. W danej dyscyplinie lub dziedzinie sportu może działać tylko jeden polski związek sportowy.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do związków sportowych zrzeszających sportowców niepełnosprawnych.

4. Polski związek sportowy może być utworzony jedynie za zezwoleniem Prezesa Urzędu Kultury Fizycznej i Sportu⁶⁾, który zatwierdza statut związku oraz wszelkie jego zmiany.

5. Do zadań polskiego związku sportowego należy w szczególności:

- 1) organizacja i realizacja współzawodnictwa sportowego,
- 2) nadawanie klubom sportowym licencji uprawniających do udziału we współzawodnictwie sportowym,
- 3) reprezentowanie, z zastrzeżeniem art. 11 ust. 1, sportu polskiego w międzynarodowych organizacjach sportowych oraz organizowanie udziału w międzynarodowym współzawodnictwie sportowym,
- 4) przygotowywanie kadry narodowej do uczestnictwa w międzynarodowym współzawodnictwie sportowym.

⁶⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 3 ustawy, o której mowa w przypisie 2.

6.⁷⁾ Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze rozporządzenia, wykaz dyscyplin i dziedzin sportu, w których mogą działać polskie związki sportowe, oraz szczegółowe warunki i tryb udzielania zezwoleń, o których mowa w ust. 4, uwzględniając tendencje światowe do tworzenia się nowych dyscyplin.

Art. 11. 1. Polski Komitet Olimpijski jest związkiem stowarzyszeń i innych osób prawnych, działającym na podstawie Prawa o stowarzyszeniach, w celu zapewnienia udziału reprezentacji kraju w igrzyskach olimpijskich, propagowania zasad olimpizmu, reprezentowania polskiego sportu w Międzynarodowym Komitecie Olimpijskim oraz wobec narodowych komitetów olimpijskich i innych międzynarodowych organizacji.

2. Polski Komitet Olimpijski ustala skład reprezentacji kraju na igrzyska olimpijskie.

3. Polski Komitet Olimpijski ma wyłączne prawo wykorzystywania i używania symboliki olimpijskiej określonej w Karcie olimpijskiej oraz nazw „Igrzyska Olimpijskie” i „Komitet Olimpijski”.

Art. 12. 1. W celu zapewnienia udziału reprezentacji polskich sportowców niepełnosprawnych w igrzyskach paraolimpijskich oraz reprezentowania kraju w Międzynarodowym Komitecie Paraolimpijskim może zostać utworzony Polski Komitet Paraolimpijski.

2. Polski Komitet Paraolimpijski jest związkiem stowarzyszeń i innych osób prawnych, których celem statutowym jest organizacja, upowszechnianie oraz działalność na rzecz rozwoju sportu osób niepełnosprawnych.

Art. 13. 1.⁸⁾ Stowarzyszenie kultury fizycznej oraz związek sportowy podlegają obowiązkowi wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego.

2. (skreślony).⁹⁾

3.¹⁰⁾ Stowarzyszenie kultury fizycznej oraz związek sportowy uzyskują osobowość prawną z chwilą wpisania do Krajowego Rejestru Sądowego.

4. (skreślony).¹¹⁾

5. Do wniosku o zarejestrowanie polskiego związku sportowego należy dołączyć dowód zezwolenia i za-

⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 60 pkt 1 ustawy z dnia 22 grudnia 2000 r. o zmianie niektórych upoważnień ustawowych do wydawania aktów normatywnych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 120, poz. 1268), która weszła w życie z dniem 30 marca 2001 r.

⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 84 pkt 1 lit. a) ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. Nr 121, poz. 769), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2001 r.

⁹⁾ Przez art. 84 pkt 1 lit. b) ustawy, o której mowa w przypisie 8.

¹⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 84 pkt 1 lit. c) ustawy, o której mowa w przypisie 8.

¹¹⁾ Przez art. 84 pkt 1 lit. d) ustawy, o której mowa w przypisie 8.

twierdzenia statutu związku przez Prezesa Urzędu Kultury Fizycznej i Sportu⁶⁾.

6. (skreślony).¹²⁾

Art. 14. Sąd rejestrowy odmawia zarejestrowania stowarzyszenia kultury fizycznej lub związku sportowego, jeżeli jego założenie byłoby sprzeczne z ustawą lub nie spełnia określonych prawem warunków.

Art. 15. 1.¹³⁾ Nadzór nad działalnością stowarzyszeń kultury fizycznej oraz związków sportowych należy, jako zadanie z zakresu administracji rządowej, z zastrzeżeniem ust. 2, do starosty właściwego ze względu na ich siedzibę.

2. Organem nadzorującym działalność polskich związków sportowych i związków sportowych o zasięgu ogólnokrajowym działających w wielu dyscyplinach lub dziedzinach sportu jest Prezes Urzędu Kultury Fizycznej i Sportu⁶⁾.

3. Organ nadzorujący może dokonywać kontroli działalności stowarzyszenia kultury fizycznej i związku sportowego.

Art. 16. Jeżeli działalność stowarzyszenia kultury fizycznej lub związku sportowego jest niezgodna z prawem lub narusza postanowienia statutu, organ nadzorujący może:

- 1) zażądać usunięcia w określonym terminie dostrzeżonego uchybienia,
- 2) udzielić władzom stowarzyszenia kultury fizycznej lub związku sportowego ostrzeżenia,
- 3) zawiesić w czynnościach poszczególnych członków władz stowarzyszenia kultury fizycznej lub związku sportowego,
- 4) wystąpić do sądu o zastosowanie jednego ze środków, o których mowa w art. 17.

Art. 17. 1. Sąd na wniosek organu nadzorującego może w drodze postanowienia:

- 1) zawiesić wykonanie uchwały lub decyzji niezgodnej z prawem oraz zażądać jej uchylenia, a w razie nieuchylenia w wyznaczonym terminie — uchylić taką uchwałę lub decyzję,
- 2) zawiesić w czynnościach władze stowarzyszenia kultury fizycznej lub związku sportowego i wyznaczyć kuratora do czasu wyboru nowych władz,
- 3) zawiesić działalność stowarzyszenia kultury fizycznej lub związku sportowego na okres nie dłuższy niż rok,
- 4)¹⁴⁾ rozwiązać stowarzyszenie kultury fizycznej lub związek sportowy, jeżeli swoją działalnością w spo-

sób rażący narusza przepisy prawa lub postanowienia statutu, i wykreślić je z Krajowego Rejestru Sądowego.

2. Kurator, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, obowiązany jest do zwołania w terminie 3 miesięcy walnego zebrania członków w celu wyboru nowych władz stowarzyszenia kultury fizycznej lub związku sportowego. Do tego czasu kuratorowi przysługują statutowe uprawnienia władz stowarzyszenia kultury fizycznej lub związku sportowego.

Art. 18. W razie rozwiązania stowarzyszenia kultury fizycznej lub związku sportowego, sąd zarządza jego likwidację oraz, w przypadku braku stosownych postanowień statutu lub uchwały walnego zebrania członków, określa przeznaczenie jego majątku.

Rozdział 3

Wychowanie fizyczne

Art. 19. 1. Przedszkola, szkoły, placówki oświatowo-wychowawcze oraz szkoły wyższe działające w systemie dziennym obowiązane są do prowadzenia zajęć wychowania fizycznego.

2.¹⁵⁾ Obowiązkowy wymiar zajęć wychowania fizycznego dla uczniów szkół podstawowych i gimnazjów wynosi 5 godzin lekcyjnych, a dla uczniów szkół ponadgimnazjalnych — 4 godziny lekcyjne, w ciągu tygodnia, z zastrzeżeniem art. 61.

3.¹⁶⁾ Zajęcia, o których mowa w ust. 1, prowadzone są również w jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, Szefowi Urzędu Ochrony Państwa oraz Szefowi Obrony Cywilnej Kraju.

4.¹⁶⁾ Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, po zasięgnięciu opinii Szefa Urzędu Ochrony Państwa, określi, w drodze rozporządzenia, wzorcowy program zajęć dla jednostek organizacyjnych, o których mowa w ust. 3, ustalając wykaz jednostek organizacyjnych, które będą realizować plany i programy zajęć wychowania fizycznego.

Art. 20.¹⁷⁾ 1. W celu kształcenia młodzieży o szczególnych uzdolnieniach sportowych oraz odpowiednich warunkach zdrowotnych mogą być tworzone klasy lub szkoły sportowe albo szkoły mistrzostwa sportowego, realizujące programy szkolenia w określonych dyscyplinach sportu.

¹²⁾ Przez art. 84 pkt 1 lit. e) ustawy, o której mowa w przypisie 8.

¹³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 111 pkt 4 ustawy, o której mowa w przypisie 1.

¹⁴⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 84 pkt 2 ustawy, o której mowa w przypisie 8.

¹⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 26 lipca 2000 r. o zmianie ustawy o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 72, poz. 839), która weszła w życie z dniem 31 sierpnia 2000 r.

¹⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 60 pkt 2 ustawy, o której mowa w przypisie 7.

¹⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 2 ustawy, o której mowa w przypisie 15.

2. Programy szkolenia, o których mowa w ust. 1, dopuszcza do użytku szkolnego minister właściwy do spraw oświaty i wychowania, po uzyskaniu pozytywnej opinii ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu, na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

Rozdział 4

Sport

Art. 21. Uprawianie sportu jest dobrowolne i odbywa się zgodnie z przepisami niniejszej ustawy, postanowieniami statutów i regulaminów związków sportowych oraz sportowych organizacji międzynarodowych.

Art. 22. 1. Sport uprawiać mogą zawodnicy posiadający status zawodnika profesjonalnego albo amatora.

2.¹⁸⁾ Zawodnikami posiadającymi status zawodnika profesjonalnego są osoby uprawiające sport na podstawie umowy o pracę lub umowy cywilnoprawnej i otrzymujący za to wynagrodzenie.

3. Zawodnicy posiadający status amatora mogą otrzymywać wyłącznie stypendium sportowe. Okres pobierania stypendium zalicza się do okresu zatrudnienia w rozumieniu przepisów o zatrudnieniu oraz przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym.

4. Stypendia sportowe dla członków kadry narodowej i olimpijskiej finansowane są ze środków budżetu państwa.

5.¹⁹⁾ Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb zaliczania okresów pobierania stypendiów sportowych do okresu zatrudnienia, od którego zależą uprawnienia pracownicze wynikające ze stosunku pracy.

6.¹⁹⁾ Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb przyznawania, wstrzymywania i cofania oraz wysokość stypendiów sportowych, o których mowa w ust. 4, uwzględniając obowiązki zawodnika pobierającego stypendium, skutki ich niewykonywania oraz podstawę i sposób ustalania wysokości stypendium.

Art. 23. 1. Osoby niepełnoletnie mogą być zawodnikami za zgodą swoich przedstawicieli ustawowych.

2. Zasady uprawiania sportu przez osoby niepełnosprawne określają przepisy statutów i regulaminów or-

ganizacji krajowych i międzynarodowych zajmujących się sportem osób niepełnosprawnych.

3.²⁰⁾ Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw oświaty i wychowania, określi, w drodze rozporządzenia, zasady współzawodnictwa sportowego dzieci i młodzieży, uwzględniając rodzaje zawodów i szczeble rozgrywek oraz warunki uczestnictwa zawodników.

Art. 24. 1. Zawodnicy obowiązani są posiadać licencje, zezwalające na uprawianie określonych dyscyplin sportu.

2. Licencje przyznaje właściwy w danej dziedzinie lub dyscyplinie sportu polski związek sportowy.

3.²¹⁾ Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady przyznawania i pozbawiania licencji, o której mowa w ust. 1, uwzględniając wymogi do uzyskania licencji, okres jej ważności, dokument przyznający licencję, przypadki, kiedy polski związek sportowy może pozbawić zawodnika licencji, oraz określi organ odwoławczy od decyzji polskiego związku sportowego.

Art. 25. 1. Podstawowymi obowiązkami zawodnika jest w szczególności:

- 1) reprezentowanie kraju w międzynarodowych zawodach sportowych,
- 2) aktywny udział w procesie szkoleniowym i we współzawodnictwie sportowym,
- 3) poddawanie się obowiązkowym badaniom lekarskim,
- 4) przestrzeganie regulaminów sportowych i zasad rywalizacji sportowej.

2. Szczegółowe prawa i obowiązki zawodnika, w tym status zawodnika amatora i zawodnika posiadającego status zawodnika profesjonalnego, określa właściwy polski związek sportowy.

3. W przypadku niewykonywania obowiązków określonych w ust. 1, zawodnik może ponosić odpowiedzialność dyscyplinarną na zasadach określonych w niniejszej ustawie, statutach i regulaminach stowarzyszeń kultury fizycznej i związków sportowych oraz umowach o pracę.

4. Zasady organizacji współzawodnictwa sportowego oraz, z zastrzeżeniem art. 11 ust. 2, skład kadry narodowej w danej dyscyplinie lub dziedzinie sportowej ustala właściwy polski związek sportowy w porozumieniu z Prezesem Urzędu Kultury Fizycznej i Sportu⁶⁾.

¹⁸⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 3 lit. a) ustawy z dnia 4 listopada 1999 r. o zmianie ustawy o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 96, poz. 1106), która weszła w życie z dniem 18 grudnia 1999 r.

¹⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 60 pkt 3 ustawy, o której mowa w przypisie 7.

²⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 60 pkt 4 ustawy, o której mowa w przypisie 7.

²¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 60 pkt 5 ustawy, o której mowa w przypisie 7.

5. Szkoła wyższa umożliwia studentowi, który jest zawodnikiem, uprawianie sportu bez konieczności przerywania studiów. Warunki i tryb odbywania studiów przez studenta będącego zawodnikiem określają regulaminy studiów, ustalane zgodnie z odrębnymi przepisami.

Art. 26. 1. Zawodnik nie może reprezentować jednocześnie w tej samej dyscyplinie lub dziedzinie sportu więcej niż jednego klubu sportowego lub związku sportowego.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy zawodnika polskiego klubu, który uzyskał zgodę na reprezentowanie innej organizacji sportowej, jeżeli przepisy międzynarodowych federacji sportowych i polskich związków sportowych dopuszczają taką możliwość.

3. Zasady i tryb zmiany przynależności do klubu sportowego zawodników ustala właściwy polski związek sportowy, po zasięgnięciu opinii Prezesa Urzędu Kultury Fizycznej i Sportu⁶⁾.

Art. 27. 1. Kluby sportowe, z chwilą powołania zawodnika do kadry narodowej, obowiązane są umożliwić mu uczestniczenie w jej przygotowaniach oraz udział w międzynarodowych zawodach sportowych.

2. Organy administracji rządowej zapewniają warunki, środki dla szkolenia sportowego oraz opiekę medyczną osobom należącym do kadry narodowej.

3. W razie powołania zawodnika — członka kadry narodowej do odbycia zasadniczej służby w obronie cywilnej, warunki szkolenia sportowego i przygotowań do udziału w reprezentacji narodowej zapewnia mu podmiot, który utworzył formację obrony cywilnej, w której zawodnik pełni służbę.

4. W razie powołania zawodnika, o którym mowa w ust. 3, do pełnienia służby w formacjach uzbrojonych niewchodzących w skład Sił Zbrojnych, warunki szkolenia sportowego i przygotowań do udziału w reprezentacji narodowej zapewnia minister, któremu podlega formacja.

5.²³⁾ Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw kultury fizycznej i sportu, określi, w drodze rozporządzenia, warunki szkolenia sportowego i przygotowań do udziału w reprezentacji narodowej zawodnika, o którym mowa w ust. 3, powołanego do czynnej służby wojskowej, ustalając ośrodki, w których będzie prowadzone szkolenie sportowe, system zatwierdzania planów szkoleniowych oraz obowiązki związane z ubezpieczeniem zawodników.

Art. 28. 1. Zawodnikom, którzy osiągnęli wysokie wyniki sportowe we współzawodnictwie międzynarodowym lub krajowym, mogą być przyznawane wyróżnienia i nagrody ze środków budżetu państwa.

2.²³⁾ Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze w rozporządzenia, rodzaje wyróżnień i wysokość nagród, o których mowa w ust. 1, oraz szczegółowe zasady i tryb ich przyznawania, uwzględniając osiągnięcia sportowe, za które zawodnicy otrzymują nagrody, oraz organ przyznający wyróżnienia i nagrody.

Art. 28a.²⁴⁾ 1. Reprezentantom Polski na igrzyskach olimpijskich zimowych lub letnich, którzy:

- 1) zdobyli co najmniej jeden medal olimpijski,
- 2) ukończyli 35 rok życia i nie uprawiają wyczynowo sportu,
- 3) mają obywatelstwo polskie,
- 4) mają stałe miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 5) nie byli karani za przestępstwo umyślne

— przysługuje świadczenie pieniężne z budżetu państwa, zwane dalej „świadczeniem”.

2. Świadczenie przysługuje w danym roku kalendarzowym w wysokości przeciętnego wynagrodzenia w poprzednim roku kalendarzowym, ogłaszanego na podstawie art. 20 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 70, poz. 774, Nr 72, poz. 801 i 802 i Nr 106, poz. 1215, z 2000 r. Nr 2, poz. 26, Nr 9, poz. 118, Nr 19, poz. 238, Nr 56, poz. 678 i Nr 84, poz. 948 oraz z 2001 r. Nr 8, poz. 64 i Nr 27, poz. 298), z tym że świadczenie za styczeń i luty przysługuje w wysokości świadczenia w grudniu poprzedniego roku kalendarzowego.

3. Świadczenie przyznaje Prezes Urzędu Kultury Fizycznej i Sportu na wniosek osoby zainteresowanej lub z własnej inicjatywy.

4. Osoby zainteresowane obowiązane są udokumentować spełnienie warunków, o których mowa w ust. 1, w tym przedstawić zaświadczenie Polskiego Komitetu Olimpijskiego o zdobyciu medalu olimpijskiego.

5. Prezes Urzędu Kultury Fizycznej i Sportu wydaje decyzje w przedmiocie przyznania świadczenia w ciągu miesiąca od dnia złożenia wniosku.

6. Świadczenie wypłaca się poczynając od miesiąca, w którym zostało przyznane.

7. Świadczenie ulega zawieszeniu począwszy od miesiąca, w którym osoba je otrzymująca nie spełnia któregokolwiek z warunków wymaganych do przyznania świadczenia.

²²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 60 pkt 6 ustawy, o której mowa w przypisie 7.

²³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 60 pkt 7 ustawy, o której mowa w przypisie 7.

²⁴⁾ Dodany przez art. 1 pkt 6 ustawy, o której mowa w przypisie 18, który wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2000 r.

8. W zakresie postępowania dotyczącego ustalenia lub odmowy przyznania świadczenia mają zastosowanie przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

9. Świadczenie wypłacane jest co miesiąc przez Urząd Kultury Fizycznej i Sportu.

Rozdział 5

Sport profesjonalny

Art. 29. 1. Działalność w zakresie sportu profesjonalnego prowadzą sportowe spółki akcyjne i polskie związki sportowe.

2. (skreślony).²⁵⁾

3. Sportowe współzawodnictwo profesjonalne organizuje właściwy polski związek sportowy.

4. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 3, polski związek sportowy może przekazać, za zgodą Prezesa Urzędu Kultury Fizycznej i Sportu⁶⁾, innym podmiotom.

Art. 30. (skreślony).²⁵⁾

Art. 31. 1. Do podstawowych zadań sportowych spółek akcyjnych należy uczestnictwo w profesjonalnych zawodach sportowych, promocja sportu oraz prowadzenie działalności na rzecz jego rozwoju.

2. Sportowe spółki akcyjne działają na podstawie przepisów *Kodeksu handlowego*²⁶⁾ dotyczących spółek akcyjnych, ze zmianami wynikającymi z niniejszej ustawy.

3. Nazwa sportowej spółki akcyjnej może być obra-
dowolnie, powinna jednak zawierać dodatek „Sportowa Spółka Akcyjna”.

4. Sportowe spółki akcyjne są członkami właściwych polskich związków sportowych.

Art. 32. 1. (skreślony).²⁷⁾

2. (skreślony).²⁷⁾

3. (skreślony).²⁷⁾

4. W sportowych spółkach akcyjnych nie mogą być wydawane akcje uprzywilejowane.

5. Osoba fizyczna bądź prawna posiadająca więcej niż 1% kapitału akcyjnego w jednej sportowej spółce akcyjnej nie może posiadać więcej niż 1% kapitału ak-

cyjnego w jakiegokolwiek innej sportowej spółce akcyjnej.

6. Akcjonariuszom lub członkom władz statutowych sportowej spółki akcyjnej zabrania się udzielania pożyczek lub poręczania pożyczki innej spółce działającej w tej samej dyscyplinie sportu.

7. (skreślony).²⁸⁾

Art. 33. Zarząd sportowej spółki akcyjnej musi uzyskać zgodę, udzieloną większością głosów walnego zgromadzenia akcjonariuszy, na przyjęcie preliminarza wydatków w dziedzinie działalności sportowej.

Art. 34. 1. Sportowe spółki akcyjne nie będą mogły dokonywać podziału dywidendy, dopóki nie zostanie utworzony kapitał zapasowy w wysokości co najmniej połowy średniej wydatków z dwóch ostatnich lat obrachunkowych. Podczas dwóch pierwszych lat obrachunkowych połowa ta jest połową budżetu początkowego albo połową średniej wydatków z ostatniego roku obrachunkowego. Kapitałem zapasowym spółka nie może dysponować.

2. Kapitał zapasowy spółka przeznacza wyłącznie na zabezpieczenie roszczeń zawodników.

3. Termin spłaty pożyczki udzielonej sportowej spółce akcyjnej przez akcjonariusza lub członka jej władz będzie jednorazowo przedłużony do końca okresu obrachunkowego, w którym ten termin przypada, jeżeli spółka nie osiągnęła zysku w poprzednim roku obrachunkowym.

Art. 35. 1.²⁹⁾ Sportowa spółka akcyjna może być klubem sportowym jednosekcyjnym lub wielosekcyjnym. W danej dyscyplinie lub dziedzinie sportu sportowa spółka akcyjna może prowadzić tylko jedną sekcję sportową.

2. Sportowa spółka akcyjna ma obowiązek informowania Prezesa Urzędu Kultury Fizycznej i Sportu⁶⁾ o wszelkich zmianach w statucie, składach władz i regulaminach, w terminie 30 dni od daty uchwalenia tych zmian.

Art. 36. 1. Polski związek sportowy, któremu udzielona została koncesja na działalność w zakresie sportu profesjonalnego, może utworzyć ligę zawodową.

2. W skład ligi zawodowej wchodzi wyłącznie sportowe spółki akcyjne.

3. Zasady funkcjonowania ligi zawodowej ustalone są w formie umowy pomiędzy właściwym polskim związkiem sportowym i sportowymi spółkami akcyjnymi wchodzącymi w skład ligi. Umowa ta powinna za-

²⁵⁾ Przez art. 80 ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. — Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2001 r.

²⁶⁾ Obecnie: ustawy z dnia 15 września 2000 r. — Kodeks spółek handlowych (Dz. U. Nr 94, poz. 1037), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2001 r., stosownie do art. 629 tej ustawy.

²⁷⁾ Przez art. 1 pkt 7 ustawy, o której mowa w przypisie 18.

²⁸⁾ Przez art. 5 ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. Nr 137, poz. 639), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 1997 r.

²⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 8 ustawy, o której mowa w przypisie 18.

wierać postanowienia gwarantujące właściwemu polskiemu związkowi sportowemu realizację zobowiązań krajowych i zagranicznych oraz wykonywanie uprawnień dyscyplinarnych.

Art. 36a.³⁰⁾ Sportowa spółka akcyjna przystępująca do ligi zawodowej w miejsce sekcji stowarzyszenia kultury fizycznej przejmuje z dniem zgłoszenia do ligi zawodowej ogół praw i obowiązków majątkowych oraz niemajątkowych tej sekcji.

Rozdział 6

Odpowiedzialność dyscyplinarna i rozstrzyganie sporów w sporcie

Art. 37. 1. Spory związane z naruszeniem, w czasie lub w związku z zawodami sportowymi, reguł technicznych i dyscyplinarnych określonych przez właściwe polskie związki sportowe rozstrzygane są w trybie i na zasadach określonych w ich regulaminach sportowych.

2. Organy dyscyplinarne uprawnione do orzekania w sprawach wymienionych w ust. 1, ich kompetencje, tryb postępowania oraz rodzaje wymierzanych kar określa statut właściwego polskiego związku sportowego.

Art. 38. 1. Związki sportowe mogą ustanawiać stałe sądy polubowne.

2. Do sądów polubownych, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy części pierwszej księgi trzeciej Kodeksu postępowania cywilnego, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej.

Art. 39. 1. Strony mogą poddać pod rozstrzygnięcie sądów polubownych, o których mowa w art. 38 ust. 1, spory majątkowe związane z działalnością sportową.

2.³¹⁾ Stronami postępowania przed sądem polubownym mogą być kluby i związki sportowe, osoby fizyczne uprawiające sport oraz zajmujące się jego organizacją lub upowszechnianiem, przedsiębiorcy prowadzący działalność sportową, a także inne osoby prawne, bez względu na ich siedzibę i miejsce zamieszkania.

3. (skreślony).³²⁾

Art. 40. 1. Przy Polskim Komitecie Olimpijskim działa Trybunał Arbitrażowy do Spraw Sportu, zwany dalej „Trybunałem”, jako stały sąd polubowny.

2. Trybunał wydaje orzeczenia w sprawach poddanych jego właściwości na podstawie zapisu na sąd polubowny.

³⁰⁾ Dodany przez art. 1 pkt 9 ustawy, o której mowa w przypisie 18.

³¹⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 87 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. — Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. Nr 121, poz. 770), który wszedł w życie z dniem 22 października 1997 r.

³²⁾ Przez art. 1 pkt 10 ustawy, o której mowa w przypisie 18.

3. Do Trybunału stosuje się odpowiednio przepis art. 39.

4. Organizację Trybunału, tryb postępowania, sposób finansowania jego działalności oraz zasady powoływania arbitrów określa Zarząd Polskiego Komitetu Olimpijskiego.

Art. 41. 1. Na zasadach określonych w statutach polskich związków sportowych do Trybunału mogą być zaskarżane decyzje dyscyplinarne lub regulaminowe właściwych organów polskich związków sportowych, których przedmiotem jest:

- 1) wykluczenie lub skreślenie ze związku, klubu lub organizacji sportowej zawodnika, sędziego lub działacza sportowego,
- 2) dyskwalifikacja dożywotnia osób, o których mowa w pkt 1,
- 3) pozbawienie zawodnika lub zespołu sportowego tytułu mistrza kraju albo zdobywcy Pucharu Polski,
- 4) przeniesienie zespołu sportowego do niższej klasy rozgrywek,
- 5) zakaz reprezentowania sportu polskiego w zawodach międzynarodowych lub międzynarodowych rozgrywkach pucharowych.

2. Prawo zaskarżania decyzji w sprawach, o których mowa w ust. 1, przysługuje, niezależnie od postanowień zawartych w statucie, osobie uprawnionej, jeżeli decyzja ta została wydana w trybie wewnątrzorganizacyjnym, w którym:

- 1) nastąpiło naruszenie przepisów prawa lub regulaminów sportowych,
- 2) strona została pozbawiona prawa do obrony.

Rozdział 7

Rekreacja i rehabilitacja ruchowa

Art. 42. 1.³³⁾ Organizowanie działalności w dziedzinie rekreacji ruchowej oraz tworzenie odpowiednich warunków materialno-technicznych dla jej rozwoju jest obowiązkiem organów administracji rządowej i organów jednostek samorządu terytorialnego, klubów sportowych oraz stowarzyszeń kultury fizycznej i ich związków.

2. Zadania w zakresie określonym w ust. 1 realizowane są w szczególności poprzez:

- 1) popularyzację walorów rekreacji ruchowej,
- 2) organizowanie zajęć, zawodów i imprez sportowo-rekreacyjnych,
- 3) szkolenie kadry instruktorów i kierowanie ich do prowadzenia zajęć rekreacyjnych,

³³⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 111 pkt 5 ustawy, o której mowa w przypisie 1.

4) tworzenie, utrzymywanie i udostępnianie bazy sportowo-rekreacyjnej.

3.³⁴⁾ Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i warunki prowadzenia działalności w dziedzinie rekreacji ruchowej, uwzględniając kwalifikacje osób prowadzących działalność w tej dziedzinie, ich prawa i obowiązki, oraz podstawowe założenia organizacyjne.

Art. 43. 1. Zajęcia rehabilitacji ruchowej oraz zabiegi fizjoterapeutyczne mogą prowadzić fizjoterapeuci i absolwenci szkół wyższych ze specjalnością rehabilitacja lub gimnastyka lecznicza oraz technicy fizjoterapii.

2. Zajęcia o charakterze profilaktycznym i korektywnym mogą prowadzić absolwenci szkół wyższych lub średnich zawodowych i absolwenci zakładów kształcenia nauczycieli — o kierunku (specjalności) wychowanie fizyczne, jeżeli w trakcie nauki lub po jej ukończeniu nabyli kwalifikacje do prowadzenia tego typu zajęć, oraz absolwenci szkół wyższych lub średnich zawodowych i absolwenci zakładów kształcenia nauczycieli — o kierunku (specjalności) wychowanie przedszkolne lub nauczanie początkowe, po uzyskaniu kwalifikacji w zakresie gimnastyki korekcyjno-kompensacyjnej.

3. Kwalifikacje do prowadzenia zajęć gimnastyki korekcyjno-kompensacyjnej w szkołach określają odrębne przepisy.

Rozdział 8

Kadry kultury fizycznej

Art. 44. 1. Zorganizowane zajęcia w zakresie wychowania fizycznego, sportu i rekreacji ruchowej mogą prowadzić tylko osoby posiadające kwalifikacje zawodowe nauczyciela wychowania fizycznego, trenera, instruktora lub uprawnienia w tym zakresie określone odrębnymi przepisami.

2. Kształcenie osób, o których mowa w ust. 1, przez jednostki inne niż szkoły wyższe i zakłady kształcenia nauczycieli wymaga zgody Prezesa Urzędu Kultury Fizycznej i Sportu⁶⁾.

3.³⁵⁾ Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze rozporządzenia, kwalifikacje, stopnie i tytuły zawodowe w dziedzinie kultury fizycznej oraz szczegółowe zasady i tryb ich uzyskiwania, uwzględniając stopnie trenerskie i specjalizacje instruktorskie, warunki uzyskiwania tych stopni i tytułów oraz tytułu menedżera sportu, a także jednostki uprawnione do prowadzenia kursów specjalistycznych i dokumenty stwierdzające posiadane kwalifikacje.

³⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 60 pkt 8 ustawy, o której mowa w przypisie 7.

³⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 60 pkt 9 ustawy, o której mowa w przypisie 7.

Art. 45. 1. Prezes Urzędu Kultury Fizycznej i Sportu⁶⁾ może przyznać osobom wyróżniającym się szczególną aktywnością i uzyskującym wybitne osiągnięcia w pracy zawodowej w dziedzinie kultury fizycznej odznaczenia, wyróżnienia i nagrody resortowe.

2. Odznaczenia i wyróżnienia mogą być przyznane również osobom wyróżniającym się szczególną aktywnością i uzyskującym wybitne osiągnięcia w działalności społecznej w dziedzinie kultury fizycznej.

3.³⁶⁾ Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb przyznawania odznaczeń, wyróżnień i nagród, o których mowa w ust. 1 i 2, uwzględniając rodzaje odznak i wyróżnień, rodzaje i wysokość nagród oraz tryb ich uzyskiwania, a także osiągnięcia, za które mogą być przyznane nagrody.

Art. 46. 1. Sędzią sportowym może być osoba, która posiada pełną zdolność do czynności prawnych, korzysta z pełni praw publicznych oraz posiada licencję sędziego sportowego przyznaną przez właściwy polski związek sportowy.

2. Kluby i związki sportowe zapewniają sędziom sportowym niezbędne warunki, określone przez polskie związki sportowe, umożliwiające wypełnianie ich funkcji.

3.³⁷⁾ Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady, warunki i tryb przyznawania i pozbawiania licencji sędziego sportowego, uwzględniając okres ważności licencji, wzór dokumentu potwierdzającego jej uzyskanie, przypadki, kiedy polski związek sportowy może pozbawić sędziego licencji, oraz organ odwoławczy od decyzji polskiego związku sportowego.

Rozdział 9

Zwalczanie dopingu w sporcie

Art. 47. 1. Dopingiem jest stosowanie przez zawodników metod, środków farmakologicznych oraz innych metod i środków uznanych za dopingowe.

2. Stosowanie dopingu jest zabronione.

Art. 48. 1.³⁸⁾ Organem właściwym w sprawach dopingu jest Komisja do Zwalczania Dopingu w Sporcie, zwana dalej „Komisją”.

1a.³⁹⁾ Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, powołuje, w drodze rozporządzenia,

³⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 60 pkt 10 ustawy, o której mowa w przypisie 7.

³⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 60 pkt 11 ustawy, o której mowa w przypisie 7.

³⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 60 pkt 12 lit. a) ustawy, o której mowa w przypisie 7.

³⁹⁾ Dodany przez art. 60 pkt 12 lit. b) ustawy, o której mowa w przypisie 7.

Komisję, o której mowa w ust. 1, uwzględniając kwalifikacje członków Komisji w dziedzinie medycyny, kultury fizycznej, sportu, biologii lub prawa.

2. Do zadań Komisji należy w szczególności:

- 1) opracowywanie przepisów i programów walki z dopingiem w sporcie oraz kontrola ich przestrzegania,
- 2) organizowanie kontrolnych badań antydopingowych,
- 3) prowadzenie edukacji profilaktycznej,
- 4) opracowanie listy metod i środków, o których mowa w art. 47 ust. 1.

3.⁴⁰⁾ Listę, o której mowa w ust. 2 pkt 4, zatwierdza Prezes Urzędu Kultury Fizycznej i Sportu⁶⁾ po porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia.

4. Działalność Komisji oraz badania antydopingowe finansowane są ze środków budżetu państwa.

5.⁴¹⁾ Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, określi, w drodze rozporządzenia, zakres i tryb działania Komisji, uwzględniając tryb przeprowadzania kontroli antydopingowej, sposób podejmowania uchwał w sprawach dotyczących interpretacji wyników kontroli antydopingowej oraz możliwość powoływania podkomisji.

Art. 49. 1. Zawodnicy są obowiązani poddawać się kontrolnym badaniom antydopingowym.

2. Za stosowanie dopingu zawodnik ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną. Odpowiedzialność tę ponoszą również trenerzy, działacze oraz inne osoby, którym udowodnione zostanie naruszenie przepisów antydopingowych.

3.⁴²⁾ Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady odpowiedzialności dyscyplinarnej za naruszenie przepisów antydopingowych, uwzględniając obowiązki zawodnika dotyczące poddania się kontroli antydopingowej, sankcje za odmowę poddania się tym badaniom oraz sankcje dla zawodnika, u którego wykryto stosowanie zabronionych środków farmakologicznych lub metod uznanych za dopingowe, oraz kompetencje organów dyscyplinarnych.

4.⁴²⁾ Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, określi, w drodze rozporządzenia, placówki odpowiedzialne za przeprowadzanie analiz antydopingowych oraz tryb, sposób i zasady odpłatności za

kontrolne badania antydopingowe, uwzględniając warunki, jakie powinny spełnić te placówki.

Rozdział 10

Zasady bezpieczeństwa w dziedzinie kultury fizycznej

Art. 50. 1. Osoby prawne i fizyczne prowadzące działalność w sferze kultury fizycznej są odpowiedzialne za bezpieczeństwo, porządek i higieniczne warunki podczas imprez sportowych oraz zapewniają bezpieczne i higieniczne warunki uprawiania sportu, rekreacji ruchowej i zajęć rehabilitacyjnych ich uczestnikom.

2.⁴³⁾ Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zakres i zasady sprawowania opieki medycznej nad osobami uczestniczącymi w zajęciach wychowania fizycznego, sportowych i rekreacyjnych oraz w imprezach sportowych i rekreacyjnych.

2a.⁴⁴⁾ Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, warunki sanitarnohigieniczne obiektów sportowych i rekreacyjnych oraz zasady sprawowania nadzoru nad ich przestrzeganiem.

3.⁴⁵⁾ Obowiązki organizatora imprezy masowej w zakresie bezpieczeństwa tej imprezy reguluje ustawa z dnia 22 sierpnia 1997 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. Nr 106, poz. 680, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i z 2001 r. Nr 41, poz. 465).

Art. 51. 1. W założeniach budowlanych oraz modernizacyjnych obiektów sportowych uwzględnia się wymagania bezpieczeństwa i higieny oraz warunki umożliwiające korzystanie z tych obiektów przez osoby niepełnosprawne.

2. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, zasady i tryb opiniowania projektów urządzeń sportowych i sprzętu sportowego pod względem ich zgodności z wymaganiami bezpieczeństwa i higieny użytkowania oraz korzystania z nich przez osoby niepełnosprawne.

Art. 52. 1. Zawodnikom przysługuje prawo do ubezpieczenia od następstw nieszczęśliwych wypadków wynikłych na skutek uprawiania sportu.

2. Obowiązek ubezpieczenia zawodnika spoczywa na klubie lub związku sportowym, którego zawodnik jest członkiem lub reprezentantem.

Art. 53. 1. Uprawianie alpinizmu, sportów motorowych, żeglarskich, pletwonurkowania, sportów lotniczych, dalekowschodnich sportów i sztuk walki, kick-boxingu, a także sportów o charakterze strzeleckim i obronnym wymaga odpowiednich kwalifikacji oraz

⁴⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 11 lit. b) ustawy, o której mowa w przypisie 18.

⁴¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 60 pkt 12 lit. c) ustawy, o której mowa w przypisie 7.

⁴²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 60 pkt 13 ustawy, o której mowa w przypisie 7.

⁴³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 60 pkt 14 lit. a) ustawy, o której mowa w przypisie 7.

⁴⁴⁾ Dodany przez art. 60 pkt 14 lit. b) ustawy, o której mowa w przypisie 7.

⁴⁵⁾ Dodany przez art. 27 ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. Nr 106, poz. 680), która weszła w życie z dniem 12 marca 1998 r.

przestrzegania szczególnych zasad bezpieczeństwa obowiązujących w tych dyscyplinach sportu.

2. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymogi, kwalifikacje i sposób ich uzyskiwania, wynikające z nich uprawnienia, zasady nadawania, zawieszania i cofania tych uprawnień, wzory dokumentów stwierdzających te kwalifikacje i uprawnienia oraz zasady bezpieczeństwa, o których mowa w ust. 1.

3.⁴⁶⁾ Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu, po zasięgnięciu opinii właściwego związku sportowego, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) organy właściwe do rejestracji statków używanych do celów sportowych lub rekreacyjnych oraz sposób rejestracji i zwolnienia z rejestracji, tryb postępowania, wzory dokumentów rejestracyjnych i sposób oznakowania tych statków,
- 2) organy właściwe do nadzoru technicznego, wymagania techniczne, wzory dokumentów stwierdzających zdolność do żeglugi i warunki przeprowadzania przeglądów technicznych statków używanych na wodach śródlądowych do celów sportowych lub rekreacyjnych:
 - a) bez napędu mechanicznego niezależnie od wielkości oraz o napędzie mechanicznym o mocy do 75 kW,
 - b) o napędzie mechanicznym o mocy powyżej 75 kW na wodach śródlądowych innych niż śródlądowe drogi wodne,mając na względzie konieczność zapewnienia bezpieczeństwa żeglugi tych statków.

Art. 54. 1.³³⁾ Zapewnienie bezpieczeństwa osób przebywających w górach należy do organów administracji rządowej i organów jednostek samorządu terytorialnego, dyrekcji parków narodowych, a także do osób prawnych i fizycznych prowadzących w górach działalność w zakresie kultury fizycznej.

2.⁴⁷⁾ Zapewnienie bezpieczeństwa osób pływających, kąpiących się w miejscach wyznaczonych oraz uprawiających sporty wodne należy do osób prawnych i fizycznych prowadzących nad wodą działalność w tym zakresie oraz do organów administracji rządowej i właściwych terytorialnie gmin.

3. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, warunki bezpieczeństwa osób przebywających w górach, pływających, kąpiących się i uprawiających sporty wodne, a także obowiązki osób prawnych i fizycznych, o których mowa w ust. 1 i 2.

Art. 55. 1. Organizowanie pomocy oraz ratowanie osób, które uległy wypadkowi lub są narażone na nie-

⁴⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 65 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 43), która weszła w życie z dniem 25 kwietnia 2001 r.

⁴⁷⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 111 pkt 7 ustawy, o której mowa w przypisie 1.

bezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia w górach, należy w szczególności do Górskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego — specjalistycznego stowarzyszenia kultury fizycznej o zasięgu ogólnokrajowym — w zakresie określonym w statucie tej organizacji.

2. Organizowanie pomocy oraz ratowanie osób, które uległy wypadkowi lub są narażone na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia na wodach, należy w szczególności do Wodnego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego — specjalistycznego stowarzyszenia kultury fizycznej o zasięgu ogólnokrajowym — w zakresie określonym w statucie tej organizacji.

3. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres obowiązków i uprawnień specjalistycznych organizacji ratowniczych oraz możliwości ich wykonywania, za zgodą Prezesa Urzędu Kultury Fizycznej i Sportu⁶⁾, przez inne organizacje ratownicze, a także ustanawia wysokość świadczeń przysługujących ratownikom górskim i wodnym.

Art. 56.⁴⁸⁾ Organizacje, o których mowa w art. 55, współdziałają w realizacji swoich zadań z organami administracji rządowej i organami jednostek samorządu terytorialnego oraz osobami prawnymi i fizycznymi prowadzącymi działalność w zakresie kultury fizycznej i turystyki.

Rozdział 11

Przepisy karne

Art. 57. 1. Kto nie będąc do tego uprawnionym wykorzystuje bądź używa symboliki olimpijskiej oraz nazw, o których mowa w art. 11 ust. 3, podlega karze grzywny.

2. Tej samej karze podlega, kto nie będąc do tego uprawnionym prowadzi działalność w zakresie sportu profesjonalnego lub narusza przepisy dotyczące bezpieczeństwa w dziedzinie kultury fizycznej.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, orzeka się nieważność na rzecz Polskiego Komitetu Olimpijskiego w wysokości 100 000 złotych.

4. Czyny, o których mowa w ust. 1 i 2, rozpatrywane są w trybie określonym przepisami Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Rozdział 12

Zmiany w przepisach obowiązujących. Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 58–60. (pominięte).⁴⁹⁾

Art. 61.⁵⁰⁾ 1. Przepis art. 19 ust. 2 stosuje się od dnia 1 września 2003 r.

⁴⁸⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 111 pkt 8 ustawy, o której mowa w przypisie 1.

⁴⁹⁾ Zamieszczone w obwieszczeniu.

⁵⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 3 ustawy, o której mowa w przypisie 15.

2. Tygodniowy wymiar godzin lekcyjnych obowiązkowych zajęć wychowania fizycznego dla uczniów szkół podstawowych i gimnazjów, a także dla uczniów klas pierwszych i drugich dotychczasowych szkół ponadpodstawowych oraz uczniów szkół ponadgimnazjalnych wynosi w okresie:

- 1) do dnia 31 sierpnia 2001 r. — co najmniej 3 godziny,
- 2) od dnia 1 września 2001 r. — co najmniej 4 godziny.

3. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw kultury fizycznej i sportu, określi, w drodze rozporządzenia, dopuszczalne formy realizacji 4 i 5 godziny obowiązkowych zajęć wychowania fizycznego, mając w szczególności na względzie potrzeby zdrowotne uczniów, specyfikę ich zainteresowań sportowych, warunki realizacji zajęć wychowania fizycznego oraz tradycje sportowe danego środowiska lub szkoły.

Art. 62. 1. Stowarzyszenia kultury fizycznej i ich związki działające w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy stają się stowarzyszeniami kultury fizycznej i ich związkami w rozumieniu tej ustawy.

2. Stowarzyszenia i związki, o których mowa w ust. 1, dostosują swoje przepisy do wymogów ustawy nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

3. Kluby sportowe działające na podstawie dotychczasowych przepisów dostosują swoje przepisy i for-

my organizacyjne do wymogów ustawy nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

4. (skreślony).⁵¹⁾

Art. 63 i 64. (pominięte).⁴⁹⁾

Art. 65. 1. Traci moc ustawa z dnia 3 lipca 1984 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 34, poz. 181, z 1988 r. Nr 19, poz. 132 i Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 6, poz. 33, Nr 34, poz. 181 i Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 89, poz. 517).

2. Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w ustawie, nie dłużej jednak niż przez okres 3 miesięcy od dnia jej wejścia w życie, zachowują moc dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie ustawy wymienionej w ust. 1, o ile nie są sprzeczne z przepisami niniejszej ustawy.

Art. 66. Traci moc ustawa z dnia 9 kwietnia 1968 r. o zezwoleniach na publiczną działalność artystyczną, rozrywkową i sportową (Dz. U. Nr 12, poz. 64 i z 1991 r. Nr 114, poz. 493).

Art. 67. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia⁵²⁾, z wyjątkiem przepisów art. 59 i 60, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1996 r. i mają zastosowanie do dochodów uzyskiwanych od tego dnia.

⁵¹⁾ Przez art. 1 pkt 13 ustawy, o której mowa w przypisie 18.

⁵²⁾ Ustawa została ogłoszona dnia 6 marca 1996 r.

Egzemplarze bieżące i z lat ubiegłych oraz załączniki można nabywać:

- na podstawie nadesłanego zamówienia w Wydziale Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 02-903 Warszawa
- w punktach sprzedaży Wydziału Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów w Warszawie, al. Jana Chrystiana Szucha 2/4, tel. 629-61-73 i ul. Powsińska 69/71, tel. 694-62-96

Egzemplarze archiwalne — od 1918 r. — ul. Powsińska 69/71, tel. 694-62-96
od 1996 r. — al. Jana Chrystiana Szucha 2/4, tel. 629-61-73

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów zgłaszać należy na piśmie do Wydziału Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 02-903 Warszawa, do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru

O wszelkich zmianach nazwy lub adresu prenumeratora prosimy niezwłocznie informować na piśmie Wydział Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów

Dziennik Ustaw i Monitor Polski dostępne są w Internecie pod adresem www.gpkprm.gov.pl

Wydawca: Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Redakcja: Rządowe Centrum Legislacji — Redakcja Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej i Dziennika Urzędowego Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, ul. Bagatela 14, 00-585 Warszawa, tel. 622-66-56

Skład, druk i kolportaż: Wydział Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów
ul. Powsińska 69/71, 02-903 Warszawa, tel.: 694-67-50, 694-67-52; fax 694-62-06
Bezpłatna infolinia: 0-800-287-581
www.gpkprm.gov.pl
e-mail: dziust@gpkprm.gov.pl

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Wydziale Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 02-903 Warszawa